முஹியித்தீன் மாலை

82.

ஐந்து முனாஜாத்துகளுடன்

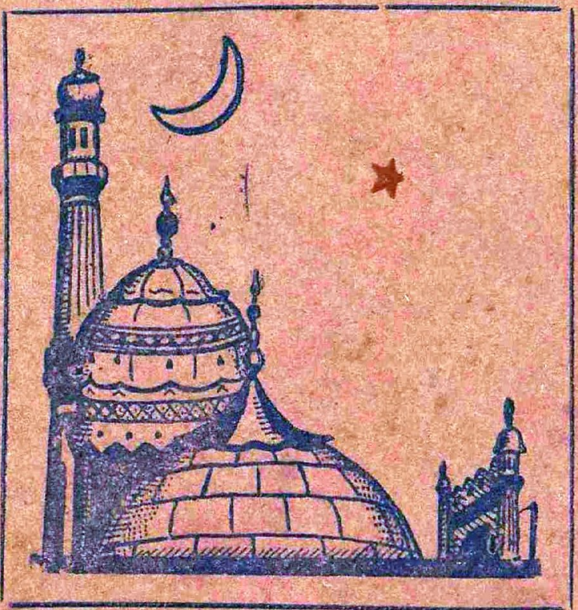

வெளியீடு:

அல்-அமீன் புக் டிப்போ

38, தாசில்தார் பள்ளிவாசல் தெரு,

மதுரை-1.

விலை ரூ. **3-25**

பிஸ்மில்லா ஹிர் றஹ்மா னிர் றஹீம்.

ஐந்து முனாஜாத்துகளும்
சேர்ந்த பெரிய

முஹியித்தீன் மாலை

ஹக்கு தஆலாவினுடைய கிருபாகரந்தங்கிய நபிமுஹம்மது
முஸ்தபா (ஸல்) அவர்களுடைய ஹிஜ்றத் 417-ஞு
மகாதவந் தங்கிய பகுதாதில் வாழும் அபூஸாலிஹு
நாதர் ஜெயிலானியில் கற்புடைய பாத்திமா
அவர்களை மணஞ் செய்திருக்கும் நாளில்
அல்லாஹு தஆலாவுடைய கிருபையினால்
கற்புடைய பாத்திமா அவர்கள்
வயிற்றிற் கருவா யுதித்துப் பூமியின்
கண்ணே எல்லா ஒலிமார்களுக்கு
மேலொலியாக ஜெயிலானியில்
உதித்த முஹியித்தீன் அப்துல்
காதிரவர்களின் காரணங்
களைப் பற்றி சோதாக்
குடியிலிருக்கும்

பக்கீர் மதாறுப் புலவரவர்கள் இயற்றியது

ஐந்து முனாஜாத்து

ஷெய்க்கப்துல் காதிறு நயினார் லெப்பை ஆலிம் புலவர்
அவர்களால் இயற்றி

பீர் முஹம்மது ஸாஹிபவர்கள் குமாரர் வித்வசிரோன்மணீ

நயினார் முஹம்மதுப் புலவரவர்களால்

ஹிஜ்ரீ 1278-ஞு பரிசோதித்து அச்சிட்ட பிரதியின் பிரகாரம்

வெளியிட்டு விற்பனை செய்யுமிடம்:-

அல்-அமீன் புக் டிப்போ

38, தாசில்தார் பள்ளிவாசல் தெரு,

மதுரை-1.

20498

ஐந்து முனாஜாத்தின் அட்டவணை

பாடல்கள்	பக்கம்
ஹக்கு பேரில் முனாஜாத்து	5
நபீயுல்லா பேரில் முனாஜாத்து	6
நபியுல்லா பேரில் ஒருபா ஒருபஃது	10
நபியுல்லா பேரில் இன்னிசை	11
கிலுறு நபி பேரில் ஒருபா ஒருபஃது	13
முஹியித்தீனாண்டவர்கள் பேரில் முனாஜாத்து	14
முஹியித்தீனாண்டவர்கள் பேரில் இன்னிசை	17
முஹியித்தீனாண்டவர்கள் பேரில் ஆசிரிய விருத்தம்	19
ஷாஹுல் ஹமீது ஆண்டவர்கள் பேரில் முனாஜாத்து	21
ஷை ஆண்டவர்கள் பேரில் அட்டகம்	24
ஷை ஆண்டவர்கள் பேரில் அகவல்	25
ஷை ஆண்டவர்கள் பேரில் சிலேடை மாலை	26

முஹியித்தீன் மாலையின்

உள்ளடங்கிய சரித்திர விபரம்

பாடல்கள்	பக்கம்
முஹியித்தீன் அப்துல் காதிரவர்கள் தாய் வயிற்றிலிருக்கும் நாளில் நடந்த காரணம்	29
துயிலுடுத்திப் பிறந்த காரணம்	30
நோன்பு வைத்த காரணம்	31
பகுதாதுக்குப் பிரயாணமாகி வருகையிற் றிருடர்கள் வியாபாரிகளை வளைந்த காரணம்	33
ஷெய்கு ஹம்மாதொலியிடம் குருஞேதி வருகையில் மலடிக்கு வாக்களித்த காரணம்	34
மிசுக்கீன் விருந்து செய்த காரணம்	35
மையித்தான மடமானுக் குயிர்கொடுத்த காரணம்	36
வியாபாரிக்கு வாக்குக் கொடுத்த காரணம்	38
ஷெய்கு ஹம்மாதொலி குதுபை நதியிற் றள்ளிய காரணம்	39
சூகையான கரத்தைச் சுகமாக்கிய காரணம்	40
விருதுகள் குதறத்தாலிறங்கிய காரணம்	,,
மலையில் வணக்கம் செய்த காரணம்	41
திருடனொலித்தனம் பெற்ற காரணம்	42
பாதகுரடு திருடர்களை யடித்த காரணம்	43
நசுருபதிக் குபிரோர்களை இஸ்லாமாக்கிய காரணம்	44

பாடல்கள்	பக்கம்
மக்கம் போய் ஹஜ்ஜு செய்த காரணம்	47
க∴பத்துல்லாவை வலம் சுற்றிய காரணம்	50
மையத்துக்கு உயிர் கொடுத்த காரணம்	53
மஹல்லதீவுக்குப் பிரயாணமாகிய காரணம்	54
வனத்தில் வணக்கம் செய்த காரணம்	55
வேதாளங்கள் காற்றுகள் வந்த காரணம்	,,
ஜின்னுனது பாம்பாய் வந்த காரணம்	,,
பன்னிரண்டு வருஷம் போன கப்பலைத் திரையிலழைத்த காரணம்	56
மையித்தை எழுப்பிய காரணம்	61
மஹல்லதீவுக்காக கப்பலேறிய காரணம்	63
கறையிலிறங்கி மடத்தில் வந்திருந்த காரணம்	65
கொய்யாக்கனி கொய்த காரணம்	67
தேவை கூசிலடைத்த காரணம்	69
புத்துக்கான்களொன்றுக்கொன்று சண்டை செய்த காரணம்	75
கிஷ்த்தியில் ஏழு கடலுண்டாகிய காரணம்	76
பகுதாதூரில் முஹியித்தீனப்துல் காதிரவர்கள் வந்து மாதா பிதாவைக் கண்டு மனம் பூரித்த காரணம்	81

சரித்திர விபரம் முற்றுப் பெற்றது.

எட்டயாபுரம் இராஜ ஸமஸ்தான வித்வான்
உமறுப்புலவரவர்கள், வாலை வாரிதி யென்ற

அமிர்த கவிராயர்

கண்வர் திகைக்கப்பாடிய கவியின் குறையைக்
குண்டெழுத்தானியார் கூறி வென்ற

கவி

சமரதுர கததுங்க மனருஞ் சபாசென்று
சரிசமா சனமீதிலே
அமரவொரு நரகொம்பு தினமும் சுமாசெல்லு
மமிர்தகவி ராஜனுனே
திமிரபகை வரைவென்ற பதிரியெனு மெமதெட்ட
தீரனனெனி வாயில் வித்வான்
உமறுகுமு றிடிலண்ட முகடும் படீரென்று
முள்ளச்சம் வையும் பிளாய்.

பிஸ்மில்லா ஹிர்ரஹ்மா னிர்றஹீம்.

ஹக்கு பேரில் முனாஜாத்து

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

காவலாய் நிற்கும் வல்லோன் கத்தனாய்ச் சீவனல்ல
மாவலாய்ப் போற்றி வாழ்த்தி யதற்குண வளித்த கோமா
னாவினா லெளியோர் கேட்கு நாட்டத்தின் படியே தந்து
தாவிலா றஹ்மத்தாலே தற்காக்கும் பொருளதாமே 1

வேறு

அருவாயால மடங்கலுக்கு மரிய பொருளாய் விளங்கி நிற்குந்
திருவா யமையாய் பேரொளிவாய்த் திகழ்ந்து நாளும் பராபரிக்குங்
கருவாய்க் கருவி னுண் மணியாய்க் காட்சி யருளும் றஹ்மானே
யுருவாய்த் துலங்கும் மன்னானே யுனது கிருபை யருள்வாயே. 2

நாடு நாட்டப் பயனதுபோ னனிகோ ளர்ல மடங்கலையு
மோடு பெறவே படைத் தெவைக்கு முன்னு மிரண மிகக்கொடுத்து
வீடிலாது காத்தளிக்கும் வேதப் பொருளே ரஹ்மானே
கூடு நின்ற னடியார்கள் குறைக டீர்ப்பாய் காதிறுவே. 3

உனது கிருபைக் கடலிடத்தி லுதித்த மணியாய்த் தீனோர்க
டனது சேமப் பொருளாகுந் தாசீம் நபியார் பொருட்டாலே
கனது இலாஹி நாயகனே கதியின் பயன் காபிலுனா
மனது கலங்கு மெளியோர் கண் மறுக்கந் தவிர்ப்பாய் ரஹ்மானே 4

புவியில் விளங்கு நபிமார்கள் புகழும் பொருட்டான் முன்னுள்ள
அவுலி யாக்கள் ஷுஹதாக்க ளரிய பெரியோர் பொருட்டாலுந்
துவமே முகீதே தூயோனே துலங்கு நாசிறானவனே
கவலை நீக்கி பலாய்க ளெல்லாங் காணா தகற்றாய் றஹ்மானே 5

துன்ப நீக்கி யறிவிளக்குந் தூய வேதமொரு நாளி
னின்ப முனது பொருளாலே யினிய வுன்றன் பொருட்டாலே
யன்பு புரியும் ஹபீயேபெம் மாகத்துயிரே தையானே
வன்பு மாற்றி நல்வரிசை வண்ட யருள்வாய் றஹ்மானே 6

உள்ளங் கலங்கிற் தத்தளித்தே யுணர்வு மயக்கி நின்னடியார்
வெள்ளங் கண்ணான் மிகவோட வெருளுந் துயர மனாகாமற்
கொள்ளுங் கிருபை மவுலானா குதாயே வதூதே கப்பாறே
கள்ளநோய்க தங்கடங்கள் காப்பாய் காப்பாய் றஹ்மானே, 7

வேதம் நிறைந்த சூறத்தொடும் விளங்கும் ஆயத்ததனாலே
யோதும் பொருட்டால் மூமின்க ளுள்ளும் பொருட்டா லாணையினாற்
போதம் பெருகு முன்னுடைய புகழுஞ் சிறப்பின் ஆக்கினையாற்
காதும் பலாய்க ளணுகாமற் காப்பாய் காப்பாய் றஹ்மானே. 8

வள்ளன் மகுமூதெனு நபினாற் வழியி லொழுகி யுன்னுடைய
விள்ளு மார்க்கந் தனையெடுத்து விளக்குந் தீனோ ராகையினால்
றெள்ளு மறிவே மெய்ப் பொருளே தெளிவா யெங்கள் கண்மணியே
யெள்ளு மாபத் தணுகாம லின்பம் புரிவாய் றஹ்மானே. 9

அடியார் செய்யும் பிழைகளெல்லாம் ஆளுமிறை நீ பொறுப்ப தல்லாற்
படியோர்வேறே யில்லைமன்னா பயனு நயனு மருள்வோனே
நெடியோ னிம்மை மறுமையி நீதி யுடையோ னாகையினால்
கொடிய பலாய்க ளணுகாமற் குறைக டீர்ப்பாய் றஹ்மானே. 10

முன்னு நீயே யுடைய பொருண் முழுது நீயே யாண்டருளும்
பின்னு நீயே யிரப்பை யெல்லாம் பேணி நீயே யுன்றியில்லை
யென்னு நீயே மென்மேலு மென்று நீயே காப்பாயே
யுன்னு மடியார்க் கொருதீங்கும் வாரா தருள்வாய் றஹ்மானே. 11

முற்றுப் பெற்றது.

—✦—

நபியுல்லா பேரில் முனாஜாத்து

அலிபெழுத் தொன்று மூன்று யைந்துமா யேழுமாகி
அலிபினு லமைந்தபேரி லறிவுமா யுஜூதுமாகி
அலிபுக்குள் லாமுமாகி யம்முறைக் கலிமாவாகி
அலிபுக்குள் முளைத்தமீமின் அஹ்மது நபியுல்லாவே. 1

பகுறொரு நான்கு மூன்றிப் பரிவுற விருந்துவல்லோ
னிகரறுஞ் சமூகத்துற்று நெடுந்தினம் வணங்க நின்றீர்
மிகுபுகழ்த் தலங்க நான்கு மேவியெவ் வுருவும்பெற்றே
யகமகிழ்ந் தொளிவாய் நின்ற அஹ்மது நபியுல்லாவே. 2

தகத்துடன் பகுவமின்றித் தன்னிடங் குறிப்பொன் றின்றி
அகதியத் தென்னுழச்சி யெனுபெரும் வாகிதிய்யா
வகை நடுக் குறிப்பின் மேலும் வழியினும் பறுசக்காதி
முகமொரு மூன்றும் பெற்ற முஹம்மது நபியுல்லாவே. 3

தவாபுடன் பகுவமின்றித் தன்னிடங் குறிப்பொன்றின்றி
அவாவிக்கு யூன்றுமேலு மப்புற மூன்றினுக்கும்
பவாவித்த மகுலூக்கெல்லாம் பரவிய கருவாய்த் தோன்றி
முவாப்பொரு ளாகிநிற்கு முஹம்மது நபியுல்லாவே, 4

ஜமாலுடன் ஜலாலு மோதித் தாக்கிய நடுவிற்றோன்றிக்
கமாலியத் துடனே தூறாய்க் கலந்திரு வினையின் பாலாய்
அமானத மெடுத்தியார்க்கு மரும்பொரு ளளிக்குங் கோவே
முவாவுரு வொன்றாய்நின்ற முஹம்மது நபியுல்லாவே 5

ஹயாத்துடனே மூஞ் சேர்ந்த கணக்கிருபதிற் றேழாய்
வியாபிக்கு மட்சரத்தின் விளங்கிய சட்டை யிட்டுத்
தயாநித்ய முக்த மேவுந் தாசிமே காசிமேதன்
மையாநிற்ப தென்கொலையா முஹம்மது நபியுல்லாவே, 6

கைறுடன் சற்றும் நாயன் கற்பனை சற்பனைக்குஞ்
செயிரறும் பொருளாயாலந் தெளிதரும் விளக்காய்த் தோன்றும்
பயிரரும் நபியே நுந்தம் பாதமே போதங் கொண்டேன்
முயாற வேண்டும் மையா முஹம்மது நபியுல்லாவே 7

கவாத்துடன் கலமுந் தாங்குந் தவநிலை லவுகுமூவார்க்
கவாநிலை யொழுவர் தம்பார் காட்டும்பன் னிருவரன்னார்
ஒவா நின்ற விருபத் தெண்ம ருவர்களா னடக்கு மாலம்
முவாப் பொரு ளிவையுன் மூல முஹம்மது நபியுல்லாவே. 8

தம்முடன் மகிலத்தோடுந் தன்மையுங் கொண்டு வஞ்சம்
பம்மிய வடிவேனுங்கம் பதமலர் கெதியே யல்லா
விம்மகி தலத்தில் வேறே யெவருண்டு கருணை செய்வார்
மும்முறை யுலகம் போற்று முஹம்மது நபியுல்லாவே 9

றஹ்மத்துக் குரியபேரும் றிசாலத்தும் பொதிந்து நிற்ப
அகமுற்ற மணியாய்நின்ற அஹ்மதா மறுவார்க்குக்கும்
பகுமற்ற ஊன்றினுக்கும் பரவிய பொருளாய் நின்றே
முகமொய்த்த வள்ளலான முஹம்மது நபியுல்லாவே. 10

சுகுகுடன் றிலா அத்தாவுந் துலங்கிய தகுவாயோடுந்
தகுகியுஞ் சபுறு மில்முன் தன்மையுங் கொண்டகோவே
அகுலொரு நான்கும் பெற்ற அவ்வலு மாகிறாகி
முக நிலை காசீமான முஹம்மது நபியுல்லாவே 11

சிற்றினிற் பிறந்த நூறுஞ் சிறந்தொழு நாறுங்கேயுந்
துற்றத்தின் மீமுந்தேயுந் தொக்குறுங் குற்றத் தோடும்
மற்றத்தின் மற்றத்தாக மற்றெல்லாம் படைத்தமூல
முற்றதொன் றில்லா வள்ளன் முஹம்மது நபியுல்லாவே. 12

சகாதத்துங் கையுக்கும்பண் ணுறநடுத் தங்கி யோங்கி
இகாதத் திரண்டினுக்கு மிறையென வுதித் தகோவே
நகர நிலையாள னென்னை நலம் பெறக் காலம் பூண்டு
முகா வஜீகரத்தின் மேவு முஹம்மது நபியுல்லாவே. 13

சதபிடம் பிறவா முத்தத் தன்கதிர் மறையாத்திங்கள்
கதமது தோன்றாத் தீபங் கமழ்ந்தலர் மாறாப்பூவே
நிதநிதம் பிகுறினோடு நிலைத்திடு மிறசூலென்ன
முதநிலை புரிந்த வள்ளல் முஹம்மது நபியுல்லாவே 14

லற்றத்தாந் துணியா வென்ப தலைவியா மாகிறத்தின்
குற்றத்தா னவனைத்தேடுங் கெற்றவருடனே சேர்த்துப்
பற்றத்தி லாக்கியென்னைப் பரிவுடன்காத்தல் வேண்டும்
முற்றத்தொன் றில்லா வள்ளன் முஹம்மது நபியுல்லாவே. 15

தையிபா யாலமெங்குந் தகாரத்தை விளக்கு வித்த
ஐயனே மெய்பனேயென் னகத்தி னுயிராய் நின்ற
பொய்யில்லா னுண்மைத்தூதே புன்மையன் பிணிக ணீக்கி
பொய்யணிகிருபை நல்கு முஹம்மது நபியுல்லாவே 16

லாஹிறாய் பாத்தினகி நவநிதங் கொண்டு முன்னம்
ஆகிறயவ்வலாகி அவற் றிற்குச் சதாகத்தாகி
யாகிய மைபுமாகி அறிவுடன் றெளிவுமாகி
மோகமா மயி லுமான முஹம்மது நபியுல்லாவே. 17

இல்முடன் குதுரத்தோடு மிருகத்துங் கயாத்து நான்கும்
நல்மதி பொருந்துங் குன்பா னளிபெற னெழுந்த மூன்றும்
பன்முறை படைக்குங் கோமான் பண்புறு மிறசூலாகி
முன் முறை யுதித்த கோவே முஹம்மது நபியுல்லாவே. 18

காரினிலிருக்கும் போதிற் கலங்கபூ பக்கருக்கு
வாரியும் வங்கத்தோடும் வள்ளமு மழைத்துத்தந்து
நேரிய லாக்குங் கோவே நினைப்புள னறியுமீந்த
மூரியி னருளும் வன்மை முஹம்மது நபியுல்லாவே. 19

பகுமுடன் வகுமுந் துன்னும் பன்னிலை கியாலுஞ் சூழ்ந்து
மிகும் அகு லலைந்து போத வேண்டிய வருளுமீந்து
தொகுநுந்தம் புகழேபாடத் துணைசெய்வீ ரிணையில்லாத
முஹம்மது முஸ்தபாவே முஹம்மது நபியுல்லாவே. 20

காயிமாய் நினைத்த வல்லோன் ககனரு மற்றுமுள்ள
மேயதோர் செந்துஞ் சொல்லு மேன்மையின் சலவாத்தாகில்
நாயினுங் கடையேனுங்க ணவநிதங்காணற் காமோ
மாயிலாக்குணப்பன் புள்ள முஹம்மது நபியுல்லாவே. 21

காபுடன் ஹேயும் யேயும் ஐனுடன் சாதுமாகிக்
காபுடன் பேயுமாக்கிக் காமுத லைந்து மாக்கிக்
காபுட னூனு மாகிக் கலந்திடும் வாவுமாகி
மூபுவ னங்களான முஹம்மது நபியுல்லாவே. 22

லவுலாக்க ஆலமெல்லா நான் படையே யென்றோதும்
அவுலாநீ ராகையாலும் ஆறுவாகுக் குயிர் நீராலே
வவுலான துள்ளநோக்கிச் சட்கடை யென்பானேக்கும்
மவுலா அலா முருதி முஹம்மது நபியுல்லாவே. 23

மாலிக்காய் நின்றவல்லோன் மணிமுத்தாய் விளங்கி நன்மை
காலிக்காளவர்கள் காணுங் காட்சியாய்த் தவங்கள் செய்யுங்
கூலிக்காதர வுள்ளோனைக் கொண்டுய்ய வேண்டுமையா
மூலக்காரணமாய் நின்ற முஹம்மது நபியுல்லாவே. 24

நூறினிற் பிறந்த கோவே நும்பத நம்பும் பையல்
நூறிரண் டைம்பானூறு நோக்கிய இசுமி னுள்ளே
வேறிரண் டில்லா வண்ண மேவிடச் செய்யவேண்டும்
மாறிலை யாகிநின்ற முஹம்மது நபியுல்லாவே. 25

வதூதெனு மிறையோன் பையில் வருமொழி தானல்நின்றே
ஹதீதுகள் பலவும் போற்றுங் காத்திமுல் லன்பியாவே
ஹதீதுள்ள ஆலங்காக்குஞ் சைதே வெளியேன் பாலின்
மகா யிது புரியும்மையா முஹம்மது நபியுல்லாவே· 26

காதியாய் முகை மிறைக்கிக் காவிக்கா ருசிக்காகி
ஆதியாய் நின்றவல்லோ னருளிய விருதுரைக்கும்
நீதியாய் நின்ற கோவே நெறியிலான் றனக்குவெற்றி
மூதுரை யளிக்கவேண்டு முஹம்மது நபியுல்லாவே. 27

யாதுட நினைவும் பூண்டி யாவர்க்கும் முதலாய் நின்ற
வேதியர் மூவருக்கும் விளக்கென விளங்கி யெங்கும்
போதகம் பெருமையான புன்மயன் றுன்ப மெல்லா
மோதிடா தகற்ற வேண்டு முஹம்மது நபியுல்லாவே 28

இருவகை யெழுத்துமீனி னினமுமாங் கவிதை சொல்லுங்
திருவகை யருள்ஹபீபு முஹம்மதின் சிறந்த மைந்தன்
கருவகை யுணர்ஷெய் கப்துல் காதிரென் றுனக்கும் பேரான்
மருவகை கொள்ளுமையா முஹம்மது நபியுல்லாவே. 29

முற்றுப் பெற்றது.

நபியுல்லா பேரில் ஒருபா ஒருபஃது

கட்டளைக் கலித்துறை

சத்தத் திருப்பயத் தாமரை நாதன்றன் வல்லமையாற்
சுத்தத் திருப்பயத் தாமனத் திற்றொடர் காந்தமதிற்
பத்தத் திருப்பயத் தாமரு நேசப் பலனருள்வீர்
முத்தத் திருப்பயத் தாமரைப் பாத முஹம்மதுவே· 1

அழுக்கப் படிபித்த நாட்டிய தீமையினு லுணர்வே
மழுக்கப் படிபித்த ஞயலையாது மன திரங்கிப்
பழுக்கப் படிபித்த ஞசையின் வஞ்சி பணிந்துவர
முழுக்கப் படிபித்த நாயகமே யெம் முஹம்மதுவே. 2

செப்பு விக்கும் மிடறேக முறையைச் செயவிலதா
லப்பு விக்கும் மிடறே கசக்கும்பொழு தல்வினைக
டப்பு விக்கும் மிடறே கலிமாமொழி தந்தருளீர்
முப்பு விக்கும் மிடறே கவருமெம் முஹம்மதுவே 3

பிடிக்குஞ் சரமடவா ரமணத்தர் பெரும் படையு
மிடிக்குஞ் சரமடவா ரமர்நீதி யீசை படைத்தீ
ரடிக்குஞ் சரமடவா ரகமாமறுசைக் கடக்கு
முடுக்குஞ் சரமடவா ரணி யேத்து முஹம்மதுவே. 4

மின்னிற் கவந்தனடித் துமிழ்மேனி மென்பூமகளாற்
பொன்னிற் கவந்த னடித்துனை நுந்தம்புறத் தடைந்தேன்
பின்னிற்க வந்தனடித் துதி மன்னர் பெரும்படையுன்
முன்நிற்க வந்தனடித்துயர் வேற்கை முஹம்மதுவே 5

அதிரும் பலனை யகத்தருகாம தத்தம் புவியோ
டெதிரும் பலனை யகத்தரும் பெற்றி யிமையனியி
னிதிரும்பலனை யகத்தரு மச்சா ணேந்து நின்றேன்
முதிரும் பலனை யகத்தருள் சோதி முஹம்மதுவே 6

சுகத்துக் கவலைக் கணீயுறு வேடன் கறுவியிட்ட
வகத்துக் கவலைக் கணியடர் மானின் றிவுழற்ற
மகத்துவக் கவலைக் கனியற் றுரும்பின் மனத்திலென்றன்
முகத்துக் கவலைக் கணியருடாரு முஹம்மதுவே. 7

திருக்கதர பரமார்க்கவுணர் வினர் சிந்தையினிட்
டுருக்க தரப் பரமாக வுறைக்கு முயரறிவே
பெருக்க தரப் பரமானந்த நாளும் பெரும்புகழே
முருக்க தரப் பமாதர் துதிக்கும் முஹம்மதுவே. 8

அரணத் தமருமர பத்தளமு மழித்தளிகள்
கரணத் தமருமர பத்தகையுங் கணிபுயத்தி
ரிரணத் தமருமர பத்தவமும் மியைவிதத்தா
முரணத் தமருமர பத்தரேத்து முஹம்மதுவே. 9

தித்திப்பதத்துக் கரும்பயலாய்ச் செழுந்தேன் மறைகள்
சித்திப்பதத்துக் கரும்பய நோய்வினை தீர்த்தழகின்
சுத்திப்பதத்துக் கரும்பய லாக்கித் தொடர்பருள்வீர்
முத்திப்பதத்துக் கரும்பய ஞன முஹம்மதுவே! 10

முற்றிற்று.

நபியுல்லா பேரில் இன்னிசை.

பூவுலவு வாசம் பொருந்தியபோ லெவ்வுயிர்க்கும்
பாவுலவுமாதி பராபரன் முன்னன் மணியாய்
மேவுலவி யெல்லாம் மிகவாக வந்துதித்த
மூவுலகுங் காக்கு முஹம்மதுர் றசூல்நபியே. 1

நித்தமான வஞ்சகமு நெரிமேடுந் தீவினையும்
பத்தியுடன் பூண்டசிறு பையன் முகம் பார்த்தருள்வீர்
கத்தனருளா லடியார் கவலையகக் காத்தளிக்கு
முத்தியுயர் மக்கா முஹம்மதுர் றசூல்நபியே. 2

என்போலப் பாவியர்க ளெத்தனை பேராலு
முன்போற் கிருபையுள்ளா ரொருவரையுங் காணேனே
பொன்போ லருமணிபோற் பூங்கனிபோ லியாவருக்கு
முன்போ லுதித்த முஹம்மதுர் றசூல்நபியே. 3

வாதாடுங் கள்ளமன வஞ்சியர்கள் கஞ்சமுக
மீதாடு மாசைவினை மேலாட லெவ்விதமோ
கோதாடு புன்காபிர் கொண்டநிலைப் புண்டுவிழ
மூதாடு மின்சொன் முஹம்மதுர் றசூல்நபியே, 4

ஊரார் மனநோவ வுற்ருர் மனநோவப்
பேராற் மனநோவப் பேதகத்தார் போதாரோ
சீரார் மறைநாவின் செங்கனியா லிவ்வுலக
மூரார் புகழின் மக்கா முஹம்மதுர் றசூல்நபியே. 5

வன்னமதியார் செய்வினையால் வண்ணமயிலா தாகமிகப்
புன்மதியா லெண்ணியெண்ணி பொங்கியுளம் வாடுவனே
நன்மதியே பூம்பாத நாடிவந்து தாழ்ச்சிசெயு
முன்மதியே பேருளே முஹம்மதுர் றசூல்நபியே. 6

இழிக்காளர் வஞ்சநெறிக் கெட்டாமல் வந்ததொரு
வழக்காளர் மாண்டமண வாடைகொண்டு சூடாரே
மழைக்கா லஸுஹாபி வாய்ந்தவன மட்டாக
முழுக் காரணங்காட்டு முஹம்மதுர் றசூல்நபியே. 7

வேதநெறி யாதியுரை வித்தாக முத்திநிலை
பேதநெறி யென்ற வொன்னார் பேரலைந்து பாராரோ
காதநெறி வீசுமுயர் கஸ்தூரி மேணியுங்கண்
மூதறிவு நல்கு முஹம்மதுர் றசூல்நபியே 8

திக்கலருங் கீர்த்திமதி செல்வமுடன் பெற்றாலும்
அக்கனருள் பெற்ற மருள்பெறாத லெவ்விதமோ
மக்கநகர் வந்து மதீனநகர் நல்லரசு
முக்கியமாய் நின்ற வெங்கண் முஹம்மதுர் றசூல்நபியே 9

மறையோர் நெறியோர் வழியோர் மொழிக்கிழிவே
குறையோர் குறைநோய்கள் கொண்டலைவ தெந்நாளோ
நிறையோர் சபையிலுமை நிந்தைசெய்தோ னவர்காணா
மூறையோது மெங்கண் முஹம்மதுர் றசூல்நபியே. 10

தீங்குடைய வஞ்சகர் தஞ் செய்கையினா லுள்ளயர்ந்து
பாங்குடனே யென்னாளும் பரதவிப்ப தெவ்விதமோ
தேங்கமழுங் குங்குமப்பூஞ் செழும்புயத்தீர் வாய்வழங்கா
மூங்கணுய்யக் காத்தருளு முஹம்மதுர் றசூல்நபியே 11

பொற்காட்டு நற்மேணிப் புன்காவி தந்தநகை
வற்காட்டிக் கண்காட்டும் வஞ்சியர்க்கே யாவேனோ
விற்காட்டும் வெள்ளிமுடி மேற்காட்டி ஜிபுரீல்க்கு
முற்காட்டு மூப்புடைய முஹம்மதுர் றசூல்நபியே, 12

பொய்யுறை யுஞ்சூதும் பொல்லாங்கு நிந்தனையும்
கையுரைகோளுந் துணியர்க்கையுரையி லாவேனோ
பையுரகம் பேசிப் பணிந்தழகு பெற்றுவர
மொய்யுரை கொடுத்தானு முஹம்மதுர் றசூல்நபியே 13

சழக்குடைய மேன்மைகொண்டு சார்புபற்றிப் பொய்கொண்டு
வழக்குறைக்கு மொன்னார் மதிற்கேற்ப தெவ்வினையோ
வுழக்கரைகொண் மாவதனா லோராயிரர்க் குமுனா
முழக்குவித்த காரணத்தின் மூஹம்மதுர் றசூல்நபியே 14

வேட்டமுற மேவும் விபரமுடன் கொஞ்சிநயங்
காட்டமுத வாய்மடவார் கண்வலைப்பட் டேங்குவனோ
காட்டகத்தின் வேடன்மதி காணப்புலி நேர்வழியே
மூட்டவருண் மூட்டுவித்தா முஹம்மதுர் றசூல்நபியே 15

புன்னெஞ்சி ரக்கமில்லாப் பொய்யுரையா பாற்சென்றன்
னன்னெஞ்சி னாவெல்லா நச்சியிட லெவ்விதமோ
கன்னெஞ்சிற் கொண்டோரைக் கைதாங்கும் வள்ளலுக்கு
முன்னெஞ் சுரைத்தழைக்கு முஹம்மதுர் றசூல்நபியே 16

முற்றுப் பெற்றது.

கிலுறு நபி பேரில் ஒருபா ஒருபஃது

திருவா யுலகமனைத் தினுக்குஞ் சிறந்த வொளியாய்த் தெளிவாகி
மருவா யெவையு மிகமருவு மலிந்தவுயிர்களிடையரிய
கருவா யமைந்த வல்லவன்றன் கருணைநபியா யெந்நாளு
முருவா யுயிராய் நின்றோங்கு முண்மை கிலுறு நன்னபியே 1

எறியுந் திரைசூழ் புவியிடத்தி லிருக்கு மனுடர் பல்லருக்கு
வறியும் பொருளாய்க் காத்தோம்பி யரிதாய் நோக்கும் பெருங்கருணை
செறியு மதியீர் வண்மையெலாஞ் சிறந்த கறத்திற் காமுணராச்
சிறியார்க் கன்புமிகவுதவுந் தெளிவேகிலுறு நன்னபியே 2

துடரின் பவத்தி னுள்ளமெல்லாஞ் சோர்வுற் றறிவு மதிகலங்கி
யிடரி னுளன்ற சிறியவர்கட் கினிதினெதிர்வந் துரைத்தருளு
மடல்சேர் பெருமையுடையீரெம் மாகத்துலவுந் திருவொளிவே
கடல்சூழ் தீவுமற்றிடமுங் கார்க்குங் கிலுறு நன்னபியே 3

எண்ணங் கலங்கி நினைவிழிந்தே யிரங்கும் பற்றொன் றில்லாமல்
வண்ணங் கலங்கு மரக்கலத்தும் வந்தாதரவுஞ் செய்யுங்கோவே
பண்ணுமிழிவு கோலத்திற் பலர்க்குமரிய வொருகப்பல்
நண்ணும் பகைஞர் தமைக்காக்கு நலஞ்சேர் கிலுறு நன்னபியே. 4

பொய்மை யுடைய வொலிமார்கண் மேன்மைபுரிய ராகவிறை
யைமையேவ னிதமருளி யழகாம்பெருமை தருங்கோவே
கைமையுடைய மூசாதங் கருத்தின் மகிழவல்லோனுஞ்
செய்மை யறிவின் மிகப்போற்றுஞ் சிறந்த கிலுறு நன்னபியே. 5

காற்றுங்கடலு முறுகுறிப்புங் காணுதிருக்கு மப்போதும்
வேற்றுத்துறையு மறியாத வேளை தானுமாதரிக்குந்
தேற்றப்பொருளே நிலையுயிரின் சிறந்தபுனலே மிகவண்டு
போற்றப் பொலிந்த மணிவிளக்கே புகழ்சேர் கிலுறு நன்னபியே 6

அச்சமகற்றித் துயரகற்றி யகந்தையகற்றி மேனிலையி
னிச்சை பெறவே யுதவிபுரிந் தின்பமருளு மணிமதியே
யுச்சப்பொருளாற் படுஞ்சுவரை யுயரநிருத்தி மேனடக்கும்
விச்சைவிளக்கு நாயகமே வென்றி கிலுறு நன்னபியே. 7

வாரியிடத்து மலை யிடத்தும் வனங்களிடத்துந் தீவிடத்தும்
பாரினிடத்து மற்றிடத்தும் பாதுகாத்து நிறநோக்கும்
காரினனைய கொடைக்காகக் கையைக்கொடுத்து விலைபட்டுச்
சீரின்மீண்ட பெருமானே செய்ய கிலுறு நன்னபியே. 8

வாசமருவு முளத்தாலு மலர்ந்தவரிசை யொருவேந்த
னேசமருவு யுறவமைச்சாய் நினைவினின்ற வரிவுடையீர்
பாசமகலா வெளியோர்கள் பரத்தினுளு மிகவாய்ந்தே
தேசம்புகழக் காத்தோங்குந் தேவே கிலுறு நன்னபியே 9

நரையுங்கடலுங் காட்டத்துகக் கலந்துவிரண்டு கடலிடத்துந்
தரையினிலவும் பெருங்கோவே தவத்திற்சிறந்த நாயகமே
யரையரெவர்க்கும் பேரரசா யரியபொருள்கள் கைப்படுத்தி
நிறையின்மனுடர் தமைக்காக்கு நீத கிலுறு நன்னபியே 10

திசையிலெவனுஞ் செல்லிடத்துந் திகைத்த விடத்து மெளியவரை
நகைகொண்டுதவி புரிந்தாலு நன்புபெருகும் பேரரசே
யிசையும்பொருள் மகவுணர்ந்தே யென்று முயிர்பெற் றினிதிருக்கும்
பசைகொணிதியே யுண்மதியே பலனே கிலுறு நன்னபியே 11

முற்றுப் பெற்றது.

முஹியித்தீனுண்டவர் பேரில் முனாஜாத்து

அதியத் திருந்தசோதி யடங்கிலா வுகதத்தாகி
மிகுபுகழ் வாகிதிய்யா விளங்கிய வொளிவாய்நின்ற
நகைவளா ஹாக்காஞேன்பா னலங்கொலும் பொருளேயெற்ருக்
ககனமும் புவியும் போற்றுங் கவுதியா முஹியித்தீனே 1

பாத்தினுய் லாஹிருகிப் பார்வையுங் கேள்வியாகி
யேத்ததோர் வாசமாகி யெடுத்ததோ ரின்பமாகித்
தோத்திரஞ் செய்யக்கூடாச் சொருபமா யமர்ந்தசோதி
கார்த்ததோர் வடிவாய்வந்த கவுதுயா முஹியித்தீனே 2

தபாவத்தொன் றில்லாநாயன் றனதின்ப மேவிவாழும்
நபகுள்ள தாறுல்குல்தில் நன்மணித் தொட்டின் மீதில்
சபுறுடன் றுயில்செய்கோவே தாக்கத்தில் லாதவேனே
கபுலத்தை யகற்றுமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே 3

தானியாய் தாலிதாகிச் சாற்றவு மடங்கனுகி
மோனியாய் நாத்திக்காகி முடமுடனகமோடங்க
மேணியாய் ஜிசமாமுன்ன நிதாலுமாய் நின்றவென்றன்
கியானியாய் யிலகும்வாழ்வே கவுதுயா முஹியித்தீனே 4

ஜாயிசும் வாஜிபோடு முஸ்தகீலான கோலம்
ஜாயுசு முஸ்தகீலுஞ் ஜாய்சாய் வாஜிபாகும்
பாயிசூ மென்று சொல்லப் பசுவுடன றிவனுகக்
காயிசை யகற்றுமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே 5

காமிலா யிருப்பதென்னே காதிமா யிருப்பதென்னே
ஜாமிஆ யிருப்பதென்னே சாரிமா யிருப்பதென்னே
நாமியா யிருப்பதென்னே நானில முழுதுந்தாங்கள்
காமிரா யிருப்பதாலே கவுதுயா முஹியித்தீனே 6

காதிமாய் நாளுந்தங்கள் கதமென்றன் றலைமேல் வைத்து
காதிமா யிருப்பதென்னே நாடின பேர்களுள்ளம்
யாதுமா யிருதுமாகி யெங்கு மோர் பொருளாய்நாளுங்
காதிமாய் நின்றகோவே கவுதுயா முஹியித்தீனே. 7

தாயிமாய் ஹம்துசொல்லுந் தகுதியு முடையனுகில்
வாயுமாய் வயிருமாய்மேல் வழிவிடு நாவுமாகிப்
பாயமா யின்பந்துய்க்கும் பரிசுமாய் நிறைந்தகோவே
காயிமா யாளுமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே 8

தாத்தினில் சிபாத்துமாகித் தகைமையு முடையனுகி
லேற்றதோ ரிருதுஞ்சேர்ந்த அகுவாலும் அபுகாலும்போல்
பாத்துறு முடம்புங்கூடிப் பல்வினைக் காளாகாமற்
காத்தருள் புரியவென்றுங் கவுதுயா முஹியித்தீனே. 9

றத்தில்லா மீட்சியில்லா றப்பெனும் பெரும்பேரில்லா
லொத்தொனு மிறையோன் யார்க்குங் கத்தனு மெனுமோர்கத்த
மத்தலால் வேறுமுண்டோ மானிடர் துன்பத்திற்குக்
கத்தனு யிருப்பதென்னே கவுதுயா முஹியித்தீனே 10

சாயிதா வினையினுளுந் தயங்கியே நெறிநில்லாமல்
பாயிதாக் காணுதாலோ பழையதென் றெண்ணத்தாலோ
நோயிலா வாழும்வாழ்க்கை நுன்மையா மையா மெய்யா
காயிலாக் கிருபைசெய்யுங் கவுதுயா முஹியித்தீனே 11

சருயிலும் வெளியுமொன்ருய்த் தாங்கிய பெரியோனுள்ளந்
தருயிருய்த் திரண்டசோதி தங்கரிப் பானதாலே
மருயிரு னதையோர்ஷெய்கு மனுமதி லாக்கு வித்த
கருயிறில் கருயிறேநீர் கவுதுயா முஹியித்தீனே 12

ஷாகிதுக் கானபேர்கள் சாட்சியா மல்லால்வேறு
மாகுவா றுண்டோவாயா லறைகுவார் கலிமாப் போலாம்
வாகுட னடிமைநோதல் வழியிடஞ் சோரச்செய்யுங்
காகிறே காதிரிய்யே கவுதுயா முஹியித்தீனே 13

சிபாத்தொரு வேழுஞ்சேரா சிபாத்தொரு வேழுமேழாய்
காபாத்தரு மறுத்தமாவுங் கலந்தோர் தோற்றமேழும்
ஒபா றஹ்மான் றன்னுணை யுடையவே சேராத்துன்பக்
கபாடத்தை யகற்றுமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே. 14

விருறினான் மனங்கொணாந்து நினைதுள முருக்கிக்கண்ணாற்
இருறெடு மருவிபாயச் சிசுமெல்லாந் துயரமென்னு
முருதுள வின்பந்துய்ப்ப முடுகுதல்தகு மோவென்னுள்
கருனுட னமருங்கோவே கவுதுயா முஹியித்தீனே. 15

தாகிருகிய தோர்மாது தனதுரு மைந்தன் செத்துப்
போகவே யழுதவேளை புகழுட னெழுப்பியீந்த
போகவாழ் வுடையகோவே புண்ணியம் பொருளேயென்றன்
காகநோய் போக்குமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே. 16

றுல்மிலே நடந்து நித்தஞ் சொல்லொணாப் பாவந்தேடி
இல்மிலே யிணங்காதாக்கை யெடுத்ததோர் பிணிபால்வாடி
நன்முனா ஜாத்துஞ்செய்ய நலந்தெரி யாதபாவிக்
கன்மநோய்போக்குமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே. 17

ஆரிபீ னான பேர்க ளடங்கலுந் துதிக்கத்தக்க
நேர்மையே கொண்டபாத நினைக்குமுன் ஜனனபாவந்
தீருமே தங்கள்காதிம் செயலகு வாலைப்பார்க்கக்
காருமே கடைக்கண் பாருங் கவுதுயா முஹியித்தீனே 18

காயிதுக்கிருக்க வெண்ணுங் கருத்துள்ள செய்கைகூவி
வாயுரை கேட்பதாக மருங்கினில் விடுத்த துன்பத்
தீவினை யகற்றிவிட்ட தேவரீர் திருப்பேராணை
காம்பினி போக்குமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே. 19

பகுமில்லா தொருசீன்கொண்டு போனதோர் பாவைதன்னை
யகமியாப் பொருளைச்சொல்லி யவடைந்தைக் கறிவித்தின்ப
மிகையுடன் றேவைக்கொண்டு மெல்டியுங் கிடக்கச் செய்த
கருதியே சரணமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே· 20

குற்றத்து ஜனியாய்க் குவலயத் துதித்தவள்ளல்
துற்றத்துல் பைலாவானோர் பேர்வழித் தோற்றமல்ப
மற்றத்து நாமஞ்சொல்லில் வருமொரு வுதவீயென்றீர்
கற்றத்தொன் றிலாதகோவை கவுதுயா முஹியித்தீனே. 21

ஹபீதுநீர் ஜிசமும்நீரே மைனுநீர் கல்பும்நீரே
சுபுகும்நீர் மிதாலும்நீரே கனதும்நீர் பறுலும்நீரே
அப்தும்நீர் அசலும்நீரே ஆலிம்நீரே இல்மும்நீரே
கபிறும்நீ ரானகோவே கவுதுயா முஹியித்தீனே. 22

லாயிலா ஹாவைநீக்கி நாட்டமில் லல்லாதன்னில்
கூயிரு தத்திற்பூட்டிக் கூட்டித்தம் பண்ணிரண்டின்
மாயில்லா தத்கைச்சேர்த்தி மன்னிய கல்பிலூன்றி
காயில்லா திருக்கச்செய்யுங் கவுதுயா முஹியித்தீனே· 23

மீமதே முஹம்மதாகி முஹம்மதே அஹ்மதாகி
மீமில்லா தகதுமாகி மேவுமுன் றெழுத்தினின்றும்
ஆமெனுந் தொனியுஞ்சொன்ன அலிபிரு னுக்கத்துந்தானுய்
ஹாமிதும் ஹம்தும்நீரே கவுதுயா முஹியித்தீனே; 24

நூறினி றுறும்நாறில் நுண்ணிய புன லும்நீரிற்
கூறியமணலும் மண்ணிற் குறித்தெழும் ஆதமாகித்
தேறிய இசுக்கேஹவ்வாத் தியங்கிய வொடுக்கமக்கள்
காறியே யெதிலுநாளுங் கவுதுயா முஹியித்தீனே. 25

ஒயிலெனு நரகந்துன்ப முயரத னின்பமாக
மயமுறு மிருளும்வெள்ளி மருவின வினையும்பற்றி
நயமுறவட்கை வைத்தால் நாடிய நபுகசிக்கிக்
கயமுறு மாகாக்காருங் கவுதுயா முஹியித்தீனே. 26

கூவதே கையுமாகிக் கூவதே காவிலாகிக்
கூவதே காகிருகிக் கூவதே ஹமீமுமாகி
கூவதே பசீறுமாகிக் கூமுத்தக் கல்லிமாகிக்
கூமுரீ தான கோவே கவுதுயா முஹியித்தீனே. 27

ஏயதே மூலமாக வெடுத்ததோர் றூகுமேவுங்
காயமா மிதனைக்காணக் கருத்துட னறிவுநல்கி
மேயதோல் தீங்குருது மீறிய கிருபைநல்கிக்
காயிமா யாளுமையா கவுதுயா முஹியித்தீனே. 28

வான்வளர் வெள்ளியென்ன வரிசையி னிருபத்தேழாய்த்
தான்வரு மெழுத்தும்பற்றித் தகுதியின் பாடல்செய்தான்
கோனருள் அப்துல்காதிர் கொண்டன் மென் ஹபீபுலெப்பை
தேனிலு மினியபிள்ளை ஷெய்கப்துல் காதிரன்றே. 29

முற்றுப்பெற்றது.

முஹியித்தீனுண்டவர் பேரில் இன்னிசை

ஆதியரு ளோங்கும் மண்ணல்நபி பேரரெனப்
பூதலங்க ளெல்லாம் புகழவரும் புண்ணியமே
மாதவங்கள் செய்யு மகத்துவர்கள் கண்மணியாக்
காதகல வந்துதித்த கவுது முஹியித்தீனே. 1

உள்ள மிகக்கலங்கி யுண்ணு துணர்வழிந்து
தள்ளுந் துயராரும்பத் தாங்கா துழல்வதுவோ
கொள்ளை கொள்ளும் வெம்பூதக் கொடுமையோடு வஞ்சகமும்
கள்ளமெல் லாம்போக்குங் கவுது முஹ்யித்தீனே. 2

ஊக்கமிகத் தளர்ந்தே யோயாது பாழுங்கவலை
ஏக்கமது கொண்டரடியா ரேங்கித் தயங்குவாரோ
தேக்குமுயர் மெஞ்ஞானச் செழுஞ்சுடரா யிவ்வுலகங்
காக்குதற்கு வந்துதித்த கவுது முஹ்யித்தீனே. 3

நெஞ்சமிகக் கலங்கி நினைவழிந்து நும்மடியார்
தஞ்சமொன்றுங் தாய்த் தவக்கங்கொண்டு நிற்பாரோ
மஞ்சு தவழ் பூஞ்சோலை பகுதாது நாயகமே
கஞ்சமலர்த் தாளாருங் கவுது முஹியித்தீனே 4

சிந்தித்துஞ் சிந்தை செயலழிந்து நும்பாதம்
வந்தித்து முள்ள மறுகிக் கலங்குவதோ
சந்தித்துத் திண்டோட் ரதிபரே நன்மையெல்லாங்
கந்தித்த நாயகமே கவுது முஹியித்தீனே 5

வெம்பித்த வஞ்சயின் வெங்கடியா லுள்ளமெல்லாஞ்
சம்பித் தவத்தங்கொண்டு தத்தளித்து வாடுவதோ
தம்பத்தின் வந்து தித்த தாபரமே பன்மையெல்லாம்
சம்பித்து நின்றவெங்கள் கவுது முஹியித்தீனே 6

வாட்டம் படமணமும் வண்மைபட வுள்ளமெல்லாம்
சோட்டம் படவடியார் கொண்டதுய ராற்றுவரோ
நாட்டப் படமகிழ்ச்சி நல்லுடலே வளம்பெறவே
காட்டும் பதிநிதியே கவுது முஹியித்தீனே 7

நீரா றொலித்தோட நெஞ்சகத்துங் கண்ணிடத்துங்
கோராற்றினா லெளியோர் கொள்ளுந்துயர் போக்குமையா
பாராருங் கீர்த்திப் பதிஜயிலான் மன்னவரே
காராரு நன்கருணை கவுது முஹியித்தீனே 8

மைந்தரோடு மெந்தையரு மக்களொடு சுற்றங்களுந்
தந்தமனமே வெறுக்குந் தற்காலம் போக்குமையா
சிந்தைவள ரானந்த ஜெயிலானி நன்னகரா
கந்தமலர்த் தாளருளுங் கவுது முஹியித்தீனே 9

கோப்புடைய வெங்கடியின் கோட்டி யணுவும் வணுகா
நீர்ப்புடைய ரும்மையல்லா னீணிலத்தின் வேறிலையே
ஏப்புடைய பூதமெல்லா மெப்புறத்து நாடாது
காப்புடைய வல்லவரே கவுது முஹியித்தீனே 10

ஓராயிரத்திலுங்க ளுயர்நாமமே யுரைத்தார்
தீராத வன்மை யெல்லாந் தீர்ந்துமுன்ன மெய்துனென்
னூரா ரமிர்தமொழி யப்படியா மிப்படியென்
காரார் தவப்பேறே கவுது முஹியித்தீனே. 11

முற்றுப் பெற்றது.

முஹியித்தீனாண்டவர் பேரில்

ஆசிரிய விருத்தம்.

சீருலவு கருணையா லெவ்வுலகு மெங்தெந்த ஜீவஜெந்தும் புகழவே
செய்து தங் நிலையோ டுறம்காக்கு முறைவாழி தேடரிய மெய்மைவாழி
பாருலவு மன்பதைகள் மற்றவைகள் நேசர்வாழி பயின்றுநற் கதிபெருகுவாண்
பண்ணரிய மறைகொண்டு தூதாகி வந்த நம் பார்த்திபர் முஹம்மது றசூல்
பேருலவு தவமென்ன வருகின்ற பெண் பிள்ளை பெற்ற பிள்ளைப் பேரராய்ப்
பேதகத் துழல்கின்ற சிறியோர்க ளுறுதிநிதி பேறென வருங்குரிசிலே
சூரியந் தவமன்னர் வாழுநகர் பகுதாதின் முச்சுடர் னின்றிலங்கு [தீனே
முஹியித்தீன் முஹியித்தீ னென்றவருமேத்தவரு முஹியித்தீன் முஹியித்

நன்னெறி பிழைத்துமற்றெங்நெறியி னுஞ்சிந்தை நனிகொண்டு வண்மையதனு
நாணிலத் துறுபண்ட மேனயத் தவையென்ன நகைபூண்டு திரியுமெளியோ
புன்னெறி யினைப்போக்கி யறிவா லெடுத்துவளர் புகழ்நெறியி லாக்குமரசே
புண்ணியத்துறையிடயி னண்ணிநடனத்தகை புனைந்துவிளையாடுமொலியே
சொன்னெறி யினுக்கு வமையாத வனமைத்ததொரு தொல்லை விதிகைக் கன [வெனத்
தோற்றுவித் தறியாத காரணம் விளைத்த மெய்ச்சோதியே யாதிகுருவே
மூன்னெறி விளக்குமுழு மதிமயமே பகுதாதின் முழுமணியி னேங்குநிதியே
முஹியித்தீன் முஹியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முஹியித்தீன் முஹியித்தீனே

கண்டபல வினையுறுதி யானடைகள் கணியாது கருதாது முயலுமனமுங்
கபடமொடு வஞ்சகமு நிந்தையவ ஞாயமுங் கனியாது கனியமுணர்வுந்
தண்டனையி லாதமத கரியென்ன வெட்ட வெளி தனிலேறு மகவீரமுந்
தகையுடைய முதியவர்க தம்மோ டெதிர்க்கு மொரு சண்டாள வன்குணமுமே
கொண்டவன் கடை கெட்ட பாவியான் றுயரினெரு கொடுமைக்கு னின்றுழல்ட
கொண்டாடி நும்பாத கெதியாக வந்தனன் குளிரன்பு தந்தருள்குவீர் [வன்
முண்டக மலர்த்தடஞ் சூழுமுயர் பகுதாது முதுநகர் தந்தவொலியே [னே.
முஹியித்தீன் முஹியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முஹியித்தீன் முஹியித்தீ

பாதகத் தொடரினன் மரியாத யின்மையாற் பலபோகமுந் துயத்தலாற்
பவகாரி யென்பதா லவகேடு நிலையினுற் பலனுறுதி யொன்று மிலவாற்
றேதகப் புன்மையான் மடமாத ருறவினுற் விதிமுறைகள் பேணலிலதாற்
சோர்வுதரு பிணிகளா னீர்விழி ததும்பலாற்று யரமெனுமொருபாவியான்
மீதகத் தருளினு லன்பினு லாளுநவ மிக்குடைய குருநாதரே
மேன்மைதரு நும்பாத வுபயமே யபயமினி வேறில்லை வந்தடைந்தேன்
மோதகத் துணியினுல் வெகுநோய்க டீர்த்தவா முதியபகு தாதினரசே [தீனே.
முஹியத்தீன் முஹியித்தீனென்றவரு மேத்தவரு முஹியித்தீன் முஹியித்

வாடிமெலி பயிர் போல வெரியிலிடு தளிர்போல வலையிடு பறவை போல
வளியிலுழல் புணைபோல நிலைதவறு மதிபோல வறுமையட ரிளமைபோல
வோடிமறு குழைபோல குழியில்விழு நரிபோல வொளி யினதி ராவுபோல
வுணர்வு நிலை தடுமாற வுடலினிலை தடுமாற வுறுதிபெற வழியின்றியே
தேடியுரை குழரிநுந் திருமுகத் தோற்றமே தேறுமா தாரமெனவே
தெரிசிக்க வந்தன னன்பினருள் செய்குவீர் தேவரீர் சமயமிதுவே
மூடிய வருந்துயக்க ளியாவுமகள் வித்த புகழ் முதியபகு தாதினரசே
முஹியித்தீன் முஹியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முஹியித்தீன் முஹியித்தீனே

சுத்தமா தவரொருவர் மலவாதை சபையினிற் சுகமாக வருள் செய்தவா
சோரனுக்கு குள்ளஞ்சு முறைநீக்கி யொலியாய் துலங்கவர மருள் செய்தவா
சுத்தமார் பறவையைத் துண்டாக்கி யுயிரோடு தானேக வருள் செய்தவா
தடைநொண்ட முடவனுக் கடுபிணிக ளற்றவுட றந்தறிவு மருள்செய்தவா
கத்தனே டெப்போது மகலாது தெளிவாற் கலந்தடியார் தமையாளுதற்
காவல்கொண்டு லகத்தை யொருநொடிப்பொழுதிலே கண்டுணருமென் கண்ம
முத்தியே யாயநகர் பகுதாதின் வள்ளலே மூறைகேட னெனையாள்குவீர் [ணியே
முஹியித்தீன் முஹியித்தீ னென் றவரு மேத்தவரு முஹியித்தீன் முஹியித்தீனே

உடலெரிவு கைகால்க ளெரிவுநெஞ் செரிவுமுட னுலர்தலொடு வெப்பமுழலு
முட்கார்ந்த ல்திசார மீளையொடு பாண்டுகய மூதைவலி குன்மமேகப்
படலமுக வாதமது மேகமிழி சூலைகொறி பங்கிளைடு புண்கிரந்திப்
பட்சவா கந்தாக மழிகுட்ட முதலாய் பன்னோய்க ளெந்நாளுமே
கடலுலகி லுங்கடிரு நாமத்தை யொருபோது கருதுவார்க்கும் மனுகிடாக்
காரணக்குரு வென்கிற னுள்ளத்தின் மாறாது கனிவாய்த் துதிக்கு மெளியேன்
முடலையுள பிணிபாவ நீக்கியருள் புரியுமெம் முதல்வரே பகுதாதில் வாழ்
முஹியித்தீன் முஹியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முஹியித்தீன் முஹியித்தீனே

மதிவிட்டு மேலவர் சொனிலை விட்டு நல்வினையின் வகை விட்டு மாறுநடையின்
வழிவிட்டு மானமுள முறைவிட்டு வேசியரின் மயல் விட் டிடாதபடியாற்
கோதிவிட்டபாவவன லெதிரிட்டு வெம்பிணிகள் கொளவிட்டுத் துயரெலாங்
குதிவிட் டுடற்பொறையை மிதிபிட்டலைப்பவிணர் குலைவிட்டுழன் றலறியே
துதிவிட்ட பெயலிரு விருவிட்ட நீர்மழை சொரிந்திட்டு வாய்விட்டருய்
தொனிவிட்டு நும்மடியின் முறையிட்டடைந் தனன் றுணை விட்டிடா தருள் செய்வீர்
முதுவிட்டிடாதுறவு தொடர் விட்டிடார்வளரு முக்கியநகர் பகுதாதில் வாழ்
முஹியித்தீன் முஹியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முஹியித்தீன் முஹியித்தீனே

நன்மறை விளக்கு நபி நாயகர் பொருட்டினு னனிபொருள் பொருட்டினுலு
நானெறியினுக்குரிய வொலிமார் பொருட்டினு னட்டியதவப் பொருட்டாற்
புன்மதி கலங்கவரு வெம்பிணிகள் பல்வாதை புணையும் பலாய்களெல்லாம்
புறமே யகன்றொழிய வகமே மகிழ்ந்தினிய புகழே புகழ்ந்து கொளவே
வென்மதியி னுலிறை யிடத்தாற் பலன் பெற வியந்தருள் சுரந்தருள்வீர்
வெப்புமுத லானவையை வேறிடத் தேகவழி விட்ட வலுமைக்குரிசிலே [வாழ்
முன் மகிமை யுள்ளவரு நும்மகிமை கொள்ளுமொரு மூதெழில் கொள்பகுதாதில்
முஹியித்தீன் முஹியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முஹியித்தீன் முஹியித்தீனே.

வேதம் மொழி யாலவறிவின் மேலவர்க ளாளெரிகண் வெகுநா விணர்களாலு
மீருமய லார்கற்பின் மடவியர் களால் ஜின்னின் வெம்மையாற் பிணியணுகி
யாது முரணுகன் றப்புரங் காணு திரிந்தோட நுக்கருணையின் [னும்
இருவிழிக ளோடலர்ந் தெழுசந்தரமாமுக மெனதிர்கான வந்தருள்செய்வீர்
நீதநபிநாதர்மரு மகனுகிவந்தவரு ணிமலரலி தம்பேரனுர்
நினைவுறுதி மாரு வரத்தபூ சாலிகுயர் நெறிவள்ள லீன்றமணியே
மூதறிஞர் போற்றவரு தீபமே பகுதாது மூவுலகு'வொளிர்சோதியே
முஹியித்தீன் முஹியித்தீ னென்றவரு மேத்தவரு முஹியித்தீன் முஹியித்னே

முற்றுப் பெற்றது.

ஷாஹுல் ஹமீதாண்டவர் பேரில் முனாஜாத்து.

அகதாய்க் குறிப்பெண் றில்லாறு யளவுமறியு மெட்டாறுய்
நிகராப் பொருளாமிறையவன்ற னெறிகொள் பெருமைக்குறுபொருளாய்
அஹுமதி றசூல் நபிபேர அவுலியாக்கள் கண்மணியாய்த்
தகுதி பெருகுந் தென்னுகை ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 1

பதுரை யழைத்து வகிர்ந்து பின்னும் படர்வானப்பு நபியிறசூல்
புதல்வியீன்ற மணிவழியே புதுமை கொண்டு வருங்கோவே
நிதமே விளங்குங் காரணமே நிலவுங் கருணைப் பெருங்கடலே
சதமே தங்க டிருப்பதமே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 2

தவபா வென்னுங் குற்றநிலை தாங்குமாரிபீன் களெல்லா
நவமே கொள்ளுந் திருக்கழலே நாளும் நம்பி மடியவர்கள்
பவமே செல்லு மருணயம் பார்த்தே யிதங்கடறவேண்டுந்
தவமேநிதியே தென்னுகை ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 3

தாவிதாகுந் துறை நடுவே தங்குந்துறையி னசுமாக்கண்
மோலிலங்க லுகூருக முழங்கும் மணியா யம்மணியே
காலமுழுதுந் திகழ்சுடரே கவலையாயுஞ் செலுமருந்தே
சாலிகானேர் தவப்பயனே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 4

ஜெவுகருகிக் கபூலாவாய்ச் சிறந்த ஆரி லாகியது
குவி கொண்டுமிதாலா யவையோடுங் குன்னியிற் பிறந்தறூ நாகி
யெவையுமாகி நின்றவர்த மினியபுதுரா யுதிராத
தவமும்பயனு மாகின்ற ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 5

ஹறமாம்பைத்துல் மகுமூரு மதுவாங்க:பா நாடினவர்
திறமாம்படி யேயருளுமருள் செய்யி தொலியே நும்பொருட்டால்
அறமாம் பலாய்கள் சதாயிதுக ளணுகாதடியார் தம்பாலிற்
றறைமேல்வாரா தகற்றுமையா ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 6

காசாயினான இவ்விடத்தில் கதித்ததுற்றத் துல்பைலா
மிசாய்ந்த மணியிற் றிருமணியாய் வித்தாய் முத்தா யெத்தாத
அசரவாற்கலைத்னை யெப்புமறத் தன் முகத்தியாகிநித்தந்
தசாமாதவத்தி னரசுவையும் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 7

தாயிமாக சதுபுடையோர் சாலிக்கவுத்தருனவர்கள்
காயிமாக விரண்டிடையார் கதிக்கும் விழியாய் விதிவிதிக்கும்
ஆயுங்கலைக ளுரைநாவா லாலம் பரிக்கும் பெருமானே
சாயுந்துன்பந் தென்னாகை ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 8

தாத் ரய்சிபாத்தாய் அசுமகலாய்த் தங்குமறுவா குடன் கலந்த
பூத்தாய்சி பாத்தாய் அஜ்சாமகவாய்ப் புகழுமின் சான் காமிலுமாய்க்
கூத்தாயிவைகள் கூவாகிக்கொள்ளுமறிவாய் விளங்கிநிற்குஞ்
சாத்தாபயனே நயனாகும் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 9

றஹுமானென்னும் பியரிடத்தே நிலையுமறுகூ மடங்கலுக்கு
மகமாயப்புறவா யனுபவிக்கு மஹுமதி றஸூல் வழிப்பொருளே
மிகவேநம்பு மடியார்கண் மிடிமைத் துயரமணுகாமற்
றகை சேரருட்கண் டருவீரே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 10

சீனத்துடைய துனியாவைச் சிறந்த மனைவி யெனக்கலந்து
மானத்துடைய ஆகிறத்தை மறக்கும் புல்லோர் நல்லோரென்
றீனத்துடனே யுறவாடி யிதயமருகுஞ் சிற்றடியேன்
ஞானத்துடையீ ரபயமையா ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 11

சிற்றிலவுசூது மலுகருக்குஞ் சிற்றிலக்கீக்கா யெவைகளுக்குஞ்
சிற்றிலசுரு றல்மிடத்தில் சிற்றிகதரு யிருதாவில்
சிற்றிலசுமா வுடைய நபி திருக்கண்மணியே பெருமணியே
சற்றென் றணுகா தாண்டருளும் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 12

சவுனுஞ்சூழும் பெரும் பொருளே சைகுல்மஷாயி காகிநிற்குங்
கவுனுளடங்கு மகுலூக்குக் கருத்துங்காட்டும் சுகூதுடையீர்
கவனமியாவு மணுகாமற் காக்குங்கிருபை நிறை கடலே
தவமுந்தகுதி யுடையவரே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 13

சிதுகுங்கிதுபுங் கலந்தவுடற் றினமும் பொருளை விருப்பமுற்றுக்
கதிகொண்டறிரா துளவோர்த்தங் கவலையற்றும் பரஞ்சுடரே
மதியே நிதியே பொன்னினெடு மலையே நிலையே நம்பினவர்
சதமேபதமே யருள் புரியுஞ் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 14

னலாத்துடைய விருணீக்கி நன்மைவிளைக்கு நிதிப்பொதியே
விலாயத்துடையோர்க்க கணக்குருவே மிடியேக்குதவு மகமேரே
கலாபந்திகழு மயுல்வடிவங் காட்டு நயினார் மகமகவே
சலாமும்பேறும்பெறுமரசே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 15

தாகாவென்னும் மஹ்மூதர் தம்பின்புடவிக் கிறையவன் சொல்
வாகாய் நிற்கும் படியாக வகுத்தேன் சிலரென் றருளுடையோர்
மேகாங்குது பாய் வருமரசே மோட்சப்பதிவாழ் பெருமானே
சாகாவரிசைத் துறையுலவும் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 16

முல்லாங்காட்டும் பேழையறு நறும்புருசைத்தும் பெரும் புடையிற்
கல்லாமனைவி விடுத்தசையிற் றெக்கும்விடைத்தை யறுதாக்கு
நல்லாருவக்கு நபிபேரா னாறுயுவக்கு மகமேரா
சல்லாபங்க ளுறைமணியே ஷாஹுல்ஹமீது நாயகமே 17

ஆதியாய் நிலையதனி லடையுஞ்சப்பு முசப்பிடவும்
நீதியாகக் கண்டுயரு நெறியுங்குறியு முடையவர்க
ளோதியோதி யுவகநுந்த மொளிரதாண மலரேயெனக்கறிவே
சாதிமேன்கை யுறுங்கோவே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 18

கப்பாயுள்ள பொருள்களெல்லாங் கண்டேயுணருமகக்கண்ணும்
அயபாவுள்ள காரியங்க ளனைத்துமறைக்கு மெனகுருவே
மெயபாலவியார மனுகாமல் விரும்பினாளு மாண்டருளுஞ்
சயபாயுருமைப் பெருங்கடலே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 19

பனுவல்பனுவாந் துறையடைந்தார் பண்புந்தவமுந் தருங்கோவே
யதினுயுரைக்கும் சுகூதுடைய வருசைநிதியே பொன்னிதியே
சனுவாமென்னு முலகமெனிற் கதிதத்தெளியோன் முகம்பார்த்துத்
தனுதென்றுவப்ப தெப்போதே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 20

கிந்திவிடத்திற் சிறந்தவொளி கிளருமெகினி லொழுந்தகனி
சிந்தாகுலங்க ணீக்குமணிச் சோந்தாரசுவர்க்கப் பெருஞ்சுடரே
நாதவரிசை வளர்நாகை நாவூர்பாவூர் கோவூரே
சந்தாடவியே கற்பகமே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 21

காவேமுதலா யைந்தெழுத்திற் காட்டு நடுவே நாளாக
மேவுமுதற்போ புவியிடத்தும் விரிந்தபுறப்பேர் மற்றிடத்துங்
கோவாய்நிற்பு மாதியெனக் குறிகொள்வினையை யுடையவரே
தாவும்பெருமைத் தென்னுகை ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 22

லாமும்கேபு மகரமுமாய் நான்கு மூன்ருகி விளங்குவது
ஆமாமுண்டு மதினமறைய வடக்குமபொருளுமுமதுரையாய்
நாமம் பெற்ருேர் வழிபெற்றே நாடும்விலாயத் தியல்புபெற்றே
தாமம் பெற்றே வளந்தோளீர் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 23

முஹம்மதிறசூல் மணிபோன்று முழுதுணர்ந்த ஹுஸைன்மரபிர்
புகழுமிருபா ளுருவரருள் புரிந்தசையிது ஹமீதுத்தீன்
மகவாம்பாத்தி மாவுதவு மணியாயணியா யுலகமெல்லாந்
தகைகொளமுத குணலயமே ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே, 24

நூறுமுதலாம் நான்குபொரு ளூற்யெண்ணான்கு பதவியினி
வீறிலிருக்கும் மடியார்க ளிதயமுண்ரு மணிவிளக்கே
வீறுந்தவமும் பெருஞ்செல்வமும் வெற்றியனைத்து மருதுந்தந்
தாறுமணிப்பொன் றவுலாவின் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 25

வாசித்தாவாய் வருநயினர் வழியிலொழுகு நெறிபூண்டு
நேசித்தனேக மாட்டாரை நினைவுட்படுத்துந் தவப்பேரே
பூசித்தறியாச் சிறியவனும் பொன்னின்பதமே கெதிகொண்டோன்
ரூசத்தொழிலே ஞளுமையா ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 26

ஹாவாவிலெழுந்த நாகமதைக் காட்டுந்தகு தித்திருமணியே
உலாவிமதியாய் வரும்சைகு யூசுபினையே தானியென
ஜவாபினிறுத்தி முறைமுறயே தயவுபுரியுந் தென்னாகை
தவாபுபுரியும் ரவ்லாவின் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே 27

யாதுவளரு முளத்தூடு மினிமை பெருகுங் கண்ணூடும்
போதமமுதக் கணியறிவே பொங்குமென்றன் றவப்பயனே
கோது விளையாக் கொடுத்துன்பங் கொள்வரியாருஞ் சுகம்பெறவே
தாதுமலர்த்தா டரவேண்டுஞ் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 28

சிந்தைபெருகுங் களிபூண்ட செய்து அப்துல் காதிரென்போன்
வந்துதிக்கும் பயனுதவி மகவென் றுரைக்கு நயனுதவும்
புந்திமகிழ்கா மாணிக்கப் பூர்வாய் அஸன்குத் தூசுதவுஞ்
சந்தநிதியே தென்னாகை ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 29

முற்றிற்று.

இதுவுமது.

அறிவிற்கறிவா யதினிலங்குமரியவொளிவா யுலகனைத்து
நெறியிற்புறக்கும் வல்லவன்ற னிறைந்தகருணை யுறையகமே
பெறுதற்கரிய பெருந்தவத்திற் பிறக்குமுஹம்மதி றஸூல்தஞ்
சறகிற்கனியே நாகைவளர் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே, 1

நவமேயுலகந் தனைப்படைத்து நடுவுநிலைகொண் டடைய்வைக்குந்
துவமேபுரக்கும் வல்லவன்பாற் சுகமேது!ஆவின் பலனருள்வீர்
பவமேயணிகாத் தனையபலர் பயன்கொள்சாந்தா சாஹிபுக்கும்
தவமேயருளே நாகைவளர் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே· 2

ஓங்குமுள்ளப்பொருளனைத்து முதவுமகிமை பலகோடி
தூங்குமுஹம்ம திறசூல் மெய்ச் சுருதிகருதி விருதுடயீர்
தாங்குநிலைமை பெறமைந்தர் தவப்பேருங்கள் காதிமுக்குப்
பாங்கினருக நாகைநகர்பதியே ஷாஹுல் ஹமீதொலியே· 3

வரிசையோங்கு நெறிநான்கும் வழுவாதாளும் பெருங்கருணைக்
குரியமகமே யெவ்வுலகு மொளிருந் தூண்டா மணிவிளக்கே
தருவேசெல்வந் தழைத்தோங்குஞ் சந்தாசாகி பென்பவர்க்குஞ்
சரணபேறு பேறருள்புரிக ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 4

உங்கள் பாதந் தனைவிளக்கி யுளமேகொள்ளத் தொண்டியற்றித்
தங்குமடிமை களிலெளிய தகைமை யுடையாதலினு
லங்கங்கவலைக் காகாம லகத்தின் மகிழ்ச்சி குலவிவரச்
சங்கையருள்வீர் வன்னுகை ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 5

விளங்குப் பொருளிற் சிறந்தமறை வேதக்கடலாகிய நயினர்
வளங்கொள்பேர ரெனவிளங்கும் வழியீர்நன்மை யொழியீரே
துளங்குஞ்செல்வப் புதல்வரொடு சுகமேபயில்வா னன்னவர்க்குக்
களங்கமிலாத யருணுகை கவுது ஹமீது நாயகமே. 6

பெருகுநபிமார் பொருட்டாலும் பேறுமொலிமார் பொருட்டாலு
முரியமூமி னவராலு முண்மையுறைந்த வறையாலுங்
கருணையிறையோன் பாலிரந்து கவுது முஹம்ம தென்பவர்க்குந்
திருவுமருவு மருணுகை ஸெயிது ஹமீது நாயகமே. 7

கெஞ்சிற்கவலைப் பிணிநீங்கி நினைத்துப் பொருளும் பெருஞ்செல்வந்
தஞ்சையாசன் பெறவளித்த தவமேயெங்கண் ணருமணியே
வஞ்சமறவுட்களிப்பேற வளருஞ்சாந்தா சாயபுக்குத்
தஞ்சநிதியே நாகைவளர் ஷாஹுல் ஹமீது நாயகமே. 8

முற்றிற்று.

இதுவுமது அகவல்.

ஆதிபெய்ப்பெருளா யாயிரெல்லாஞ், சோதிமெய்ப்பொறுளிற்றுலங்கியவறியும்
பற்பலகோலப் பயனெலா முணர்ந்து, சொற்பயனுகித் தோற்றியவருளு
மின்பமுந்துயரு மிதற்குள்வினையு, மன்புளஜீவ னனைத்தினுங்காட்டி
யொன்றியுமொன்ரு வுறுபொருளாகி, நின்றவன் கருணை நிறைதருமணியின்
காரணமாகிக் கணக்க றுந்தொகையும் பூரணமாகிப்பொலிவு கொண்டெங்கும்
பொறையுமறிவும் புநிதமுமிரக்க, நிறையுநடுவு நீதியுங்குணமு
மானமுந்தயவு மாட்சிமையியல்புந், தானமுந்தவுமுந் தாங்கிய நயினர்
முழுமதியென்னு முஹம்மதுநபித, மொழில் பெரும்பேர ரெனவிளங்கரசே
குருவேநவமே குலந்தருநிதியே, திருவேயருளே செவ்வியவாழ்வே [கனியே
விளக்கொளிச்சுடரே வேதமெய்ப்பலனே, களக்கருஞ்செந்தேன்கமழ் தருங்
கருத்தொருமதியே கண்ணின்மணியே, பொருத்துஞ்செயலே பூரணபண்பே
நந்நபிபொருட்டால நாயகனிடத்தில், முன்னிநல்ல துஆவே மிற்றருண்முறையே
நாடொறுங்கேட்டு நயனருள்புரிக வீறுமடியா ரெவ்வமதகற்றிப்
பேருடற்றுன்பம் பிணிகளச்சங், காரழற்குணமற் றகன்றினிந்நாமந்
நோத்திஞ்செய்யத் துணையாயிணையிற், பாத்திரம்பெற்றுப் பாக்கியம்பெறவே
முந்திசேர்நாகை முதுநகர், நத்துவம்பூண்ட ஷாஹுல் ஹமீதே.

சிலேடை மாலை.

இருபொருள்

கட்டளைக் கலித்துறை.

ஆரணத்தானரு ளோங்கியமக்கத் தஹூமதுதம்
பூரணத்தாலுயர் பேரிசைபல பொங்களித்தென்
வாரணத்தார்பகு தாது பதிமலர் நாகைவருங்
காரணத்தார்திரு தின்னளித்தாரப்துல் காதிருவே.

முட்டுப்படும்பிணி யானொந்துடல் முழுதயர்ந்தே
தட்டுப்படுமற னுக்கெழிநாறுந் தடமுந்தருங்
கிட்டுப்படுங்குறட் டாற்றுயர்போக்குங் கீளர்பகுதாத்
கட்டுப்படும்புகள் நாகையருளப்துல் காதிறுவே.

வேட்டுமுணவு கறியிடும்வாரண மீண்டுலவ
வீட்டுமெழி லியனாகையதிக விருள்பெருக
லோட்டுமறையத னால்லையாவொலி யோங்குநீதி
காட்டுபனிகு தாதுயர் மன்னரப்துல் காதிறுவே.

பூகமண்டன்மண நாகையரும் புகழ் பூண்மணியி
னாகநிறைபகு தாதுயர்செல்வத் தரசர்சுகம்
போகவசனத்தினிற் போகாதிருந்தவன் பூவிலருள்
தாகவிழிமணி யொன்றியவன்யப்துல் காதிறுவே.

வீறியனஞ்சுக வெஞ்சரர்ச்சுடு வேகமிக்கு
மீறியபுன்சொலியிற் றுஞ்சியமூரி வெளியிறப்பக்
கூறியசோக மறித்தருனாகை கொண்டேற்றவண்மை
யாறியவ்விற்றரு வீர்பகுதாதப்துல் காதிறுவே.

நாதந்தருமின் பகுதாதுபுகழ் நாளுகின்றீர்
போதந்தரும் புண்ணிய யத்துரையீர் பஞ்ச பூதவுடற்
கோதந்தருஞ்செய லுள்ளுரிந்தோடக் கொடுமைகொன்று
காதந்தராது கதிநாகையீரப்துல் காதிறுவே.

மயிலானிட மாதரினாசை நறுநிழலிற்
செயிலானுலவிய நாவூர்புகழிற் சிறப்புடையீர்
பயிலாதவனைப் பயிற்றிவைத்தீபதி நேர்மைப்பெறக்
கயிலாதவனுக்குங் கைகொடுப்பீரப்துல் காதிறுவே.

சொற்பகுதாது பலனிறைவாகத் துதிக்கும்படி
நற்பகுதாயதர் நாவூர்புகழ்ச்சி நராதிபரே
பொற்பகுதாகிய மண்மகணீக்கிய போதவின்பங்
கற்பகுதாவரு ளாலுணர்ந்தீரப்துல் காதிறுவே.

முற்றிற்று.

பிஸ்மில்லா ஹிர் றஹ்மா னிர் றஹீம்.

கனம் பொருந்திய நயினு முஹம்மது ஆலிம் சாஹிபவர்களிடம்
உரை வாங்கி
பக்கீர் மதாருப் புலவரவர்களியற்றிய

முஹியித்தீன் மாலையின்

உள்ளடங்கிய சரித்திர விபரம்

முஹியித்தீ னப்துல் காதிரவர்கள் தாய்வயிற்றிலிருக்கும் நாளில் நடந்த காரணம்.
துயி லுடுத்திப் பிறந்த காரணம்.
நோன்பு வைத்த காரணம்.
பகுதாதுக்குப் பிரயாணமாகி வருகையில் திருடர்கள் வியாபாரிகளை [வளைந்த காரணம்
ஷெய்கு ஹம்மாதொலியிடம் குருவோதி வருகையில் மலடிக்கு வாக்களித்த [காரணம்.
மிசுக்கீன் விருந்து செய்த காரணம்.
மையித்தான மடமானுக் குயிர்கொடுத்த காரணம்.
வியாபாரிக்கு வாக்குக்கொடுத்த காரணம்:
ஷெய்கு ஹம்மாதொலி குதுபை நதியில் தள்ளிய காரணம்.
சூகையான கரத்தைச் சுகமாக்கிய காரணம்
விருதுகள் குதறததாலிறங்கிய காரணம்
மலையில் வணக்கம் செய்த காரணம்
திருடனெலித்தனம் பெற்ற காரணம்.
பாத குருடு திருடர்களை யடித்த காரணம்.
நசுருபதிக் குபிரோர்களை இஸ்லாமாக்கிய காரணம்
மக்கம்போய் ஹஜ்ஜுசெய்த காரணம்,
கஃபத்துல்லாவை வலம் சுற்றிய காரணம்,
மையித்துக்கு உயிர்கொடுத்த காரணம்,
மஹல்லதீவுக்குப் பிரயாணமாகிய காரணம்,
வனத்தில் வணக்கஞ் செய்த காரணம்.
வேதாளங்கள் காற்றுகள் வந்த காரணம்.
ஜின்னனது பாம்பாய் வந்த காரணம்·
பன்னிரண்டு வருஷம்போன கப்பலைத் திரையிலழைத்த காரணம்.
மையத்தை எழுப்பிய காரணம்.
மஹல்லதீவுக்காக கப்பலேறிய காரணம்·
கரையிலிறங்கி மடத்தில் வந்திருந்த காரணம்.
கொய்யாக்கனி கொய்த காரணம்·
தேவைக் கூசிலடைத்த காரணம்.
புத்துக்கான்க ளொன்றுக் கொன்று சண்டை செய்த காரணம்.
கிஷ்த்தியில் ஏழுகடலுண்டாகிய காரணம்.
பகுதாதூரில் முஹியித்தீ னப்துல் காதிரவர்கள் வந்து மாதா பிதாவைக் கண்டு மனம்பூரித்த காரணம்.

சரித்திர விபரம் முற்றுப் பெற்றது.

பிஸ்மில்லா ஹிர் றஹ்மா னிர் றஹீம்.

முஹியித்தீன் மாலை

பக்கீர் மதாருப் புலவரவர்க ளியற்றியது.

காப்பு-விருத்தம்

பூவினில் மருவும் பொற்பாற் மணியினுள் ளொளிவும் போலென்
ஞவினி லறிஞர் நெஞ்சி லுரைந்திடு நாதன் தன்னைப்
பாவினி லுவமை யொவ்வாப் பயன் மறை யுதவ ருட்பூங்
காவினி நளருள் வாழ்க்கை கத்தனைத் துதிசெய்வாமே

தொங்கல்.

எல்லாம் படைத்தவன் கிருபையாலே இறசூல் முஹம்மது நபியைப் போற்றி
நல்லோர் யார்களோ டசுஹா பிமார் நாதர் தமையெல்லா முவந்துவாழ்த்தி
மல்லிமலர்வாசர் முஹியித்தீனின் மலரடி யென்றன் சிரமேல்வைத்து
வல்லோனுதவியால் மணிமாலையின் வரலாரதனையே யுரைசெய்வோம்: 2

இந்த மணிமாலை படித்தபேரு மின்பமாகவே கேட்ட பேர்களும்
அந்தமில் ஹக்க னுதவியாலே யாலங் கனிலுள்ள முஸ்லீம்களே
எந்த நாளிலும் பரக்கத்காக இரசூல் ஷபாஅத்தும் சுவர்க்கப்பதி
தந்தே யிறையவன் கிருபை செய்வான் ஆலங் தனிலான தீனோர்களே. 3

திங்கள் வதனத்தா றசூலுல்லா சிறந்த தலைமுறை பனிரண்டிலே
சங்கையாகிய பகுதாதினில் தவத்திலிருந்தாரே அபுசாலிஹு
எங்கும் நிறைந்தவ னருளினலே யேகி நாதரும் ஜெயிலானியிற்
செங்கை யுளநீதர் பாத்திமாவைத் திருமணஞ் செய்து இருக்கு நாளில். 4

அறுபதாண்டகச்சே யில்லாம லவர்க ளிருவரு மிறையைப்போற்றி
வருந்தி யிருக்கின்ற நாளதனில் வல்லோன் கிருபையால் பாத்திமாவும்
சிறந்த அமலாகிக் குதாத்தாகத் திங்களது போலத் திரேகமாகி
இறையோனுதவியென் றிருவர்களு மின்புற் றிருக்குநாள் ஜெயிலானியில். 5

வல்லோன் கிருபையால் பாத்திமாவும் வணக்கந்தான் செய்து துயிலும் நேரம்
நல்லோர் கிலு றவர் கனவில்வந்து நவிலுவாரப்போ தமுதம்போல
யெல்லாப் பறக்கத்தும் பெற்றமாதே யிசைநும் முதரமார் பாலர் நாமம்
எல்லா வொலிகட்கு மேலொலியா யிலங்குமுஹியித்தீ னென்றோதினர், 6

கனவுதான் கண்டே பாத்திமாவும் கணவர்க் குரைசெய்ய மகிழ்ச்சியாகத்
தனமும் பறக்கத்தும் மிகவுண்டாகிச் சங்கையாகிய நாலா மாதம்
மனமு நலமுள்ள மாதவமே வாவிக்காகவே குடிகொண்டேகக்
கனமும் பொருந்திய பூதம்வந்தே கருத்த கிரிபோலே முன்பிலாக. 7

அன்ன நடைமாதர் பயமதாகி ஆயாசங்கொண்டே நிற்கும்போதே
தன்ன லொருவேங்கை வெடிவாலோடும் சரகெதியாக வோடிவந்தே
முன்னும் பூதத்தி னுடலைக் கீறி மூர்க்கமாகவே யெடுத் தெறிய
முன்னில் மீதிற் காணுதாலே யிறைவி மனைவந்தே இருக்கும் நாளில், 8

பனிரண் டாண்டுக்கு முன்பதாகப் பறிபட் டேகிய தொறு வானதும்
தனியே தான் வந்து மனை மீதினிற் சங்கையாகவு நிற்கும் போதி
லினிதா யாவரும் புதுமையாறு ரிறை யோன் குதரத்தின் றிருபேர்களும்
கனிவா யிருக்கையில் ஜெயிலானியிற் காரண முள்ள சரிதை சொல்வாம். 9

மனைகள் தனிலே தான் பாத்திமாவு மன்ன ரபுசாலி ஹவருமாகத்
தனியோன் கிருபையாற் றுயிலும் போது தால மிருளா யிரவானதிற்
றுணிவாய்த் திருடனு மனையில் வந்து துலங்கு முடமைகள் திருடியவன்
மணியின் மாளிகை விட்டகல மாதா வயிற்றுறும் பாலர் சொல்வார். 10

எந்தன் மாதாவே களவாளியு மிலங்கு முடமைக ளெடுத்தேகிறுன்
சுந்து மணியான வென் தாயாரே சிறந்த தலைவாச லடைமினென்றுர்
அந்த மொழி கேட்டு பாத்திமாவு மப்போ தெழுந்தேகித் தலைவாயிலை
வந்தா ரடைத்தவர் நிற்கும் போதில் மனமுந் துணிவுடன் திருடன் தானே 11

ஏகி யவனுமே தலைவாயிலை யிருகரங்கொண்டு திறக்கும் போதில்
யூகமாகிய பாத்திமாவு முடையோ னிருக்கிறு னென நினைத்தார்
வாகாய் வயிற்றுறும் பாலகரும் வல்லோன் குதரத்தாற் கரத்தை நீட்டிச்
சேகையுடன் வந்த திருடன் தன்னைச் செல்வ ரடிக்கவே அவனிறந்தான். 12

ஈது காரணந் தன்னைக் கண்டேயியம்பினு ரப்போ கணவனுர்க்குப்
போத விருவரும் வந்து பார்த்து புலம்பி னுர்களே மனங்கலங்கி
நீதி பெரியோனே யாகுதாயே நிலத்தி லொருவரு மறிவாரில்லை
யேது நாம் செய்வோ மிறையவனே யெப்படி யுயிர்பிழைப் போமென்றுர். 13

அன்ன காலையில் சகலபேரு மதனை யறிந்துதா னரசர்க்கோத
மன்னர் கோபமாய் அபுசாலிஹை வாகா யழைத்துத்தான் வரச்சொல்லியே
முன்னும் சேவகர் தமையனுப்ப மூர்க்கமாகவே யவர்கள் வந்து
மூன்றுல் மனங்களு மயங்கி நின்ற தவத்தோர் தங்களை யழைத்தேகினுர் 14

முன்னுர் கொண்டு வந்து சுல்தானிட முடுகி யிருவரை நிறுத்தும் போது
மன்னர் தான் கேட்ட அபுசாலிஹை வள்ளல் முஹம்மது கோத்திரமே
தன்னு லொரு பொய்க ளேந்திடாமற் சாற்று நிஜந்தனை மிகநீதரே
பின்னு ளிரவிலே கள வாளியு மிறந்த வகை யென்ன வென்று கேட்டார் 15

ஈது மொழி கேட்டங் கபுசாலிஹு யிதய மிகவாடி யுரைசெய்கு வார்
கோது மிகவான திருடன் வந்து குலமா னுடமையை யெடுத்தேகையில்
மாதா வயிற்றுறும் பாலர் சொல்ல வந்து தலைவாச லடைக்கும் போது
வாது மிகவான களவாளியும் வாசற் றிறந்தேகநினைக்கு நேரம், 16

மருவின் குழன்மாதர் வயிற்றிலான மதலை யடிக்கவே யவனிறந்தான்
தருவின் மயில் சொல்ல யானறிந்தேன் சங்கை மிகவுள்ள அரசே யென்றுர்
இருந்த ஜனங்களும் சுல்தானுமேயிது வேவெறும் பொய்கள் சொன்னுரென்றும்
பெருகுந் தவமுள்ள பாத்திமாவைப் பின்னு லழைத்துமே கேட்கலானுர், 17

காட்டு மானுக்குப் பிணையாய் நின்ற ஹபீபு முஹம்மது கோத்திரமே
வீட்டில் களவாளி யிறந்த விதம் விபரந்தனைச் சொல்லும் நிசமென்றேதக்
கோட்டியாகிய வசனங்கேட்டுக் குலமா னமுதவாய் திறந்து சொல்வார்
கேட்டீர் நிசமெனப் புவிமீதிலே கிருபைமிகவுள்ள சுல்த்தான் கேளீர், 18

எந்தன் மனையிலே திருடன் வந்தே யிலங்கு முடமைக ளெடுத்தேகையில்
அந்தமில் ஹக்கன் கிருபையாலே யருளினா ரெந்தன் வயிற்றின் பாலர்
சந்திப் பாகிய தலைவாசலைச் சாற்றியா னிற்கும் சமயத்திலே
வந்தான் களவாளி முன்பதாக வயிற்றி லுறும்பால ரடித்தானென்றார் 19

சங்கையாயோதும் வசனம் கேட்டுச் சகல பெயர்களும் பிசகென்றோதத்
திங்கள் வதனத்தின் பாத்திமாதம் சிறந்த வுதரத்தின் பாலர் சொல்வார்
எங்கள் தாய் தந்தை வசன மெல்லாம் யாவரும் நிசமென்றே நினையாதாலே
பங்க மின்றிய அபுசாலிஹு பாலர் முஹியித்தீன் யானென்றாரால். 20

ஈது வசனங்க ளறிந்தே போதங் கிருந்த சுல்தானு மந்திரியும்
ஆதி பெரியவன் குதறத் தென்றே அனைவோர் மனங்களு மதிமயங்கி
யேதுபிழைகளும் பொருத்தாளுவா யேகனே யுந்தன் குதறத்தென்றும்
நீதம் பொருந்திய விருவர்களே நீங்கள் மணிமாட மேகுமென்றார் 21

வந்தே யிருவரு மனையுளாகி வல்லோன் தனைப்போற்றி யிருக்கு நாளில்
அந்த மிலியவன் கிருபை யாலே அறமும் வளர்ந்தோ ஜெயிலானியிற்
சந்திர னுதயம் போல் பாத்திமாவும் தனியோன் தனை நித்தம் மிகவணங்கி
யெந்த நாளினும் பறக்கத்தாக விலங்கும் பதுமாசந் தானாகியே. 22

இருக்கு நாளினி லாதிநாய னியம்புவா னப்போ தமரோருக்குத்
திருக்க னுடையவன் சிரோமணியாய்ச் செல்வர் முஹியித்தீ னுதிப்பதாலே
பெருக்க மாகிய வானலோகம் பிருதவுச னையே யலங்கரித்தே
யுருக்கு மெரிகின்ற நரகமேழு மொழுங்கா யடைத்திடு மெனவோதினான். 23

திட்டமாகிய வசனங் கேட்டுச் சிறந்த வானோர்கள் மனமகிழ்ந்து
மட்டி லடங்காத கனல் ததும்பு மறந்தோர் நரகங்க ளடைத்துப்பூட்டி
யெட்டுச் சுவர்க்கமு மலங்கரித்தா ரிலங்கும் சுந்துசுப் பட்டினாலே
கட்டுவது மெத்தை மரகதத்தார் ககனத் தரம்பையர் சிங்காரித்தார் 24

ஈது படி நிற்க வானலோக மிறையோன் கிருபையால் ஜெயிலானியில்
நீதம் பெருகிய ஹிஜுறத்தாண்டு நேராய் நானூற்றி எழுபத்தொன்றிற்
சீத மிகவுள்ள றமலான் மாதம் சிறந்த தலநோன்பு கிழமை திங்கள்
மாது பாத்திமா வயிற்றிருந்து வல்லோன் சுவனத்தின் துயிலுடுத்தி, 25

உதித்தார் முஹியித்தீ னப்துல்காதி றும்ப ருளவானோர் புவியில் வந்து
பதித்த மணிமுத்தா யிலங்குமான பாலர் தமையுமே யெடுத்தேகியே
மதிக்க முடியாத வயிரங்களு மரகத மான சுவான மீதில்
புதியோன் ஹௌலல் கவுதருத்திற் பெரியோன் குதுபையு முழுகாட்டியே 26

சுந்து சதனாலே கதந்துடைத்துத் துய்யோ னருளினால் தவசில் வந்தே
யெந்த அமரோரும் கூறுகளு மிருகரந் தொட்டு முத்தியிட்டே
சந்தர வதனத்தின் தயாபரரே தனியோன் மூஹம்மது பேரனாரே
சிந்தை பூரித்தோம் வதனங் கண்டு சிறந்த பாத்திமா வீன்ற கண்ணே, 27

எல்லா வொலிமார்க்கு மேலொலியே யிறையோ னருள்பெற்ற நவமணியே
அல்லா அறுஷிலே யிலங்குகோவே அபுசா லிஹுதவந் தனில்வந்தோரே
நல்லோர் யாவரும் போற்றும்பூவே நபிமா ருவந்திடுங் கனிவர்க்கமே
வல்லோ னொளிவினிற் சுடர்மணியே மதியே முஹியித்தீ னென்றோதியே, 28

மின்னு மலர்ப்பாத மிகவும் போற்றி விண்ணோர் யாவரு மிருக்குநேரம்
என்றும் பெரியவன் குதறத்தாக வியம்புவானப்போ தமரோர்க்கெல்லா
மின்னு டன்னிலே குதுபொலிக்கே யேதா மொருக்கண்ணே றணுகிடாமற்
றன்னுன் மிகதிட்டி கழித்து மாதா சமுகந் தனில்வைத்துவார்மி னென்றுன் 29

ஈது மொழிகேட்டு வானோரெல்லா மிலங்குந் துயிலாலே திட்டிசுற்றிச்
சீதா மதியான பாலகரைச் சிறந்த வானோர்க ளெடுத்துவந்தே
மாது பாத்திமா சமுகம் வைத்தார் மயக்கந் தீர்ந்தன்னை தெளிவதானுர்
போதர வுள்ள மகனை நோக்கிப் பெரியோன் றனைப்போற்றி மாதாவுமே 30

தறஜா மிகவுள்ள குதுபொலிக்கே தாயார் பாலுண்ணக் கொடுத்தபோதில்
வருசை யாகிய நோன்பானதால் வள்ளல் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
மருவின் மலர்வாசர் பாலுண்ணுமல் மாதர மடியின் மேலிருக்குநேரம்
இறையோன் பறக்கத்தென் றின்பமாகி யிலங்கும் பாத்திமா மகிழ்ச்சியானுர் 31

பருகும் பாலது சஹர்நேரமும் பாங்காய் மகரிபு நேரத்திலும்
பெரியோன் கிருபையா லொருமாதமும் யிருசத் துடனேன் புதானிருந்தே
யிறையோன் பறக்கத்து மிகவுண்டாகி யேகன் குதுபொலி வளரும்நாளில்
வருஷ மதுபின்பு றமலானிலே மதியுந் தோணும லிருக்குநேரம். 32

அந்தமிலியவ னப்துல்காதி றமுதமுண்ணுமல் நோன்பிருந்தார்
சந்தர வதனத்தார் தமையும்பார்த்துச் சகல ஜனங்களு நோன்பாக்கினுர்
சிந்தை யுவப்பான கைத்தாயாரும் சிறந்த முஹியித்தீ னுண்டகையை
மந்த ரக்கதிர் மணித்தொட்டினில் வாசமாய் வைத்தே தாலாட்டினுர். 33

தாலாட்டு.

மாணிக்கத் தொட்டிலின்மேல் முஹியித்தீனொலி நித்திரையிற்
காணிக்கையா யவர்கள் பதம் காண்பரே ஹூருலீன்கள்
ஏனிப்படியேறி யிலங்கு மிகுருஜில் நபி
தானேனிடம் பேசவவன் றாலாட்டும் கண்மணியே

எட்டுச் சுவர்க்கத் திலங்குமது கிந்தீலாய்ப்
பட்டு முடுத்திப் பாரிலுதித்த கண்ணே
மட்டிலடங்காத வானோர்கள் போற்றி செய்ய
அட்ட திசை மீதி லனவர்க்கு மேலொலியே

தொங்கல்.

தாலாட் டருளவே கைத்தாயாருந் தனியோன் முஹியித்தீன் துயின்றெழுந்தார்
ஆல முஹம்மது நபிபேரரை அருமையுடனே தான் மருகில்வைத்தே
காலை மீதினில் முஹியித்தீனை கைத்தா யிருக்கியே வரும் போதிலே
மேலே கதிரவ னுதயமாக விளையாடப் பிடித்துத் தாவென்ருர். 34

என்னுங் குதுபொலி நாயகமே யென்னுல் முடியாதென் றவருமோத
தன்னுல் முஹியித்தீன் மருங்கைவிட்டுத் தனியே பறந்தேகும் சமயத்திலே
முன்னூர் கதிரவ னெதிரிலாகி முதலேர் னருளினுல் வருஞ்சுற்றியே
பின்னுமலர்ப்பாதந் தன்னைப்போற்றி வியக்கந்தான் செய்தான் கதிரவனே. 35

ஈது படிநிற்கக் கைத்தாய்தன்னை யிறையோன் குதுபையும் காணாததால்
மாதா விடம் வந்து வரலாறோத மனது கலங்கியே தந்தைநாயார்
ஏதுநாம் செய்வோ மிறையவனே யெங்கள் றஹ்மானே யாகுதாயே
சோதி பெரியோனே துயிலுணில்லாத் துய்ய பராபரச் சுடர்மணியே 36

பதம்.

அறுப தாண்டிலும் செல்வரில்லாமல் நாம் ஆதியைப்புகழ்ந்து
தினமுகந்து மனங்கள் நொந்து மகனே யிறையாதியே யாதியே
அருள் புரிந்தான் கனியே
என்ன செய்குவோ முங்களின் தாய்தந்தை யிருதயக் கனியே
நவமணியே தவமிகுந்த குதுபே நாங்கள் எங்கேதான் எங்கேதா
னுமைத் தேடுவோ மகனே

கத்தாவாயிறை சித்தங்களானதும் காரணமிஃதோ மதியறியோம்
குதுபொலியே மகனே னென்ன காலமோ அறிகிலோமே கனியே
கந்தம் வாசங்கமழ் நபிபேரரைக் காரணக்கடலை மறைநேசரின்
துரைராஜரை யொலியை இப்போ காணவே கிருபை செய்வாய் றஹ்மானே.

தொங்கல்.

இந்த விசனமா யிருபேர்களு மிடைந்து மனம்வாடி யழுகும்போது
வந்து மனைமீதில் முஹியித்தீனு மதிபோ லிருக்கவு மவர்கள்கண்டே
தந்தை தாயாரு முத்தியிட்டுச் சங்கை யாகவே மிகவும் போற்றி
அந்த மிலியவன் குதறத்தென்று மவர்கள் மனத்தெண்ணி யிருக்கும்நாளில்

வானின் மதிபோல் புவிமீதினில் வளர்ந்து முஹியித்தீ னப்துல் காதிர்
நானில் வந்தனில் வயது மூன்றில் நாதர் கிலுர்நபி சமுகம்வந்தே
மானின் பாத்திமா மகனார்க்காக குருனு மோதியே கொடுத்துவந்தார்
தேனி னமுதவாய் திறந்தோதியே செல்வ ரிருந்தங்கே வளருநாளில். 38

முஹியித்தீ னப்துல் காதிரவர்கள் பகுதாதுக்குப் போய் ஷெய்கு ஹம்மாதவர்களிடத்தில் குருனோதிய காரணம்.

தொங்கல்.

அஞ்சு வயதான போதினிலே அருமை மிகவான அப்துல்காதிர்
தஞ்சமுடையவன் றனைத்தொழுது சங்கை யாகவே யிருக்குநேர
மிஞ்சுபுகழான ஆதிநாயன் விளப்பந் தான் செய்தான் குதுபை நோக்கிக்
கஞ்ச மலர்தட பகுதாதிற் போய் ஹம்மா தொலிபாலி லோதுமென்றே. 39

ஆதி பெரியவ னுரையைக்கேட்ட யண்ணல் முஹியித்தீ னப்துல்காதிற்
மாதா பிதாவின்பால் குதுபுநாதர் வழுத்தினா ரப்போதிதுசேதியை
நீதரிருவரு மனம்மகிழ்ந்து நேர்மை யாகவு முறைசெய்துவா
ரேது காரிய மனமுற்றாலு மியம்பாதே பொய்களைமது கண்ணே, 40

தீர்க்க நிசமென்று பாகுதாதிற்போய்ச் செல்வரே யோதி வாருமென்று
நாற்பது தங்கக் காசெடுத்து நல்ல மகனார் தம் செலவுக்காக
கூர்ப்பா யொருதுயிற் றனில் முடித்துக் குதுபு சோலியாத் தனிலே வைத்து
மார்க்கந் தவறாத வெங்கனியே பகுதா தினிலோதும் செலவுக்கென்றார். 41

மல்லிகை வாசர் முஹியித்தீனு மாதா கொடுத்திடும் சோலியாவை
நல்லோர் கரத்தினா லதனை வாங்கி நாதர் தந்தோளில் மிகவும்போட்டே
யெல்லா பேருக்கும் பயணஞ்சொல்லி யெழுந்தார் யாபாரி தங்களோடு
வல்லோன் கிருபையால் பகுதாத்துக்கே வர்த்தகர்களுடனே ஏகும்போதில் 42

காடு வனங்களும் சோலைகளும் கடுகி நடந்திடும் நேரத்திலே
பாடியூர் வந்தே யெதிராகவும் பாங்கா யதிலிருந் தேகும்போது
நாடும் யாபாரி நாற்பதாளும் நல்லோ ரொட்டக மிருநூறுடன்
கொடும்பூஞ் சோலைக் காவும்நீக்கிக் குதுபுமவர்களும் வருகுநேரம். 43

சுற்றி வளைந்தார்கள் கள வாளிகள் சுயம தாகிய முஸ்லிம்களாம்
கத்தியதனாலும் கிறிசினாலும் கடினமா யோங்க வெழுபதுபேர்
வித்தி யாசமா யவர்கள் பேசி விரட்டி யடிக்கவே யெடுத்தாரோட்ட
முத்து மணிபோல முஹியித்தீனு முகமுந் துலங்கியே நிற்கும் போதில். 44

தொறுக்கள் தனிலுள்ள துயிலானதிற் சுமக்கும் பாரங்கள் தானெடுத்துப்
பெருக்கமாகிய களவாளிகள் பெயர்ந்து விழி கூடும் சமயத்திலே [வார்க
திருக்க னுடையவன் குதுபொலியைத் திருடர்தான் கண்டங் குறைசெய்
ளிரவு காலத்தின் மதிபோலவே யிலங்கும் பாலநீர் யாரென்றார் 45

மேலான் முஹியித்தீ னிதனைக் கேட்டு விளம்புவாரப்போ வமுதவாயால்
ஆல முஹம்மது நபி தம்பேர ரண்ணல் முஹியித்தீ னெனது நாமம்
வாலாயம தாக வழி நடந்து பகுதா தேகுகிறேன் யானென்றோதச்
சோலை யாவினி லிருக்குமான சொத்தென்ன வென்றார் களவாளிகள் 46

அந்த மொழிகேட்டு முஹியித்தீனு மருமையாகவே யுரைசெய்தன
ரெந்தன் சொலியாப் பையிலேநா னிருத்தல் நாற்பது தங்கக் காசு
சொந்தமாய் நீங்களெடுத்தேகொள்ளும் சோரரேயென்று முன்னேவைத்தார்
வந்த திருடர்கள் மனமிரங்கி வழுத்துவா ரப்போ துரிமையாக 47

நல்லோர் குழந்தாய் நீ ருண்மைசொன்னீர் நமக்கு மிக வேண்டா முமதுகாசு
எல்லாப் பறக்கத்தும் பெற்றகோவே யிறசூல் முஹம்மது பேரனாரே
வல்லோ னருள்பெற்ற தயாபரரே பகுதாதுக்கு நீர் போகுமென்றே
உல்லாசம தாக திருடரேக வுரைப்பார் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர் 48

அந்த விரவினி லவர்களைப் பார்த் தருளுவா ரெங்கள் குதுபொலியும்
வந்து திருடிய முஸ்லீம்களே மார்க்க மறியாமற் களவுசெய்தே
யெந்த நாளினு மிதுதொழிலா யிருப்ப துமக் கெல்லா மழகல்லவே
இந்தத் தொழில்களை மறந்துநீங்க ளிஸ்லாந்தனைப் பேணிக்கொள்வீரென்றார்

சங்கையாகிய குதுபு சொன்ன சாதமறிந்துதான் திருடர் சொன்னார்
எங்கள் தொழில்விட்டால் சிறுபாலரே யெப்படி நாங்கள் பிழைப்போமென்று
திங்கள் வதனத்தார்களுங் கோபமானார் திருடரவர்கள் கண்கள்தெரிந்திடாம
லெங்கள் முஹியித்தீனாண்டகையே யென்ன செய்வோமென்றழுது சொல்வார்

பதம்

வந்த காலமோ கானகத்திலே மயங்கலானமே எங்கள் வாசபோசரே
விந்தைசேர் வயல்சூழ் வகுதையில் வந்த மாதவா அருள் தந்த சாதகா
சொந்தமான அடிமைகண்களுந் துலங்கச் செய்குவீர் எங்கள் கலக்கந்தீரவே
எங்களொலியே தங்கமேருவே யென்ன செய்குவோம் தாங்களிந்த நேரத்தில்
சங்கை பொருந்துங் காரணரென்றுந் தானறியோமே யிந்தத் தலமீதிலே
எந்தலத்திலும் நற்றவங்களை யேந்து மாதவா சுரந்தாங்கும் நீ தவா
பத்தினி பெற்ற பாலரே யுங்கள் பாதம்பணிகிறோ முகம் பார்த்தருள்வீரே 51

தொங்கல்.

எங்கள் முஹியீத்தீ னுண்டகையே யேழைக்குடி நாங்கள் நாயகமே
தங்கள் பதங்களைக் கண்டபோது தனித்தகளவையு மறந்தோம் நாங்கள்
சிங்கத் தெருட்டிநுந் தயவென்றேதச் செல்வரிறை யோன்பால் துஆவிரந்தார்
சங்கையாச் சொல்லுந் திருடர்க்கெல்லாம் தாலந்தனிலேதான் கண்தெரிந்தே

வந்து சகலோரும் பாதம்போற்றி வாணிபந்தோரை யருகழைத்தே
இந்திநெழிலான துயிலையெல்லா மெடுத்த விதம்போல தொறுவிலேற்றி
யெந்த நாளினு மிதுதொழிலை யாங்கள் மறந்திட்டோ முஹியித்தீனே
அந்த மிலியவன் கிருபையாலே அணைவோர் பயனமதேகுமென்றார் 53

நல்லோர் யாவருங் குதுபைப்போற்றி நடந்து பகுதாதூர் தன்னில்வந்தே
வல்லோன் முஹியித்தீ னுண்டகையை வர்த்தகா ளெல்லா முவந்துவாழ்த்தி
யெல்லா பறக்கத்து மிலங்குமான எழிலின் மாளிகை தனிலேவைத்து
மல்லி மலர்வாசர் கதத்தைப்போற்றி வர்த்தகா ளெல்லாம் சார்பிற்சார்ந்தார்

ஈதிப்படிநிற்க அபுசாலிஹூ மிலங்கும் பாத்திமா தாமுமாக
நாதர் முஹித்தீன் தம்மைதேடி பகுதாது தன்னில்வந்தே
நீத மகனார்பால் வந்துமாதா நேர்மை யாகவே மிகவும்போற்றி
யோதும் ஹம்மாது ஷேகிடமென் றுரைத்தா ரமுதவாய் தனைத்திறந்தே 55

அன்ன காலையில் குதுபொலியு மாதியருளாலே மிகருபேகித்
தன்னால் ஹம்மாது ஷேகிடத்திற் சங்கை யாகவுந் தானோதினார்
என்னு மிறையவன் கிருபையாலே யெழுபது பாலரோதுநாளி
லிந்நில மீதில் முஹியித்தீனி னிலங்குகாரணச் சரிதைசொல்வாம் 56

ஹம்மாது ஷேகிடத்தில் முஹியித்தீ னப்துல் காதிரவர்கள் ஓதிவருகையில் நடந்த காரணம்.

தொங்கல்.

கத்தா பெரியவன் கிருபையாலே ஹம்மாது ஷெய்கு தங்கள் பாலிற்
சுத்தம் பொருந்திய முஹியித்தீனுந் துலக்கமா யோதி வருநாளிலே
சித்ர வடிவான வொருமடவாள் சிறந்த சாஹிபு பாலில்வந்தே
பத்தி யுடனின்னு சலாமுறைத்து பகருவா ளப்போ திளமயிலாள் 57

பதம்.

ஆல மீதினி லென்துயர் தன்னை ஆண்டவனறிவான் ஜெகத்தினிலே
மிகத்தெளிவே சாகிபேதிரு ஆதியினிடங்கேட்பீர் தவமே

பூமி தன்னிலே யெனக்கோர் பாலகன் புதியவன் கொடுக்க அருள்புரிவீர்
திருவடியே சாஹிபே யெந்தன் புன்மையை யெவரறிவார் புவியில் 58

தொங்கல்.

மாதங் கழித்திடும் வசனங்கேட்டு வடியார் ஹம்மாது ஷேகோதுவார்
கோதுபடு முன்றன் வயிற்றுக்குட் குழந்தை யில்லையே ளவுகிலென்றூர்
ஈது மொழி கேட்டங் கிளமாதுவு மேங்கி யழுதாளே குரலோசையாய்க்
காதிர் முஹியித்தீன் மனமிரங்கிக் காரிழை முகம்பார்த்துச் சொல்வார். 59

ஆதியருளினு லொருபாலக னருளாய்க் கொடுப்பதுண் டானதில்
நீதி பெரியவன் தன்னைப் போற்றி நிலத்தி லிருக்குமென் ருேதிடவே
நாதர் ஹம்மாது ஷேகொலியு நமது வார்த்தையுப் பிச கென் றெண்ணச்
சீத மதிமாது மனங்குளிர்ந்து சிறந்த மனையில் வந் திருக்கும் நாளில், 60

இறையோ னுதவியா லமலுண்டாகி யிலங்க மேனியுங் கதிருண்டாகித்
தரையில் மாதமும் சரியதாகச் சந்திரனது போல மகனை யீன்ருள்
மறையோர் யாவரும் புதுமையானுர் வள்ளல் முஹியித்தீன் காரணத்தைக்
கருதி ஹம்மாது ஷேகொலியும் கருத்தில் விசனமா யிருக்கு நாளில். 61

பகுதாதிலொரு மிஸ்கீனுனவர் முஹியித்தீனப்துல் காதிரவர்களுக்கும் ஹம்மாது ஷேகொலியவர்களுக்கும் விருந்து செய்த காரணம்

தொங்கல்.

அந்த நேரத்தி லொருமிஸ்கீ னருமை யுடன் வந்தே யுரை செய்கு வார்
சந்திர வதனத்தின் முஹியித்தீனும் சான்ருேர் ஹம்மாது ஷேகொலியும்
வந்தே யெனதுட மனைமீதினில் வயிற்றுப் பசியாற வேணுமென்ருர்
செந்தா மரைப்பாத ரிருவர்களும் செப்பினு ரப்போ நல்ல தென்றே· 62

நல்லோர் மிஸ்கீனு மனையில் வந்து நாட்ட மிகவானுர் மனைமீதினி
லில்லாத்தன்மையா யிருக்குதிப்போ தென்ன செய்வோமென் றுமவரெழுந்தே
யெல்லாக்கடையினுங் கடன் கேட்டதில் யாதா மொருகாசு மகப்படாமல்
வல்லோன் புறமென்று மதிமயங்கி வந்தார் வீதியில் மிஸ்கீனரே, 63

நாட்டம் நிறைவேற வேணுமென்று நாயனிடத்திலே மிகவு மோதித்
தேட்ட மாகவுந் தெருவீதியிற் றிருடி யொருசேவற் றனையறுத்தே
காட்ட மிகவான கறிசமைத்துக் காஜத் துடனவர் தானெழுந்தே
யேட்டி லடங்காத விறையவனை யெண்ணி மனந்தனில் நடந்த வரும், 64

வந்து மிகுருபில் குதுபைப் போற்றி வாகார் ஹம்மாது ஷெய்கை வாழ்த்தி
அந்த மிலியவன் கிருபையாலே யழைத்தே யவர்களை மனையில் வைத்துச்
சிந்தை பூரித்து நளபாகமாய்ச் சிறந்த வஜீபனம் பசியா ரென்ருர்
சந்த்ர னெழிலான முஹியித்தீனும் சாற்றுவா ரப்போ தமுதம் போலே. 65

உருத்தாய் விருந்தாக்கு மின்னேரே யுள்ள சேதிகள் சொல்லவேணும்
அறுத்தே சாவலைக் கறியாக்கினீர் ஆருட பொருளென் றெனக் கோதுவீர்
கருத்தால் விளங்கிய மிஸ்கீனும் கவலுவா ரப்போ தொலியின் பாலே
வருத்த மாகிய வயிற்றுவலி மயக்கத்தா லிந்தப் புவிமீதிலே. 66

வேதனை தீரச் செகந்தனிலே வெகுநாள் மருந்துகள் தின்று பார்த்தேன்
வாதனை தீரா மயக்கத்தாலே வைத்தேன் பிரார்த்தனை யுங்கள் பேரி
லேது வாகவே வலியுந்தீர்ந் திரண்டு மாதங்கள் தானுச்சுது
நீத ரிருவருக்கும் விருந்து செய்ய நிலத்திலெனதிடம் பொருளில்லாததால் 67

அடிசி லாக்கவே யரிசியுண்டு மதற்குத் தக்கதோர் கரியுமில்லைக்
கடனும் வெகு பேர்களிடத்திற் கேட்டேன் கையி லொருகாசுந் தருவாரில்லை
பிடித்தேன் வீதியிலொரு சாவலை பெரியோன் கொடுத்தானென் றதையறுத்தே
படைத்தோ னுதவியார் கறிசோருக்கிப் பாங்காயுங்களை யழைத்தேனென்றுர்

அங்நே ரந்தனிற் காவற் காரனனேக துப்பினு லறிந்தவனும்
தன்னுல் மிஸ்கீனின் மனையில் வந்து தாரும் சாவலென் றவனிழுத்தான்
தன்னும் பெரியவன் கிருபை தங்கி யிலங்கு முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
தங்கள் பாதத்தின் குறட்டினுலே சமைத்த இறைச்சி லடித்தே சொல்வார். 69

அறபி யவர்சாவ லிதருவென்று ரப்போ தெழுந்தே கூச்சலோடும்
சுரர்கள் பதிராஜ ரிவரேயென்று சொன்னு னரபுவுங் கலிமாத்தன்னை
வரிசை யாகவே யடிசிலுண்டு வாகா யாவர் மனைகள் சேர்ந்தார்
அரபி சேவலைக் கரத்திலேந்தி யகத்தி லேகியங்கிருந்தனரே. 70

இறந்தமடமா னுயிர்ப்பெற்ற காரணம்

தொங்கல்.

ஈது படிநிற்க முஹியித்தீனு மிலங்கும் ஹம்மாது ஷேகொலியும்
நீதம் பொருந்திய மிசுருபிடைய நேர்மையாய் யோதி யிருக்கு நாளிற்
சீதம் பொருந்திய சோலை சூழும் சிறந்த பகுதாதி லொரு மடவாள்
பாத காணிக்கை முன்னுல் வைத்தே பகர்வாள் சாஹிபு வதன நோக்கி. 71

பதம்

மண்ணிலங் தனிலே யொருமைந்த னில்லாததால் என்னந்தனுவி யென்
கணவரேசுகிறுர், கண்ணிரும் யான் விடுகிறேன் மிகுகாரண வொலியே
காரணீகரே பூரணமதிபாரின் மீதிலே பாவையாள் விதி பார்த்தருள்
புரிவீர் மலர் பங்கயக்கதிரே. 72

வாச பொற்பதமே யுங்கள் மலரடி பணிந்தேன் காஜத்தின் படியே
அதிஹக்கவனிடத்தில் நேசரே கேட்டு மதிநிகழ்த்துவீ ரொலியே
நிகழ்த்தும் வாசரே ஜெகத்தின் மீதிலே மகத்துவ முள்ள
வசனநாதரே மானுடர் விசனமிந்த நானிலந்தனிலே. 73

தொங்கல்.

எங்கள் தனக்கெல்லாந் தங்கமேரே யேகனருள் பெற்ற தயாபரரே
சங்கை பொருந்திய வொரு பாலகன் தந்தாலது போது நவமணியே

செங்கை யேந்தியே துவாவிரந்து சிறந்த வசனங்க ளோதமட்டுந்
தங்குந் தலம் விட்டங்கேக மாட்டேன் சாஹிபே யென்று கண்ணீர் விட்டாள்

மாதங் கழுகிற வாறு தன்னை வல்லோன் குதறத்தா லறிந்து சொல்வா
ரேது காரண மோதினாலு மிளமா னுனக்காகப் பாலரில்லைப்
பூத லந்தனி லுனக்கு நாயன் போட்ட விதிகளும் சரியாகிட
வீத மொருவார மிருக்கிறதால் விளங்கு மனையிற் போய்ச் சேரு மென்றார் 75

சோலை மயிலாளு மிதனை கேட்டுத் துடித்துத் தரைவிழுந் துரைக்கலுற்றாள்
பாலர் தவங்கேட்டு வருமிடத்திற் பாவி முடிவதோ யாரஹீமே
கால விதியினால் யானும் வந்தேன் ஹம்மாது ஷைகு மிகநீதரே
ஆலந் தனிலேதா னிருக்க ஆயுளை வாங்கித் தாரு மென்றார் 76

ஹம்மாது ஷேகு வொலியுங் கேட்டுக் கவலுவா ரப்போ மடமானுக்குச்
சும்மா வழுகாதே தோகையாளே துய்யோ னெழுத்தினை மாற்றிக் கேட்க
நம்மால் முடியாது மயிலே யென்றார் நவிலு வாள் மாதுங் கண்ணீ ரோட
வெம்மாத்திரம் பேர்கள் தான்சொன்னாலு மித்தலம் விட்டும் போகமாட்டேன்

அந்தமிலியிடந் துவாக் கேட்டுத்தா னருளும் சாஹிபே யென்றழுதாள்
இந்த விதமாக ஹம்மாதிடம் இயம்பும் போதங்கே சீஷராகி
சுந்தர வதனத்தின் தயாபரராய் சங்கையாய் வந்த முஹியித்தீனும்
சிந்தை தனிலவர் தயவுண்டாகிச் செப்புவா ரப்போ மாதுபாலில், 78

தந்தை தாரையா யழுகுமாதே தழும்பனீ வேண்டாம் புவிமீதினி
லுந்தன் வசனம்போ லொருபாலகா னுடையோன் தருவது நிசமாமென்றார்
வந்த காரணம் பெற்றோ மென்று மாதே யழுகாமல் நீயே கென்றார்
சந்தேக நீங்கி மடமயிலாள் சார்ந்து மனைமீதி லிருக்கு நாளில் 76

ஹம்மாது ஷேகு மனந்தனிலே காதிர் முஹியித்தீன் தனை நினைத்தே
இம்மாத்திரம் பிள்ளை நம்மிடத்திலிருந்து குறானோதும் சங்கத்திலே
நம்மாற் சொல்கிற வசனங்களை நவின்றார் மாற்றங்கள் புவிமீதினில்
எம்மாத்திரம் கொண்ட ஒலியானாலு மிறையின் விதிமாற்ற வொருவருண்டோ

ஆதி பெரியவன் பண்பதனை யறிவோ மெனவெண்ணி யிருக்கும் போதில்
நீதர் ஹம்மாது ஷேகொலியு நிகழ்த்தும் படியான வசனம் போலே
மாது மௌத்தானா ளொரு வாரத்தில் வந்த பெண்களும் குளிப்பாட்டியே
சீதமதி போன்ற துயிலினாலே சிறந்த கபனிட்டு முடிந்த பின்னர் 81

திருக்கண் ணுடையவன் சஹாதத் தோதி சிறந்தசந் தூக்கி லவர்கள் வைத்துப்
பெருக்கமாகவந்த தீனோரெல்லாம் பெரியோன் தன்னைப்போற்றி யெடுத்தேகியே
மருக்கொள் விறை மலர்ச் சந்துக்கையும் வாகாயிறக்கியே தொழுத பின்னர்
அருக்க னெழில் மேனி பிரகாசிக்க அண்ணல் முஹியித்தீ னவிடம் வந்தார். 82

வந்தேசந் தூக்கைத் திறந்து நாதர் மய்யத்தனை நோக்கி யுரை செய்குவார்
சிந்தை யுவந்துசெய் கேட்டமாதே செப்பு முன்னது நாமமென்றார்
அந்நேரத்தில் மய்யித்தான அன்ன நடைமாது மறியுமென்றாள்
உந்தன் மனம்போல யொராண் பேற்றே யுலகிலன்பதுக் கிருபோவென்றார். 83

மாது முயிராகி மனையிலேக பகுதா துள்ளோர்கள்பு துமையானார்
நாதர் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர் நங்கை யெழுப்பிய காரணத்தை
நீதரி யாவரு மனம் பூரித்து நிகழ்த்துவா ரப்போ மகிழ்ச்சியாகிப்
பூத லந்தனி லொலிமார்க் கெல்லாம் புதியோன் குது பொலி மேலென்றாரால்.

வியாபாரிக்கு வாக்குக் கொடுத்த காரணம்.

அந்த காலையில் முஹியித்தீனு மழகார் ஹம்மாது ஷேகொலியு
மென்று மிறையவன் கிருபையாலே யிலங்கு மிகருபி லிருந்தேகையிற்
றன்னல் பகுதாதி லொருவர்த்தகர் சடிலங் தொறுகளிற் றுகிலுமேற்றி [தில்
இந்நாள் நல்வாக்கு கொடுங்களென்றே யிலங்கும் மொலிகள் பாற் கேட்டபோ

அந்த நேரத்தில் ஹம்மாதுஷே கருளுவா ரப்போ வியாபாரி கட்
இந்த யாத்திரை போகுவீரே யெல்லாப் பொருள்களும் பறிகொடுத்து
வந்து சேருவீர் ஹயாத்திரேடை வர்த்த கரளென்று வழுத்தும் போதிற்
றந்தாரை யதாக கண்ணீ ரோடத் தஸ்தக்கீரிடங் கேட்டாரப்போ 86

திங்கள் வதனததின புசாலிகு செல்வர் முஹியித்தீ னப்துல் காதிர்
சங்கையாகவே வியாபாரிக்குச் சாற்றுவா ரப்போ தமுதம் போலே
தங்கா தெழுந்து நீர் சாமுரேகும் துகில்கள் தான் யெல்லாம் நன்றாய் விற்றே
யுங்கள் தொறுவுடன் பொருளுங்கொண்டே யுடையோன் கிருபையால் வருவீ-
றென்றார்

நலமா யிதவார்த்தை கேட்ட போது நல்லோர் மனது மிகப்பூரித்துக்
கலையின் சடிலங்கள் தொறுக்களுடன் கடுகி நடந்தாரே பாதைமீதில்
மலையின் காடுகள் சோலைகளும் வாகா யேகியே பதினேழாம் நாள்
விலைகளுடன் விற்கும் துகில் பொன்னுடை விளங்கும் சாமூரு தானேகினர்

துகில்கள் தனையெல்லாம் விலைக்கு விற்றே துலங்கும் பொருளொடு தொறுவுட
வயலின் வாவிகள் சோலைநீக்கி வந்தார் பகுதாதுக் கடுத்த பாலிற் [னே
செயமா வருகின்ற வர்த்தகாளும் சிலபே ரவருடன் தானிறங்கிச்
சுயத்தின் பொருளோடுதொறுவுடனே சோலை மீதினிற் றுயிலும் போதில்

கண்டார் கனவது வர்த்தகாளும் களவாளிகள் வந்தங் கவரைச் சுற்றிச்
சண்டை யாகவே வியாபாரியை தனித்தே யொடிக்கவும் பயமாகவும் [தார்
கொண்ட நித்திரை கனையும் போக்கிக்குதுபே அமான மென் றெழுந்துப்பார்த்
மண்டலந்தனிற் றிருடர்களை வனத்திற் காணுத படியினலே. 90

அந்த நேரமே தானெழுந்தார் அசதியாகவும் பொருளை வைத்தே
வந்தார் தொருவுடன் பகுதாதினில் வாகார் பணப்பையைக் காணுமலே
சிந்தை கலங்கியே திரும்பி வந்து சிறந்த பொருள்களு மெடுத்தேகினர்
கந்தரங்களும் தொறுக்களையும் கட்டிப் பொருள்களை யெடுத்தேகினர், 91

ஹக்க னருளாலே மனையில் வைத்துக்காலை தனிலே தான் பசியுமாறி
மிக்க புகழாக வொரு தட்டிலே விளங்கு அஷறபி நூறுவைத்தே
தக்க பெரியவன் கிருபையாலே சங்கையாய் வந்து மிகுருபினில்
ஹக்கன் கிருபையால் வந்தேனென்று ஹம்மாது ஷேகு பாலோதியே. 92

நாதர் தமக்குமே சலாமுஞ் சொல்லி நலமுடன் வைத்தார் காணிக்கையை
நீதர் ஹம்மாது ஷேகுரைப்பார் நேர்மை யுடன் சொன்ன ரப்துல் காதிர்
பாத காணிக்கை யவர்க்கேயல்லாற் பகாரா தீரெனறு மவர்பாற் சொல்லிப்
போதரவுடனெடுத் தேவைத்தார் புகழ்சேர் முஹியித்தீ னவர்கள் முன்பில்

நல்லோர் காணிக்கை தன்னைக்கண்டு நாதர் முஹியித்தீ னப்துல் காதிர்
வல்லோ னருளென்று வெளியார்கட்கு வழங்கின ரப்போ காசை யெல்லாம்
மல்லிகையின் வாசர் மனக்கணக்க வர்த்த காளுமே மகிழ்ச்சியாகி
யெல்லாப் பரக்கத்துங் குதுபுக் கென்றே யெண்ணி வியாபாரி மனைகள் போனார்

கத்தோ னருளாலே குதுபொலிதங் காரணங்களுந் துலங்குநாளில்
மெத்த மனதிலே வருத்தமுற்று விசன மானரே ஹம்மாதுஷே
குத்த வசனத்துக் கிடமுமுல்லே யுடையோன் குதறத்தா யிருக்குதிப்போ
சித்த மானதை யறிவோமென்று சிறந்த பகுநாதி லிருக்குநாளில், 95

முஹியித்தீ னப்துல் காதிரவர்களை ஹம்மாது ஷெய்கொலி நதியிற்றள்ளிய காரணம்

வெள்ளி கிழமையாம் நாளதனில் விளங்கும் ஹம்மாது ஷேகொலியும்
பள்ளி தனிலிருந் தோதுமான பால ரெழுபது பேர்களுடன்
தெள்ளு மலர்கத முஹியித்தீனுஞ் சிறந்த பகுதாது நதிக்கரையி
லுள்ள கந்தனி லிறையைப்போற்றி யுலுக்கொண்டிருக்கிற சமயத்திலே 96

ஹம்மா தென்னுஷே கொலியுஞ்சொல்வார் காதிர் முஹியித்தீ னுண்டகையே
ஜும்மா முழுக்குத்தான் முழுகுமென்றே சிறந்த கரத்தினல் நதியிற்றள்ள
ஹம்மா துகரம் சூகையாக ஹக்கு பெரியவன் செய்தானப்போ
திம்மாத் திரங்களு முரிமையான விரையோன் குதுபென்னு மறியேனென்ருர்

நதியில் முஹியித்தீ னவர்கள்வீழ்க நாயன் குதரத்தா லிதற்குமுன்னே
பதிவாய் பனிரண்டு வருஷகாலம் பாதமரைத்தாங்க விருந்த மச்சங்
கெதியா முதலையு மோடிவந்தே கிருபை கடலுட்பாதந் தாங்கியே
மதியி னழகான குதுபொலியை வாகாய்க் கரைசேர்த்து மச்சமேக 98

அந்த நேரமே குதுபெழுந்தே யழகாய் நடந்துதான் மிகருபாகி
வந்து ஹம்மாது ஷேகிடத்தில் வல்லோன் முஹியித்தீன் சலாமுஞ்சொன்னர்
சந்தாபம் நீங்கிப் பிரத்திகூறிச் சாஹிபு ஹம்மாது ஷேகொலியு
மெந்தன் பிழைகளை பொறுப்பாயாக என்றே மிகுராபி லிருந்துசொல்வார் 99

பதம்

ஆதியவனது நீதரென்றும் யானறியேன் யாறஹீமே
ஏதுபிழை நீபொறுத்து பொறுத்தே
ஆலநபி பேரரென்றும் யானறியேன் தஸ்தஹீரே
காலவிதி யானதினல் ஆனதினற் கரமீதிலும் சூகையாச்சே. 100

தொங்கல்.

எல்லா வொலிமார்க்கு மேலொலியே யெங்கள் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
வல்லோ னருள்பெற்ற மணிவிளக்கே மனதி லாயாசம் நினைக்கவேண்டாம்
அல்லா அருள்பெற்ற தயாபரரே அருமை தானுள்ள நவமணியே
நல்லோர் முஹம்மது பேரனரே நாதரே யிமாம் செய்மினென்ருர் 101

ஈது மொழிகேட்டு முஹியித்தீனு மிறையோன் கிருபையால் பகுதாதினில்
நாதரியம் செய்தார் மிகுருபினில் நாயனது வானேர் மிகவும்போற்ற
ஆதியருளாலே சகலோர்களு மருமை யாகவே தொழுத பின்னர்
சோதி முஹியித்தீன் பாதம்போற்றித் துலங்கு மவரவர் சார்பில் சார்ந்தார்

படைத்த பெரியவன் கிருபையாலே பாரில் ஹம்மாது ஷேகொலியும்
கிடைத்த விதிகளும் சரியாகிய கிருபை முஹம்மது கலிமாவோடும்
கடைசியு வானத்தின் பதவிசேர்ந்தார் காரணமுள்ள சாஹிபுகளும்
தொடையல் மார்பினர் தனையடக்கச் சூழ்ந்தார் வாரிபோல் தீனேர்களே, 103

20498
மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY

பன்னீர் மஞ்சனந் தானாட்டியே பாங்காய்க் கபனிட்டு மனந்திமிர்ந்து
மின்னும் படியான சாந்தூக்கென விளங்குமாசனம் வைத்தெல்லோரும்
என்னும் பெரியவன் கிருபையாலே யெடுத்தங் கேகியே யிறக்கியோர்பார்
றன்னால் யாவரும் முலுவுடனே சார்ந்தே யணியாக தீனோர்நிற்க! 104

சுவனத் தமரோர்க ளுவந்து போற்றுந்துய்யோன் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
மௌனத்துடயோனை மிகவும்நாடி வள்ளல் தொழுதுவித்து முடிந்தபின்னர்
புவன மீதுள்ள பகுதாதினிற் பெரியோன் கிருபையா லடக்கஞ்செய்து
கவனமாய் வந்தே சகலோர்களும் ஹக்க னுதவியாற் சடங்குஞ்செய்தார் 105

ஆதியருளாலே முஹியித்தீனை யாரு மிகப்போற்றி யிருக்குநாளில்
நீதர் பகுதாது மிகுருபினில் நேர்மை யாகவே தானிருந்து
சோதி பெரியவ னுதவியாலே துலங்கத்தான் செய்தார் தீன்மார்க்கத்தை
வேதியர்களு மிகவுஞ்சூழ விளங்கு மதிபோல மகிழ்ந்திருந்தார் 106

ஹம்மாது ஷேகொலி கரச்சூகையை நலமாக்கிய காரணம்

வெள்ளிக் கிழமையில் குத்பாவில் விளங்குந் தீனோர்கள் மிகவுஞ்சூழப்
புள்ளிக் கருகாமை கபுருளிக்கே பாத்திஹா வோத முஹியித்தீனாம்
வள்ளல் தாமோதும் வரிசையாலே வந்த பேரெல்லாம் ஆமீன்கூற
வுள்ள படியானலொகரில்நின் றெழுங்கா யசர்மட்டும் தானோதினார் 107

ஆமீன் கூறிடு மாலிம்களு மனைவராகிய முஸ்லிம்களும்
தாம சத்துடநின்ற சேதி தாங்கள் தனைகேட்டார் முஹியித்தீன்பால்
மூமின்கள்போற் நபிதம்பேரர் முதலோன் குதரத்தா லுரைசெய்வாரே
காமிகள் வாழ்த்தும் ஹம்மாதொலி கருத்தா யெனக்கோதிக் கொடுக்குநாளில்

திரைபோல் நதியிடம்வருகையிலே ஜுமாமுழுகென்றே யெனைத்தள்ளினார்
இறையோ னவரதின் கரமானதை யிதமாய்ச் சூகையாச் செய்தானப்போ
மறையோர் கவனத்தி லிருக்கும்போது வடிவு குறைவாக யானுங்கண்டே
கரச்சூகையை மாற்ற விதுவரையில் ஹக்கனிடங்கேட்டுச் சரியாக்கினான்

ஈதுமொழியோதச் சகலபேரு மிறையோன் குதறத்தென் றவர்களேக
நாதர் ஹம்மாது ஷேகொலியு நவின்றா ரிதுபோல கணவானதில்
நீதர் முஹியித்தீ னண்டகையை மிக நேர்மையுடன் பாதவும்போற்றி
பூதலத்துயர் பகுதாதினிற் புகழ்ச்சியாய் வைத்தே யிருக்குநாளில் 110

அல்லாஹு தஆலாவுடைய குதறத்தாலே குதுபொலி யவர்களுக்குப் பனிரண்டு விருதுகளிறங்கிய காரணம்.

தொங்கல்.

அந்தமில் ஹக்கன் குதறத்தாலே யவணி தனிலேதா னிறங்கியது
சந்தர னெழிலான சோலியாவும் சக்க ரத்துடன் மயில்விசிறி
கந்த ரத்துருக் கோடாலியும் கதிரின் சோட்டாவும் வல்லுநாணும்
மந்த ரக்கதிர்முசல்லாவுடன் மணியின் கம்பளிக் கயிறுக்காகவும். 111

ஆசாவுடன் பாதக் குறடானதும் மழகு பொருந்திய வருயின்தோலும்
காஜத் தாகவே தானனுப்பி ஹக்கு பெரியவ னுரைசெய்குவான்
நேசர் முஹியித் தீனப்துல் காதிர் நிகழ்த்தும் படியான வேலைகேட்க
வாசர் தமக்காகக் கொடுத்தேனென்றும் வல்ல பெரியவ னுரைசெய்தானே,

வந்த விருதுகள் பனிரெண்டுமே வள்ளல் மூஹியித்தீன் சமூகம்வைத்தே
யெந்த நாளுமே யிறையைப் போற்றி யிலங்கும் பகுதாதி லிருக்கும்போதில்
சந்தர வதனத்தி னப்துல்லாவும் சார்ந்த குண்முள்ள வுமரென்போரும்
இந்தி னெழிலான குதுபுபாலி லிருந்து வணங்கியே வரும்நேரம் 113

முஹியித்தீனும் அப்துல்லாவும் உமறும் மலேயின் குகையிலிருந்து வணக்கஞ் செய்த காரணம்

தொங்கல்.

நேசராகிய தோழர்களில் நீத ரபுதுல்லா வுமரென் போரும்
வாசர் முஹியித்தீ னுண்டகையு வனத்தி லிருக்கின்ற மலேச்சார்புற்று
போசர் மூவருமொருகுகையிற் புதியோ னருளாலே தானிருந்து
ஹாஜத் தாகவே யிறையைநாடிக் கருதி வணக்கமுஞ் செய்தாரப்போ 114

வணங்கும் நேரத்தி லொருசகுபி வழிமாடறியவே மனதிலெண்ணிக்
கனமும் பொந்திய சருகானதிற் காணு தொருத்தவர் நிற்கும்போது
மனமுந் துலங்கிய வுமரைப்பார்த்து மன்ன ரப்துல்லா கேட்கலானுர்
உமது ஞானத்தின் கண்ணுர்பார்க்க வுலக மெவளவா யிருக்குதென்றே, 115

உமருதான் சொல்வார் யானும்பார்க்க வுலக மொருபாயற் றடுக்கென் றோதித்
தமதுகண் பார்க்க வெவள வென்றுர் தாலந் தலகாணி போலென்றுரால்
நமதிக் கிருவர்க்கு மி:தேயானுல் நாதர் முஹியித்தீனைக் கேட்போமென்றும்
கமரி லிருந்தவ ரிருவர்களுங் களறுவா ரப்போ குதுபுபாலில் 116

அண்ணல் முஹியித்தீ னப்துல்காதி ரருமைதா னுள்ள மருகமலரே
விண்ணோர் வானமும் பூமியேழும் விளக்க மெவளவாய்த் தோணுதென்றுர்
கண்ணின் மணியாகப் புவியில்வந்த காரணர் சொல்வா ரமுதம்போல்
மண்ணில் மேலும் வானமேழும் வல்லோ னறுஷோடு குறுசுகலம் 117

எல்லாம் மென்னதுகண் ணிற்பார்க்க விரையோன் குதரத்தாலொரு மோதிரம்
நல்லோர் தோழரே யறிவீரென்று நாதர்தா மோதி யிருக்குநேரம்
சொல்லு மூவர்கள் வசனந்தன்னைத் தூரர் தனில்நின்ற ஸகுபிகேட்டே
அல்லா பெரியவன் கிருபை யென்றங் கசுஹாபி யெண்ண நிற்கும்போதில்

புவியி லறபியையும் தொறுவைத்தேடி பொருப்பி னிடமாக வருமந்நேரம்
செவியில் சகுபியு மறையக் கண்டு கிட்ட நெருங்கியே அரபிக்காபி
ரெவிடம் நீயெடா களவாணியே யெங்க டாதொரு வென்றுகேட்டே
கபடமாகவே சகுபியோரைக் கரத்திலடித்தானே அறபிக்காபிர் 119

அடிக்குங் கடினத்தால் சகுபி யோரு மருளுவா ரப்போ தவனிடத்திற்
றடித்தன முள்ள அறபியோனே சாற்றக் கேளுன தொட்டகத்தை
மடிப்பா யவனுமே திருடவில்லை மலேக்குள் விருப்பவர் பிடித்தாரென்று
துடியா வுரைசெய்ய சகுபியோரைச் சொல்லுவா வென்று மடிபிடித்தான் 120

வந்தா ரிருவரும் கெவியானதில் வாசர்மூவரு மிருக்கும்போது
எந்த னொட்டகம் பிடித்தவரை யிப்போ காண்பியென் றரபிகேட்டான்
அந்த மொழிகேட்டுச் சகுபியோரு மழுகை யுடனேதா னுரைசெய்குவார்
விந்தை யாகிய வுனதொட்டகமீரூன் முஹியித்தீ னிடத்திலென்றுன் 121

ஈதுமொழிகேட்டு முஹியித்தீனும் யானா வொட்டகம் பிடித்தேனென்று
ரோதுவா னப்போ சகுபியோனு முண்மை தானுள்ள முஹியித்தீனே
யோது வகையாலேயென்னையடித்தான் யானா வொட்டகம் பிடித்தேனென்றான்
வீதந் தனைச்சொல்லும் மெனவுரைத்து விளம்புவா ரப்போ ஸஹபியோரும்

ஆலந் தலமெல்லா மொருபா யென்று யருளினா ரப்போ துமறானவர்
தாலந் தலகனி போலேயென்று சாற்றினார்களே அப்துல்லாவும்
மேலோன் முஹியித்தீ னுங்கள் வார்த்தை விண்ணோர்லோகமும் பூமியேழும்
மாலாய் விறலணி மோதிரம்போல் வழுத்தி யதினாலே தஸ்தக்கீரே 123

அந்த மோதிரத் துள்ளாகவே அறபி யொட்டக நிற்கும்போது
லெந்தன் மேனியி லடித்தான் பாவியேதுநான் செய்வே னென்றழுதார்
தந்திர முள்ளான் சகுபியென்று சாற்றுவா ரப்போ தறபிக்காபிர்
வுந்தன் தொறுவது வடசருகி லொன்றியாய் நிற்கும் பிடிப்பாயென்றார் 124

கெதியா யவனோடித் தொறுப்பிடித்துக் கிருபை யுடையவர் சமுகம்வந்தே
மதியே முஹியிததீன் வரந்தா வென்று மலரடி போற்றி அரபியோதும்
துதிகள் தான்செய்ய குதுபுபாலிற் சொல்லுங் கலிமாவை அறபியென்றார்
நதிபோ லானந்தம் பெருக்கமாகி நவின்றான் கலிமாவு மனமன்புற்றே 125

வந்த அறபியு மிஸ்லாமாகி வாகா யொட்டகம் பிடித்தேகினான்
சிந்தை யுவந்து தான் சகுபியோரு சிறந்த அப்துல்லா உமறுடனே
அந்த மலிமகிழ் முஹியித்தீனு மழகா யெழுந்துசீ ராய்நடந்து
சந்தர னழகான மாளிகைகள் தயங்கும் பகுதாது வந்துசேர்ந்தார். 126

ஆதி பெரியவன் கிருபையாலே யண்ணல் முஹியித்தீ னப்துல் காதிர்
நீதமுடமனை தனிலேவந்து நேர்மை யாகவே யிருக்கும்நாளிற்
சீதம் பொருந்திய பகுதாதிற் செல்வ மிகுதமா யொருவர்த்தக
ரேது வாகவும் புவிமீதினி லீமானுட ரிருக்கும் போதில் 127

திருடனொலித்தனம் பெற்ற காரணம்.

தொங்கல்.

அதிபரக் கத்தும் நிதியுடமை யநேக செல்வமா யிருக்குதென்றே
பதிவா யவர்மனைக் கடுத்த வீட்டிற் பாங்கா யிருந்தானே யொருத்திருடன்
நிதியங்கள் வாங்க மனதிலெண்ணி நீடித்த காலம் நினைத்திருந்தான்
மதியோர் யாபாரி யொருநாட்டின் மனையாள் தனக்குத்தா னுரைசெய்வாரே,

நாமா நகரேகி வணிகரிடம் நாணயம் வாங்கி வரமட்டிலும்
ஈமானுடனே தானிரியுமென்றே யெழுந்தங் கேகினார் நாமாவுக்கே
சீமானுரைசெய்த வசனந்தன்னைத் திருட னறிந்துதான் மகிழ்ச்சியாகிக்
கோமா னுதவிகள் செய்தானென்று குயிலாள் மனைவிக்கு முறைசெய்தானே!

எனது கண்ணாட்டி யிளமயிலே யிந்தவியாபாரி நாமவானார்
கனதிபொருளுள் ளமனையிலேகிக் களவு யான் செய்துவாரேனென்றான்
உனதுமனம்போல திருடவாய்த்தா லொருமுத்துமாலை யெனக்கீ யென்றாள்
மனது பிரகாரம் தருவேன் பெண்ணே மயங்கநீ வேண்டாம் குயிலே என்றான்

சோர னிதுநினைந் திருக்கும்போது சோறுகறி யாக்கிச் சீமான்தேவி
வார மிஸ்கீன்கள் தமையழைத்து வாகாய் கொடுத்துண்ணும் வழக்கம்போல
நேராய் மக்ரிபு நேரத்தில் நிறைந்த மயில்மாது தெருவில்வந்து
யாரும் வாராரோ மிஸ்கீனென்று மன்ன நடைமாதும் பார்க்கும் போதில் 131

ஈதுபடி நிற்க மயிலன்னாளு மிகவாய் திருடனு மனையில்வந்தே
யேது வாகவே யோரறையி லிருந்தான் தெரியாமற் சீமான் வீட்டில்
மாதுந் தெருவீதி நிற்கும்போதில் முஹியித்தீனும் வருதல்கண்டாள்
பாதந்தான் போற்றிப் பாவையாளும் பகருவா ளப்போ வணக்கத்தோடும்

எங்கள் தனக்கெல்லாம் தங்கமேரே யிரசூல் முஹம்மது பேரனாரே
தங்கமயமான முஹியித்தீனே தாங்கள் தான் வந்து பசியாறுங்கள்
உங்கள் பாதத்தைப் போற்றிசெய்தே னுலகந் தனிலுள்ள மயிலாளென்றாள்
திங்கள் வதனத்தா ரிதுசொலவே சிறந்தமனையாட்டி வந்த போதில் 133

இருங்களெனச் சொல்லி விருப்பில்லாத விளக்குந் துயில்களுந் தான்விரித்தே
தருவின் கனிகளும் பால்பழமு மடிசு லுடனீயப் பசியாறியே
மருவின் மலர்வாச ரெழுந்தபோதில் மவுலுவா ளப்போமயிலன்னாளும்
திருக்க னுடையவ னருள் பெற்றோங்கும் சிறந்த முஹியித்தீனப்துல்காதிர்

எந்தன் கணவரும் நாமாவானா ரிரவு காலத்திற் பயமாகுது
சொந்த மாகிய மனைமீதிலே சுன்னா அஷுறபி மிகுத முண்டும்
விந்தை மிகவுள்ள திருடர்பய மிச்ச மிருப்பதா லெந்தனுக்கே
யிந்தமனை தனிற் றுயின் றீராகி லெனக்குப் பயமில்லை குதுபேயென்றாள்

ஆதி பெரியவ னருளியதென்றும் அண்ணல் முஹியித்தீன் அப்துல்காதிர்
மாது மொழிபோல ஆசாரத்தில் வழங்கும் பவுஞ்சுமேல் துயில்விரித்து
நாதர்கூசாவும் சமுகம்வைத்தே நல்லோர் குதுபொலி துயிலும் போதில்
நீத மயிலாளும் விசனம்நீங்கி நேர்மை யுடையவ னுதவியென்றே 136

அப்போ மடமாதும் பசியதாறி ஆபரணங்களைப் பதனஞ் செய்தே
பிற்பாலிருக்கின்ற வோரறையில் பேதையா ளேகிக் கதவைச்சாற்றி
முப்பால் தாப்பாளுங் கெட்டியாக்கி முகிலின் குழலாளும் துயிலுநேரம்
தப்பா தொழித்திடும் களவாளியும் சத்தந் தெரியாம லவனெழுந்தே, 137

தாமாய்க் கதவையுந் தள்ளிப்பார்க்கத்தான் தாப்பா ளானது மசைந்திடாமற்
சீமா னுடபொருள் புவிமீதிலே திங்கப் பிரிவில்லை நமக்கேயென்று
சாமா காலத்திற் குதுபொலிதஞ் சமுகந் தானாகித் திருடன்பார்க்கக்
கோமா னருள்பெற்ற கூசாவுமே குவல யக்கதிர் போலிலங்க· 138

எடுத்தான் கூசாவைக் கொண்டுபோக வெட்டியடித்தாரே முஹியித்தீனும்
திடத்தா லொருசத்தமுமிறையோன் கூவித் திருடனொலித்தனம் பெற்றானென்
கிடைத்தபலனென்றே களவாளியும் கிருபக் கடலுட பாதம் போற்றி [றான்
நடந்தா ரவருமே மனை மீதினில் நவின்றார் தேவியு மகிழ்ந்தாளப்போ. 139

பாதகுறடு களவாளிகளை யடித்த காரணம்

அன்ன காலையில் முஹியித்தீனா மவர்க ளெழுந்துதான் பஜர்தொழுது
மின்னு மலர்பாதக் குறட்டிலேறி விரைசேர் மனைவந்தே யிருக்குநாளில்
முன்னால் ஜெயிலானியில் யாபாரிகள் முதலைத் தொறுவேற்றி வருகும்போதிற்
றன்னாற் கனவாளி பதினோருபேர் தடபுடாவென வளையுநேரம் 140

வந்த யாபாரி யேழுபேரும் வள்ளல் முஹியித்தீன் அமானமென்றார்
அந்த நாளில்குதுபறிந்தே அவசியம் பாதங் குறட்டையேவ
விந்தையாய் வந்த திருடர்களை விரட்டி யடித்தது திகைத்திடவே
சிந்தை பூரித்தே யாபாரிகள் சிறந்த குறட்டையுஞ் சிறமேல் வைத்தே. 141

பாதை நடந்துதா னேழாநாளிற் பாங்காய் பகுதாதுே தாசம்வந்தே
நீதர் மொஹியித்தீன் பாசம்போற்றி நிகழ்த்தினா ரப்போ நடந்தசெய்தி
நாதர் குதுபொலி காரணத்தை நகரத்தா ரெல்லா மிகவுங்கேட்டுப்
பூத லந்தனி லிறையைப் போற்றி புகழ வனைவரு மனமகிழ்ந்தே 142

நசுருப்பதிக் காபரீன்களை இஸ்லாமாக்கிய காரணம்

காவுக் கிசையுள்ள பகுதாதினில் கனத்த யாபாரி யெழுபதுபேர்
பூவுக்கிசைந்திடும் வாசனைப்போர் பொருந்து முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
பாவுக் கிசையுள்ள வசனம்போல பாங்காயுரை செய்வா முஸ்லிம்களு
நாவுக் கிசைதரு நாயகமே நல்லோர் முஹியித்தீ னப்துல் காதிர். 143

எங்கள் தொருவெல்லாந் துயில்களேற்றி யிருக்கு நசாருக்கள் பதியிலானேம்
அங்கே யிருக்கின்ற தெருவீதி லனைவோர் சரக்கெல்லா மிறக்கி வைத்தோம்
சங்கமா வந்தே நசுறக்களுந் தாங்க ளிருப்பது மெவ்விடமென்றான்
திங்க ளழகாக பள்ளிவாசல் சிறக்கும் பகுதாதுத் தேசமென்றோம், 144

அன்ன காலையி லவர்கள்சிறி தாடைதனை யெல்லாம் கவர்ந்து வாரி
மின்னு மொட்டக மிருநூற்றையும் விரட்டி யவரவர் சார்பிற்சேர்த்து
தின்னமாகிய வசைகள் பேசிச்செலுன ரெங்களை யழைத்தேகிய
மன்ன னசுருவின் சமுகம்விட்டார் வந்தார் பாதிரி நானூறுபேர், 145

நீங்க ளிருக்கிற தெவ்விடமென்று னிலத்தில் பகுதாதுத் தேசமென்றோம்
பாங்காய் முஸ்லிம்கள் நசுருபதி பயமில் லாமலும் வந்ததாலே
தீங்கா யிவர்களை யணியாய்விட்டுச் சிறந்த கசையினு லடியுமென்றான்
ஓங்கி யொருவர்க் கிருந்தபடி யுதர மிகச்சிந்த அடித்தான்பாவி, 146

எடுத்த சரக்குகள் தொறுக்க ளெல்லாம் யாங்கள் கொடுப்பது கிடையாதென்
யடித்து விரட்டினன் யாங்களெல்லா மழுகையுடன் வந்தோ நாயகமே [றே
படைத்தோன் றறிவான் பட்டபாட்டைப் பதறுதே மனம் தஸ்தகீறே
கிடைத்தபலனிதன் றனை வோர்களும்கிருபை முஹியித்தீனிடத்திற்சொன்னார்

அன்னகாலையி லப்துல்காதிர் ஆயாசமாகும் சமயத்திலே
யென்னும் பெரியவ னியம்பலானு னெனது கனியான முஹியித்தீனே
தன்னால் நசுருவின் பதிகளேகித் தரிய லார்களை இஸ்லாமாக்கி
மின்னு மலர்ப்பாதம் வருவீரென்று மேலானுரை செய்தான் குதுபொலிக்கே

இறையோ னுரைகேட்டு முஹியித்தீனு மெழுந்து மாதாவி னிடத்தில்வந்து
மறையிலுகப்பான மாதாபிதா வழுத்தக் கேளுங்கள் பெரியோர்களே
தறையின் தவமுள்ள நசுருபதி சங்கதியெல்லாந் தானேதியே
இறையோ னுறைத்தது மவர்கட்கோதி யெனக்கிங் குத்தரங்கொடுக்களென்றார்

பதம்

எங்கள் பாலரே தங்கத்தின் மேருவே, யிருதயக் கனியே நவமணியே
தவமிகுந்த மகனே நாங்களெவ்விதம் விடை கொடுப்போம்

பாலரே

சங்கமாய்வரும் வியாபாரியைச் சதிசெயநினைத் தவனடித்தான்
எங்கள் மனமொவ்வா திப்புவியிலேக தும்மனம் பொருந்துமோதான்
அறுப தாண்டாகப் பாலரில்லா தாதியைப் புகழ்ந்திருந்தே
யும்மைச்சுமந்து மகனே திருஆண்டவன் கொடுத்த கனிமதியே
தந்தைதாய்மனந் தயங்கலாகுமே சங்கையின் திருவே மருமலரே துரை
ராஜரேமகனே யெங்கள் தங்கமே தங்கமே தவத்தருளே மணியே

தொங்கல்.

அந்த மிலியவன் கிருபையாலே யவசிய மேகி வருவீரென்றும்
தந்தை தாயாரும் வசனமோதத் தஸ்தக் கீறெலி தானெழுந்தே
மந்தரக் கதிர்ச் சோலையாவு மருவின் விசிறியும் வில்லும்நாணும்
கந்த ரத்துறுங் கோடாலியும் கதிர்போல் முசல்லாவும் புலித்தோலுடன்

திக்கில் விலங்கிய சக்கரமும் சிறந்த சோட்டாவு மணிக்கயிறு
வக்கலுவான கோடாலியும் விளங்கு மதிபோல மணிக்காவும்
ஹக்க னருளாலே யெடுத்தணிந்து கதிரின் பாதக் குறடதனில்
மக்க முஹம்மது நபிபேரரும் வல்லோன் கிருபையால் நடக்கலானார் 151

காடு வனங்களுஞ் சோலைகளும் கரடி புலிசிங்கம் யானைகளும்
கோடி தனிலுள்ள விலங்கினங்கள் குதுபின் பாதத்தைப் போற்றி வாழ்த்த
ஆடுமயில்களும் பறவைக் கூட்ட மண்ணல் கதம்புகழ்ந் தவைகளேக
யேடார் சுவனத்தி னமரர்வாழ்த்த விறையோன் முஹியித்தீ னடந்தனரே

நடந்து பதிமூன்று நாளானபின் நசுறு பதிகண்டு தானேகியே
தடங்கள் மிகச்சூழும் சோலையாகித் தஸ்த கீறெலி தெருவில்வந்தார்
அடங்கள் மிகச்செய்தே பாதிரிக ளழகா யிருக்கிற விதமுங்கண்டு
திடங்க லாகவே குதுபுமேகச் சிறந்த பாதிரி யுரைசெய்வார்கள் 153

எந்த நகரத்தி லுள்ளவரோ விளங்கு தேகமும் மதிபோலவே
சந்த்ர னதுபோலத் தெருவீதியிற் சங்கையாய் வந்த குலதெய்வமோ
வந்த ரிஷிகளோ புவிமீதினில் வகைகள றிவோமென் றெழுந்தெல்லோரும்
சந்திப் பாகியே பாதம்போற்றித் தஸ்தகீரையு மழைத் தேகியே 154

மருவின் மலர்பாயல் விரிப்பான தில்வள்ளல் தனைவைத்தே யுரைசெய்வார்கள்
பெருகுந் தவமுள்ள குலதெய்வமே பெரியோ னருள்பெற்ற தயாபரரே
தரையிற் பெருநோய்கள் தீர்ப்பதற்குத் தங்களிடத்திலே மருந்திருந்தா
றிருவே கொடுவென்றார் பாதிரிகள் செப்புவா ரப்போ முஹியித்தீனும் 155

எந்த னிடத்திலே கலிமா வென்றே யிலங்கு மருந்துதா னிருப்பதாலே
அந்த அவிழ்தங்க ளுண்டிரானு லவசியந் தீரும் பெருநோயென்றார்
விந்தையாகிய முதற்பாதிரி விளம்பக் கலிமாவு நோய்தீரவே
வந்த நசுறுக்கள் முந்நூறுபேர் வழுத்தினா ரப்போ கலிமாத்தன்னை. 156

சிந்தையுவப்பாக நோயுந்தீர்ந்து செப்புவா ரப்போ தருமையாக
இந்த வுபதேச மருந்தினுக்கு மிருக்குப தேசம் புவியிலென்ருர்
அந்த மிலியவ னகுதுசொல்வா ரைந்தொ குத்திலும் தொழுமினென்றே
சந்த்ர வதனத்தா ருரைசெய்யவே சரியென் றனேவோரும் சொல்வாரப்போ

இன்றளிதுபோல மருந்துமில்லே யெங்கே போனலு மகப்படாது
தின்றல் பத்தியம் யாதொன்றில்லே செலவுங் கிடையாது நமரோர்களே
யென்னுங் குலதெய்வ மிவரேயென்ன வெந்த நகரத்தி லுள்ளவரோ
அன்ன வரசனுக் குரைசெய்வோமென் றவர் களேகியே யறிவித்தார்கள் 158

வஞ்சந் தானுள்ள ராஜனுமே மனந்தான் வெகுண்டவ னெழுந்துசீறி
விஞ்சையாகிய கலிமாத்தன்னே விளம்பி நோய்தீர்ந்த பாதிரியைப்
பஞ்சாப் பலத்துவேன் பார்மினென்று பல்லேக்கடித்தவன் படபடத்தே
தஞ்சமாய் வந்த சன்னுசெங்கே சகலபேர்களு மெழுமீ னென்ருன் 159

படைகள் திரட்டியே பதினயிரம் வளேந்தார்கள் முஹியித்தீனே
யுடையோன் கிருபையா லொருகிஸ்தியை யுவரிப்படைமீதிற்கவிழ்த்தும்போதி
லடையலா ரெல்லாம் கிஸ்திக்குள்ளா யரசனீங்கலாய் நிற்கும்நேரம் [வான்
மடைந்து மனங்களு முருகிவாடி யிறையோன் குதுபையும் போற்றிச்சொல்

பதம்

மல்பில்லாதொரு சமர்செய்யவந்தேன் வாசபோசரே
யிந்தவைய மீதிலே
தேசம் விளங்கும் சிகாமணியென்று சிந்தையிலறியேன்
மிகுசெல்வத் தேருவே

மானிடர்பயிர் ஜீவஜெந்தெல்லாம் வாழ்த்துநாதரே
பாதுகாக்கு நீதரே
அதிபதியென்று முலகமீதினி லானதெய்வமே
நாங்க ளேது செய்குவோம்

இந்தக் கிஸ்தியி லௌது சனங்களெவ்விதமாகுமோ
மதியா னறிகிலேன்
பாதம் பணிந்து பணிவிடை செய்தேன் பாரின் மீதிலே
யுங்கள் பாலி லாகவே

தொங்கல்.

இந்த விதமாக அரசனவ னியம்பு மொழிகேட்டு முஹியித்தீனும்
அந்த மிலியவன் கிருபையாலே யவர்களுடகிஸ்தி யெடுக்கும் போதிற்
சந்திப்பாய் வந்தே சகலபேரும் தனியோன் குதுபொலி பாதம்போற்றிச்
சிந்தை பூரித்தே யரசனுடன் சிறந்த சனமெல்லாம் கலிமாச் சொன்னர் 161

பதியி லிருக்கின்றசனங்கள் முற்றும் பாங்கா யதைச்சேர்ந்த நாட்டார்களு
மதியின ழகான குதுபைபோற்றி மார்க்கந்தனிலாளு ரேமுலட்சம்
விதியின் தொழுகையும் காலானதும் விளக்கந்தான் செய்தேமுஹியித்தீனும்
புதிய மிகுருபும் கொத்துபாவும் புகழ்ச்சி யாகவே செய்வாரப்போ. 162

தருக்கள் மிகவுள்ள பகுதாதினிற் சார்ந்தவியாபாரி யெழுபதையும்
திருக்க னுடையவன் குதறத்தொலி சிறந்த கடிதத்தால் வரைவழைத்தே [கள்
பெருக்கந்தானுள்ள ராசர்முன்னேபெரியோன் முஹியித்தீன் னுரைசெய்தார்
தொறுக்கள் துகிலுடன்வந்த பேரைத்துசம்பு வளர்த்திடும் வகையேதென்றார்

உரைகள் தான்செய்வா ராசருமே யுண்மை முஹியித்தீன்பாதம் போற்றி
இறையோ னருள்பெற்ற நவமணியே யிஸ்லாந் துதிசெய்யு மணிவிளக்கே
மறையு மார்க்கமும் ஹலால்ஹறுமுமாக வாகு தெரியாத படியினலே
தரையில் பகுதாது வியாபாரியின் சரக்குந் தொருவையும் கவர்ந்தடித்தோம்

இப்போ தவர்களும் வந்ததாலே யெனது மனம்போலே பொருள்களீவேன்
தப்பிதம் செய்த பிழைகளெல்லாம் தனியோன் பொறுக்கவே துவாச்செய்வீர்
துப்புர வுள்ள மதியேயென்று சொல்லி யரசரு மனம்போலாக [கள்
அப்போதே துகில் பலவர்ணங்க ளைந்துநூ றொட்டகை தனிலேற்றியே 165

சங்கைமிகச்செய்து வியாபாரிக்குத் தடஞ்சூழ் பகுதாது போங்களென்றார்
செங்கை யுடையதோர் அரசரோதச் சிறந்த வியாபாரி யெழுபதுபேர்
திங்கள் வதனத்தின் குதுபொலிதஞ் செங்கா மரைப்பத மிகவும் போற்றித்
தங்கள் தொறுவுடன் வழிநடந்து தடத்தின் பகுதாது வந்துசேர்ந்தார் 166

மல்லி மலர்வாசர் முஹியித்தீனும் வழுத்துவா ரப்போ தரசர்பாலில்
நல்லோர் ஹஜ்ஜுநாள் வருவதாலே நானும் பயணமக் காவுக்கென்றார்
எல்லாப் பெயர்களும் பாதம்போற்றி யிருதயமான நவமணியே
வல்லோன் முஹியித்தீ னுண்டகையே மலர்பாதங் காண்ப தெந்தநாளோ 167

ஹஜ்ஜு செய்த காரணம்

கண்ணின் மணியான ரத்தினமே ஹக்க னருள்பெற்ற சுடர்மணியே
விண்ணோர் மிகப்போற்றும் தயாபரரே மேலோ னருளாற்பேரய் வருவீரென்றார்
மன்னர்தான் போற்று முஹியித்தீனும் வாகா விருதெல்லா மெடுத்தணிந்தே
தன்னின் பாதத்தின் குறட்டி லேறித் தஸ்த கீறெலிநடந்தாரப்போ 168

நடந்தே ஆதமா மலையில்வந்து நாயனருளாலே ஸியாறச் செய்து
திடங்க ளாகிய தஸ்தகீறும் சிறந்த கடலோரம் வந்துசேர்ந்த
தடங்களாகிய தரைமீதினிற் றங்கள் முசல்லாவை தான்விரித்தே
யுடையோன் கிருபையா லாசாவையு முயர்ந்த பாய்மர மாகநாட்டி 169

சுக்கா னதுக்கான சக்கரமுந் துலங்குங் கோடாலி னங்கூரமாய்
மிக்க கயிற்றிலை மாறுகட்டி விளங்கும் புலித்தோலைப் பாய்த்தூக்கியே
தக்க பெரியவன் கிருபையாலும் சங்கையாகவே தானிருந்தார்
ஹக்கன் குதறத்தால் கப்பலோட்டிக் கண்டார் நாகையின் பதியானதை 170

வந்தங் கிறங்கியே கரைமீதினில் வணக்கந்தான் செய்தே முஹியித்தீனும்
அந்த மாகிய துல்க்கருணை யதிபர் சிக்கந்தர் மாளிகையிற்
சந்தனந் தன்னை கரத்தா லள்ளித் தஸ்த கீறெலி தானடித்தே
பந்த ரக்கதிர் போலிலங்க வாசருட கப்பற் றுனேறியே 171

திரையி லதிகமாய்க் காற்றுவீசச் சிறந்த வங்கமுந் தனேடவே
இறையோன் குதறத்தா லொடுக்கிரங்க வியல்பாய்க் குதுபொலி பசி யாறியே
மறையோர் போற்றிய முஹியித்தீனின் வங்கதா னேடி யிருபதாநாள்
தமையும் தான்கண்டார் சித்தாவையும் காரணருட விருதணிந்தே 172

காடுதனிலேதா னடக்குநேரம் கனத்தகுரலோசை வரலாகுமே
நாடுந் தவத்தார்கள் நவமணியே நபியா முஹம்மது பேரனாரே
வாடி மழங்குறேன் கிணற்றுக்குள்ளே வயது மிகவான கிழவனாருந்
தேடுவார்களை யொருவர் காணோந் தியக்கம் பனிரண்டு வருஷமென்றார் 173

சத்தமது கேட்டு முஹியித்தீனும் தயங்குவா ருள்ள கிணற்றைநோக்கி
யித்தகையுடனிருப்பவரே யியம்பு முமதுட நாமமென்றார்
கத்தன் குதுபொலி வசனங்கேட்டுக் களறுவா ரப்போ கிணற்றுள்ளோரும்
சித்த மிகவுள்ள தஸ்தகீரே சிறந்த முஹம்மது பேரனாரே 174

எண்ணிக் சறையிறேன் கிணற்றுக்குள்ளே யேக னருள்பெற்ற மேலொலியே
விண்ணோர் துதிசெய்யு மணிவிளக்கே விளங்கு முஹியித்நீனப்துல் காதி
றென்னைகரைசேர்ப்பா ரிலையென்றோத வேதுவறிந்துதான் முஹியித்தீனும்
தன்னின் கரத்தினாற் கரையேற்றியே சங்கையாகிய வசனமோதி 175

தக்கோ னருளினால் வருஷநாளிற் றுலந்தனிலுள்ள சுலுத்தானெல்லா
மிக்கபுகழான பாத்துஷாக்கள் விளங்கும் ஜனங்களோ வனேகங்கோடி
மக்கந்தான் வந்தே யிருக்கும் போது வழங்கு மொருசத்தம் குதரத்தாக
ஹக்கன் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர் ஹஜ்ஜுதான் செய்யவாராமென்றே 176

குத்ரத் சாய்வரு மொழியைக்கேட்டு குதுபுமுஹியித்தீன் தமையும்நாடி
மதிபோலழகான சுல்தான் மார்கள் வையந் தனிலுள்ள பாதுஷாக்கள்
புதியோர் சிறுபாலர் முதலாயுள்ளோர் முன்னாலேகுவா ரனேகக்கோடி
யெதிராலாகிய முஹியித்தீன்றம் மிருபதம் போற்றிச் சகலோர்களும் 177

புதியோனருளினா லழைத்துவந்து பூதங்கிண மதிபோலாகவே
மதியி னழகான கருபத்துல்லா வந்தங் கிறங்கினார் முஹியித்தீனும்
பதியோர் தமக்கெல்லாம் ஹஜ்ஜுநேரம் பாங்காயொ குத்தாகுந் தருணத்திலே
அதிருமொழிசத்தங் குதரத்தாக அண்ணல் முஹியித்தீன்இமாம்செய்யென்றே

மல்லி மலர்வாசர் ஹஜஜுக்காக வாகாத் தொழுவிக்கு நேரத்தினில்
எல்லாப் பரக்கத்து மிகவுண்டாகி யிறங்கு மழைமாரி சந்தனத்தால்
நல்லோர் முஹியித்தீ னப்துல் காதிர் நாதருடதவம் தானென்றோத
வல்லோன் றகுமத்து மிகவுண்டாக வானோர் யாவரும் முகந்துபோற்ற 179

தர்மம் வளந்தேறப் புவி மீதினிற் சரிஅத்து மார்க்க பெருகிவாழ்க
வர்மம் வனவாச மதுசென்றேக வள்ளல் முஹம்மது தீன் துலங்க
அறமும் வளர்ந்தேற மக்கமீதி லழகுள்ள ஹஜ்ஜு முடிந்த பின்னர்
அறத்தோர் யாவருங் குதுபைப்போற்றி யழகா யவரவர் சாற்பிற் சார்ந்தார்

மக்கந் தனிலேதான் முஹியித்தீனும் வாச ரிருந்தார்க ளொருவருடம்
மிக்க புகழாகச் சகலோர்களும் விரும்பி யுவப்பாக விருக்கும்நாளில்
தக்கோ னருளினால் மறுஹஜ்ஜுமே சங்கையாகவே முடிந்த பின்னர்
ஹக்க னுதவியால் கருபாவினிற் காரணற் றமைச் சூழ்ந்திருந்தார் 181

அன்னகாலையி லப்துல்காதி றனேக ஹதீசுகள் சொல்லும்போதிற்
றன்னாற் பருந்துகள நேகங்கூடிச் சத்தமிகுதமாய்க் கத்தும் போதி
லென்னும்குதுபொலி கோபத்தோடு மேறிட்டவைகளைப் பார்க்கும்நேர
முன்னால் விழுந்தது பருந்து கூட்ட முதியோர் யாவரும் புதுமையானார் 182

ஈதுபடி நிற்க நோயாளிக ளிலங்குகுதுபொலி முன்பில்வந்து
பாத தாமரை மிகவும் போற்றப் பறக்கும் பிணியெல்லாங் காற்றுப்போலே
ஆதிபெரியவன் கிருபையாலே யனைவோர் மகிழ்ச்சியா யிருக்கும்போதில்
மாதங்கொரு பெண்ணுள்கிதுமத்தாக முஹியித்தீன்பதம் போற்றிச்சொல்வாள்

எங்கள் முஹியித்தீ னுண்டகையே யிறையோ னருள்பெற்ற தயாபரரே
சங்கை பொருந்திய தஸ்தகீறே சையிதி ரஸூலின் பேரனுரே
பங்கை யக்கத் தவநிதியே பகரக் கேளுங்கள் நாயகமே
திங்க ளஷறபி யேழுகோடித் திரவியமுள்ள சீமானுக்கே 184

மங்கள மாக மணமுடித்து மாதா பிதாவுமே கொடுத்திருந்தார்
சங்கையாகவே நானிருந்து தானின் றெடுத்தினும் பாலகியாள்
திங்கள் வதனமாய் பெண்கள் பத்தும் சிறக்கயான்பெற்று வளர்த்துவந்தேன்
எங்கள் தனைப்போல திதிவந்தரா யிருக்கும்படியான மனைகள்மீதில் 185

புவியி லொன்பது பெண்தாமரைப் பெரியோ னுதவியால் மணமுடித்து
குவலய மீதிலிருக்கிறுர்கள் குழந்தையொரு செல்வி மனையிலுண்டு
கவன மிகவாகி யென்கணவர் கனகந் தனக்கொரு ஆணில்லர்மல்
தவங்கள் மிகச்செய்தும் ஆதிநாயன் தரவில்லை ஆணும் புவிமீதிலே 186

இன்று ளெனதுட கணவனுரு மியம்ப லானது நாயகமே
பொன்னும் பொருள்களும் செல்வங்களும் புகழ்ச்சியாகவே கொடுத்தநாயன்
உன்று லொருபாலர் பெறுவதங்கிங் குலகி லொருக்காது மில்லையென்றே
இன்னு மொருமாதை மணமுடிக்க வேந்த னிடத்திலே சொல்லலானுர் 187

அன்னகாலையில் யானுசொன்னே னருமை தானுள்ள பத்தாவுக்கே
சின்னஞ் சிறுசிலே யெனை விவாகம் செய்தீர் பெண்பாலர் பத்துமீன்றேன்
மன்ன ராகிய கணவனுரே மனந்தான் சபூர்செய்தே யிருந்தீராகில்
இன்னிப் பெருவதிற் காண்பாலன்தானென்றே யுறுதியாய்நான் சொல்லினேன்

பதம்

சங்கை யொருவருஷம் யானும் சண்டாளி சொன்னபடி
சங்கையும் ஆச்சுதென்றே மனந்தான்செய்ய வேணுகிறுர்
தான் செய்தாலவர் ஆலமீதிலே
நானென் செய்வே னுனிலந்தனில்
நாயனே அறிவானெந்த
னுட்டத்தின் மதியே

பத்தெனப் பாலகியும் யானும் பெற்றதே பெண்குழந்தை
பெற்றதும் பெண்குழந்தை அஃதெத்தகையின் விதியோ
யெத்தகையின் விதியா ளறிகிலேன்
பத்தினி பாத்திமா பாலரேயுங்கள்
பாதமும் பணிந்தேன்
இந்தப் பாருலகினிலே
எந்தனிட கணவரென்னை யிப்பவே தூஷணித்தார்
இப்பவே தூஷணித்தால் யானுமெப்படிப் பிழைப்பேன்

எப்படி நானிருப்பே னவரிடம்
தப்பித வார்த்தைகள் தான்மிகப் பேசுகிறுர்

தாரணி தனிலே யெங்கும்
தங்கத்தின் மெருவே
தாலமீதினிலே யெங்கும் தகுந்த காரணரே
பாலருதிப்பதற்கு முகம்பார்த்தருள் புரிவீர்

பார்த்தருள்வீர்கள் பாரின்மீதிலே
கார்த்திடு மெங்கள் ஹக்கவனெலியே
கதமும்யான் பணிந்தேன்
ஆதிகாரண ரொலியே

தொங்கல்

மாதங் கமுகிற வசந்தன்னை வாசர்நான் கேட்டுத் தயவுண்டாகிச்
சோதி பெரியோனே யாகுதாயே துயிலூ ணில்லாத் துய்யவனே
யேதுவகைசு யென்று ரிம்மாதுக் கினிமேற்கிடையாது பாலனென்றுன்
ஆதி ரஹ்மானே யொருபெண்ணைத்தா ஞு யுருவாக்கிக் கொடுநீயென்றுர்

அந்த மொழிகேட்டாதி நாயனருளுவா னப்போ குதுபொலிக்கே
யெந்தனருஷிலே துயிலுங்கோவே யானுங்கொடுத்தேனென் றருள்புரிந்தான்
அந்த மொழிகேட்டு வலியுல்லாவும் அருளிஞ ரப்போ மாதுபாலில்
யுந்தன் மனையேகிப் பாலகரை யுரிமை யுடன்வைத்தே வாழ்மினென்றுர்

அன்ன நடைமாதும் சகலோர்களு மவசரத் தேகிப் பார்க்கும்போதிற்
சொன்ன மொழிபோலுமாண்பாலனுய்த் துலங்கும்படியான புதுமைக்கண்டே
யென்னு மிறையவன் கிருபையாலே யிலங்கு முஹியீத்தீன் காரணத்தை
மண்ணி லந்தனிற் சொல்லொணுது வ்லோ னருள்பெற்ற வொலிதானென்ஞர்

சீமா னவருடன் தேவியரும் சிறந்த பாலகரை மிகவும்போற்றிக்
கோமா னருள்பெற்ற குதுபொலியா குவல யத்திலே கிடைத்ததென்று
ஈமா னுடனே தான் லட்சங் காசங் கெளியோர்க் குமராளி தங்கட் கீந்த
சமர்த் தியம்செய்த பொருளுக்கெல்லாம் தகுந்த பாலரென் றின்புற்றுரால்

கஞபத்துல்லாவை வலஞ்சுற்றுங் காரணம்

ககனத் தமரோர்கள் மிகவும் போற்றக் காதிற்முஹியித்தீ னிருக்கும்நாளில்
ஜெகமேல் மானிடர் களறிந்திடாமற் சிறந்த கருபாவை வலமுஞ்சுற்ற
அகத்தில் நினைந்துதா னிருக்குநாளி லாதி பெரியவன் கிருபையாலே
சுகத்தி லுதிப்பானே வெள்ளிராவிற் றுலங்கு முஹியித்தீன் தாமெழுந்தே

சாமங் தனிலேதான் கருபாச்சுற்றித் தஸ்தகீரொலி வருமந்நேரம்
சோம னழகான வொருமயிலாள் சுற்ற வவர்முன்னே அரவமேகக்
கோமா னருள்பெற்ற குதுபுகண்டு குயிலா ளியம்புவீர் வரலாறென்றுர்
ஈமா னுடையவன் மிகவும்போற்றி யியம்புவா ளப்போ தொலிகள்பாலில்

நானு மிருப்பதிங் கிருக்குதேசம் நாம மானதும் சுலைகாபீவி
மாஞன் துயரங்கள் சொல்லக்கேளும் வள்ளல் முஹியித்தீ ஞண்டகையே

தேனாரு மெந்தன் கணவ்ரோடும் செல்வத் துடனேயா னிருக்கும் நாளி
லேனார் கடைமாதர் பாதம் போற்றி மிறசூல் முஹம்மது பேரனாரே 195

பெண்ணொன் றிருந்ததே யென்பாலகி பெலவானிடத்திலே மணஞ்செய்வித்தேன்
பின்னாற்பிறந்தது மூன்றுபாலர் பெரியோனருளென் றுநினைத்திருந்தேன் [தோம்
விண்ணோர் போற்றிடுந் துல்ஹஜ்ஜிலே விரும்பியொருகி டாய் குறுபான் செய்
கண்ணுக்குவப்பான வென்கணவர் கறியை யறிந்துகொண்டவரிருந்தார் 196

அன்ன காலை நான் குடல்வக்கவே யடுப்பிற் சுடுத்தண்ணீர் வைப்பதானேன்
என்னு மகனான இளையபால னிருந்த தமையனைக் கேட்கலானான்
இன்னாட் குறுபானாய்க் கிடாயறுத்த வியல்பை நமக்கோதும் தமையனென்றான்
தன்னா லிருபேரும் பேசிக்கொண்டே தகுந்தவரிவாளு மெடுத்தேகியே 197

வந்தங் கிருவரு மறைவாய் நின்றுவகையைக் கேட்டோனைக்கரங்கால் கட்டித்
தந்திரஞ் சொல்லிச் சாய்த்தவனைத் தகப்பன் செய்திடு குறுபானென்றே
இந்த கழுத்திலே வைத்தேன்கத்தியிழுத்தேன் பாரென்று மிறுத்திவிட்டான்
அந்த நேரமே விளையபால னழகாய் ஷஹிதாகிக் கிடக்கும் போதில் 198

தமா ஷாகவே மனையில்வந்து சாற்றுவானப்போ மூத்தபாலன்
அம்மா குறுபானும் கொடுத்தேனிப்போ தருமையாய்த் தம்பி சிறுபாலனைச்
சும்மா நீங்களும் வந்துபாரும் துலங்குதே ரத்த சோரியென்றான்
தம்பி யெனக்கூவி நாங்களேகித் தந்தை தாயாரும் பார்க்கும் போதில். 199

தானாய் ஷஹிதாகிக் கிடப்பதையும் தந்தைதாய் கண்டு மதிமறந்தோம்
தோனா மதியில்லாப் பாலனென்றே துரத்த அவனையும் தகப்பனார்தான்
கானற் காட்டினி லவனோடிடக் கண்டோ ரோநாயும் பிடித்திழுத்தே
தானா யதுகொண்டு கிரியிலேறித் தகப்பன் மயங்கியே விழுந்திறந்தார். 200

விதியோ வி:தென்று ஜனத்துடனே வேகத்துடன் தூக்கிமனையில் வந்தோம்
மதிக ளறியாத சிறுபாலகன் வாக்குங் குடல் வென்னீர் தனில்விழுந்தே
யெதுவா யிறந்துபோய்க் கிடப்பதைக்கண் டெந்தன் மனங்களு முருகிவாடி
பதியின் மூவரை யடக்கஞ்செய்து பாரி லழுதுநா ளிருக்குநேரம், 201

இந்த விதியெல்லாங் கேட்டமக ளிடைந்து முகம்வாடி யழுதுவந்தாள்
அந்த நேரத்திலே மயக்கங்கண்டு மரணமடைந்தாளே யென்பாலகி
அந்த நேரமே யானுமேகி யவள்தன் புறமென்றே யடக்கஞ் செய்தே
யெந்தன் மனம்போல செலவுசெய்தேயெல்லாப் பெயருக்குஞ்சடங்குசெய்தேன்

இனிமே லிறையவன் தவக்கலென்றே யிருந்த பொருளெல்லாம்விலைக்குவிற்று
கணக்கில் யான் பார்க்க நாலுலட்சங்காசு அஷறபி யதனை யெல்லாம்
கனிவா யெளியோர்க்கும் குமராளிக்கும் கரத்தாலளித்துந்தான் முடிந்தபின்பு
மனக்க ணுடையவன் தனையும்போற்றி வந்து கருபாவி லிருக்கலானேன் 203

மிக்க புகழான தயாபரரே மீரான் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
ஹக்க னுதவியா லுங்கள்பாதம் கண்டே னென்னுட கவலைநீங்க
வெற்கே நலவாக்குந் தருவீரென்று மிருகத முற்றி நின்றாள்மாது
தக்கோ னருள்பெற்ற தஸ்தகீறு சங்கையுடன் மாதுக் குரைசெய்வாரே 204

எல்லாம் சோதித்த வல்லநாயனின்பந் தருகுவான் சுவர்க்கப்பதி
நல்லோர் முஹம்மது நபி மகளார் நாச்சியார் தம்மிசை ஷபா அத்தாவீர்
வல்லோன் கிருபையாலேகுமென்று வந்த அரவமே நீயாரென்றார்
அல்லா அருளிஞல் வந்தேனென்று மடிகள் தான் போற்றி யருளுந்தானே 205

மதியா லிறையோனை யோராயிரம் வருஷந் தானக வணக்கஞ்செய்தே
யுதவி யெனக்கென்ன வென்று கேட்டே னுடையோ னருளிய வசனங்களும்
குதுபுமுஹியித்தீன் பதங்கள் போற்றிக் குவல யந்தனி லிருநீயென்றான்
பதிலுத் தாரங்க ளருள்புரிவீர் வள்ளல் முஹியித்தீ னேயென்பீரே, 206

அந்த மொழிகேட்டு முஹியித்தீனு மருளுவா ரப்போ தமுர்தம் போலே
சிந்தை யுவந்துதான் வந்தபாம்பே திருக்கண் ணுடையவன் கிருபையினு
லெந்த நாளினுந் தவக்கல்செய்தே யிருமென் றோதினர் குதுபொலியும்
கந்த சத்துரு நாகந்தானும் கண்கொள் ளாததோ ருவகைபொங்கி, 207

கான கத்தினி த∴தேகிடக் காதிர் முஹியித்தீ னப்துல் காதிர்
வானின் மதிபோல கருபாச்சுற்றி வாயில் வந்தங் கிருக்கும்போதிற்
ருனேன் கிருபையால் பஜிர்தொழுது சங்கத்தார்க்கெல்லாம் பயணஞ்சொல்லி
தோணும்விருதெல்லாம் மெடுத்தணிந்தே துலங்கும் பாதத்தின்குறட்டிலேறி

மதீனத்துக்கேகிய காரணம்.

மதினந் தனைநாடி முஹியித்தீனும் வாகாய் நடந்துதான் றவுலாவந்து
புதியோன்கிருபையால் ஸியாறத்தாகிப் புகழ்சேர் வணக்கமுஞ் செய்தேநீதர்
நதியை வரவழைத் திடுங்காரணர் நல்லோர்முஹம்மது நபியைவாழ்த்தி
மதினத் தெருவீதி வருகும்போது மணக்கு மழைமாரி சந்தனத்தால் 209

புதுமைதனைக்கண்டே தீனேரெல்லாம் புகழ்சேர் முஹியித்தீன்வந்தாரென்று
நதிபோற் பெருக்கமா யாரும்வந்து நாதருடபாதம் மிகவும்போற்றி
முதியோர் யாவரு மருங்குசூழ முஹியித்தீ னெலி தமையழைத்தே
மதிபோ லழகன் மிகுளுபிடை வைத்தே யாவரும் சூழ்ந்திருந்தார் 210

மார்க்கநெறி நீத மிகவுமோதி வந்த பெயர்களின் பிணிகள் நீக்கி
யார்க்குநல்வாக்கங்கொடுத்தேகியே யண்ணல் முஹியித்தீன் பயணஞ்சொல்லி
யோர்க்கை யிடனல்ல விருதணிந்தே யிறசூல் முஹம்மது நபியைப்போற்றித்
தீர்க்கமுடன் பாத குறட்டிலேறிச் சிறந்த குதுபொலி நடக்கலானர். 211

நடந்து கானகங் கடந்துநாதர் நானில முள்ள ஜித்தாவந்தே
நடத்தின் கடலிலேறி முசல்லாவையுஞ் சங்கை யாகவே தான்விரித்தே
யிடத்தி லிருக்கின்ற விருதுகளா லியற்றி வங்கமுந் தானேறியே
யுடையோன் கிருபையாற் பாய்விரித்தே யுவரி தனிலேதான் கப்பலோட்ட,

வல்லோ னருளாலே யொடுங்கிறங்க வாசர் பசியாறி யிருக்கும் போது
நல்லோர் காற்று தான் மிகவீசவே நாதர் முஹியித்தீன் கப்பலோடி
அல்லா பெரியவன் கிருபையாலே யண்ணல் பகுதாதுத் தேசங்கண்டார்
நல்லோ தைகளின் கரையிலாகி ஹக்கன் கொடுத்திடும் விருதணிந்தே 213

வந்தார் பகுதாதுத் தேசமீதில் வள்ளல் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
வசந்நாரி கமகமெனச் சகல ஜனங்களும் பெருக்கமானார்
அந்த மிலியவன் குதுபொலிதன் னழகு பொருந்திய பாதம்போற்றி
யெந்த ராஜரும் வந்துகாண்க விருந்தார் மனைமீதில் மதிபோலவே, 214

தந்தை தாயாரு மகனைமுற்றித் தழுவி யுகந்துதான் மிகவும்வாழ்த்தி
யெந்தன் கனியான மணிவிளக்கே யெங்க ளின்மன மகிழ்ச்சியாக
வந்ததே போது மென் கனியே வள்ளல் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
சிந்தை பூரித்தோம் நாங்களென்று சிறந்த பாலரைப் போற்றிசெய்தார் 215

மையத்துக்கு உயிர் கொடுத்த காரணம்.

அந்த நேரத்திற் சிலபேர்களு மனேக கூட்டமா யொருமாதோடும்
வந்து சலாஞ்சொல்லி குதுபுபாலில் வழுத்து வாரவர் வணக்கமாக
இந்தமயில்மாது பிடிவாதத்தை யியம்பத்தான் கேட்டு மதிகொடுங்கள்
சந்த்ர வதனத்தின் தயாபரரே சங்கை பொருந்திய வொலியேயென்றார் 216

திங்க ளழகான அப்துல்காதிர் செப்புவாரப்போ மயிலைநோக்கி
உங்க ளழகையின் பிடிவாதத்தை யுரையுமெனச் சொல்ல மாதுசொல்வா
ளெங்க முஹியித்தீ னுண்டகையே யிந்தப் பகுதா துத் தேசமீதிற்
றங்க அஷறபி யாறுலட்சம் சாமார்த்தியஞ் செய்த ரென்கணவர், 217

எனது பர்த்தாவும் யானுமாக வின்பமுடனே தா னிருக்குநாளிற்
மனம்போலொருபாலக னிறைகொடுத்தான் வைத்து வளர்த்தனம்புவிமீதிலே
யினிதாய் மகனையு மோதவைத்தோ மில்முந் தான்கற்றே ஆலிமாகித்
தனது தேகமும் பிரகாசிக்கத் தங்கும் வயதுதான் பதினாறானான், 218

மணங்கள் தான்செய்ய முகூர்த்தம்வைத்து மகிழ்வுடன் நாங்களிருக்கும்போதி
லினங்கள் யாவரும் கண்ணீர்விட வெனது கணவரும் பதவி சேர்ந்தார்
மனதில் விசனமு மிகவுண்டாகி மாதம் நாலாச்சு மணிவிளக்கே
கனதி பொருந்திய மகனாருக்குக் கலியாணம் செய்ய மனதிலெண்ணி, 219

பந்தர் சோடனை மிகவும்செய்து பாங்கா யிருந்தெல்லா முடிந்தபின்னர்
எந்தன் மனம்போல யென்பாலகர்க்கி லங்குமுடிமைகள் மிகவும்பூண்டு
கந்த ரங்களு ஜோடித்துக் களரிக் கூட்டமாயிருக்கும்போதி
லெந்த விதத்தாலோ மயக்கங்கண்டிங் கிறந்தான் மகனுமே புவிமீதிலே, 220

நலமா மகனையு வளர்த்தருமை நாய னறிகுவா னென்குதுபே
பலனோ வெனதுட பாக்கியமோ பதறு தேவயி றீன்றதாலே
குலமான் யானுமே யுலகத்திலே கோடானு கோடிபேர் சொன்னாலுந்தான்
தலதா யடக்கின்றன கபுறுக்குள்ளே தனித்து மகனுட னிருப்பேனென்றாள்.

அந்த நேரத்தி லப்துல்காதிர் ஆதியிடமிரு கரத்தை யேந்தி
யெந்தன் றஹ்மானே யாகுதாயே யிவள் தன் மகனுக்கிங் குயிர்விடென்றார்
உந்தன் மனம்போலேகொடுத்தேனென்று னுரைப்பார் முஹியித்தீனப்துல்காதிர்
சிந்தை கலங்கிய மடமயிலே செல்வ னுயிர்வந்தே யெழுந்தானினி, 222

உங்கள் மனம்போலப் பவனிசெய்தே யுடையோன்கிருபையால் விவாகஞ்செய்
செங்கை யுளமாதே ஸதக்காயீந்து செல்வத் துடனீயு மேகுமென்றார் [மின்

நங்கை யாளுட மனங்குளிர்ந்து நல்லோர்பாதங்க டன்னைப்போற்றி
சங்கை யுடன்வந்து மகனைமுற்றிச் ஜடிலங் தனில்வைத்து பவனியாகி 223

பகுதாதினிலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் வந்தங் கிருந்துதான் மணமுடிக்கச்
செகமேல் முஹியித்தீன் காரணங்கள் சிறந்த பெரியவன் கிருபையென்று
சகல ஜனங்களு மனமுவந்து சார்ந்தே யவரவர் சார்பிலானார்
சுகம தாகவே மயில்மாதரும் துலங்கு மகனாரும் பெண்ணுமாக 224

நாயன் கிருபையின் பறக்கத்தாலே நல்லோர் சத்காவு மிகவுமீந்து
தூய பெரியவன் தன்னையும்போற்றித் துய்ய முஹியித்தீன் கிருபையென்றே
நேய முடனே தா னிருக்குநாளில் நீதர் குதுபொலி மிகுரூபேகி
நாய னருளினால் வணக்கஞ்செய்தே நாட்டமாகவே யிருக்கும்போதில் 225

முஹியித்தீன் அப்துல்காதிரவர்கள்
அல்லாஹுதஆலாவினுத்திரவின்படி மஹல்ல தீவுக்கேகி
இஸ்லாமாக்கிய காரணம்

தொங்கல்

ஆதம்படைத்திடும் ஆதிநாய னருளுவா னப்போ தருமையாகத்
தால மீதினி லறுபத்திநாள் சார்ந்தங் கிருக்கின்ற மஹல்லதீவிற்
கோல மாயொரு தேவுக்காகக் கொண்டா ரீமானும் குபிரோரெல்லாம்
நாலாம் வேதமு மறிந்திடாமல் நல்லோர் ஞானமும் தோற்றிடாமல் 226

புத்தை வணங்குகின்ற காபிர்களைப் புகட்டி மதிகளு மிகப்போதித்துச்
சுத்த மாகியதீனிலாகித் துடுக்கார் மலைதேவைப் பிடித்தடைத்து
வெற்றி யுடன்வாரு முஹியித்தீனே விளங்க மெனதுட கனியேயென்றான்
முத்தி னெழிலான அப்துல்காதிர் முதலோ னுரைகேட்டு மொழியலானார் 227

அலையின் கடலேழு மிரங்கினாலு மகங்க ளிரங்காத மஹல்லதீவார்
தலங்கள் நானேகி யிஸ்லாமாக்கத் தனித்தே யுரைசெய்தா யாகுதாயே
பலன் களாகநான் கேட்டகேள்விப் பாரில் றஹுமானி கொடுப்பதானால்
நலமாத் தீவேகித் தீனுண்டாகி நானு வருகிறேன் பகுதாதென்றார். 228

அந்தமில்ஹக்க னிதுசொல்லக்கேட்டருள்வான் குதுபொலிக் கமுதம்போலே
தந்தேன் பறக்கத்துங் கேட்ட கேள்வி சங்கை யாகவே நடவுமென்றான்
சிந்தை யுவந்துதான் முஹியித்தீனும் சிறந்த பெரியவன் தன்னைப்போற்றி
வந்தே மனைமீதி லப்துல்காதிர் மதிபோ லிருந்துதா னுரைசெய்தாரே, 229

தந்தை தாயாரே யெனைவளர்த்த தனியோன் னுத்தாரங் கொடுத்ததாலே
யிந்த நேரமே யான் பயண மிஸ்லாங் தானாக மஹல்லதீவு
சிந்தை மகிழ்வுட னிறையைப்போற்றிச் சிறந்த வுத்தரங் கொடுமென்றேத
தந்தை தாயாரு மனங்கனிந்து தண்மை யாகவே யுரைசெய்வாரே 230

எல்லா வொலிமார்க்கு மேலொலியே யெங்கள் கணியான நவமணியே
பொல்லாக் குபிரோர்கள் மஹல்லதீவார் போனால் விடுவாரோ வென்பாலரே
வல்லோ னுத்தார மானதாலே மாதா பிதாமன மயங்குதிப்போ
அல்லா பெரியவன் கிருபையாலே யருமையுட னேகி வருவீரென்றார் 231

அந்த காலையிற் சகலபேர்க்கு மமுதமது போலப் பயணங்கூறி
மின்னும் பிரகாச விருதணிந்து விளங்கும் சீர்பாதக் குறட்டிலேறி
மன்னர் போற்றிடு முஹியித்தீனும் பகுதாது விட்டுத்தா னீங்கியே
யென்று மிறையவன் கிருபையாலே யிலங்கும் பாதத்தி னடியொன்றுக்கே

காதவழி யாகக்குறுகலாகும் கத்தா பெரியவன் குதரத்தாக
நாதர் வரும்போது கானகத்தில் நளினமாய் வந்தே விலங்கினங்கள்
பாதம் பணிந்துதாம் சலாம் கூறியே பாங்காய் வணங்கிய அவைகளேக
ஆதவனேகி யடைந்தபோதங்கதிக வனக்காடு மெதிரானதே. 233

மிகுந்த வணக்கத்தில் இரவில் நடந்த காரணம்.

மாலையாகிய நேரம் வந்து மைய்யி ருளாக வனவா சத்தில்
வாலைக் கதிர்போல முஹியித்தீனும் வணக்கந்தான் செய்தங்கிருக்கும் நேரம்
சூலாயுதமேந்தி வேதாளங்கள் சுற்றி வளைந்கதே வாரிபோலாய்
நாலுவி தமாகப் பூதம் ஜின்கள் நடனத்துடன் வரும் கொள்ளிருவாய்ப்பேய்

சண்டமாருதம் போலாகவே சத்த மலறியே வேதாளங்கள்
மண்டலங்களுங் கிடுகிடென்ன வந்து வளைந்ததே நாலுதிக்கும்
கொண்ட லதுபோல யொருமுனியும் குலுங்கச்சிரித்து பல்லைகாட்டி
வண்டத் தனத்துடன் முன்னே வந்து வழுத்து முஹியித்தீன் சமூகத்திலே

இந்த வனத்திலே தவங்கள் செய்ய வெப்படி வந்தீர் தவநீதரே
சொந்த வனவாச மெங்களுக்கே தூய்மை யுளநீங்கள் வரலாகுமோ
சந்திப் பான்தை யறிவோமென்று சத்தங் காரிடி போல திர்ந்தே
வந்த கூட்டத்தை குதுபுகண்டு வல்லபெரியவ னுளனென் றெண்ணி 236

எடுத்தங்கேகினர் கொடாலியு மெழில தாகிய சக்கரமும்
அடுத்தே யேவினர் தோட்டாவையும் அலற அடித்தே வேதாளத்தைத்
தொடுத்த நோய்களைச் செவுத்தாடையிற் சுற்றி நொறுக்கித்தே திருச்சக்கரக்
கடுத்த கூழியின் காலிகளைக் கதற மிகத்தாக்கு சோட்டாத்தடி 237

இந்த விதமாக மிகத்தாக்கவே யெடுத்ததே யோட்டம் வேதாளங்கள்
வந்தகாற் றெல்லா மறைவாகிட வாசல்பால் வந்தே ஆயுதங்கள்
சந்தர னதுபோல தானிருக்கத் தனியோன் முஹியித்தீன் வணக்கம்செய்தார்
அந்த நேரத்தி லொருநாகந்தா னப்துல்காதிரின் சமுகம்வந்தே 238

நாகமது பாயும் துடையிலேறி நல்லோர் குதுபொலி கழுத்திற்சுற்ற
வேக னொலிதாமும் சலாம் கொடுத்தேயியம்பாய் நாகத்தைப் பார்க்கும் போது
யூகந் தெரியாம ல.:தேகிடயுடையோன் முஹியித்தீனிருக்குநேரம்
வாக னுகவே யொருவர்வந்து வணக்கமாய் நின்று சலாமுங்கூறி 239

சங்கையாகவும் குதுபின்பாதம் தானே மிகப்போற்றியுரை செய்குவார்
தங்கள் துடையிலே தானேறியே தயவாய்க் கழுத்திலே சுற்றிபாம்பு [யே
எங்கே யிருப் பென்றும் நினைக்கவேண்டாம் யான்தான்முஹியித்தீன் னுண்டகை
தங்கள்போ லான பெரியோர்களைத் தவத்திற் சோதனை யானும்பார்த்தேன்

ஒருவ ராகிலும் அரவத்துக்கங் குள்ளங் கலங்காம லிருக்கவில்லை
மருவின் மலர்வாசர் பயமில்லாமல் வணக்கந்தான் செய்த படியினாலே
தரையி லிருக்கின்ற காத்றுக்கெல்லாம் தலமைக் காரனும் நானுவதால்
வறையோர் போற்றியே முஹியித்தீனே வாசம் பொருந்திய மணிவிளக்கே

தேசந் தனிலுள்ள சயித்தானுகள் ஜின்கள் வேதாளம் பலகாற்றுமே
வாசரே யுங்க ளடுமைநாங்கள் மனதி லிருதய மானோமென்றும்
நேசருடபாத மிகப்போற்றியே நேர்மை யாகவே ஜின்னேகிட
ஹாஜத் தாகிய வணக்கஞ்செய்து காதிர் முஹியித்தீன் மிருதணேந்தே 242

மல்லி மலர்வாசர் முஹியித்தீனு மலரின் பாதத்தைக் குறட்டிலேற்றி
வல்லோன் கிருபையால் வழி நடந்து வனவாசம்மிட்டுத் தானேகியே
யெல்லாப் பறகத்தும் வளர்ந்தேறவே யிறசூல் முஹம்மது பேரனாரும்
அல்லா பெரியவ னருளினாலே யழகாய் மிசுர்மா நகரம் வந்தார் 243

வந்து மிசுறபி னப்துல்காதிர் வடிவார் முசல்லாவைத் தான் விரித்தே
அந்த மிலியிந்த விருதையெல்லா மழகாய் முன்வைத்தே குதுபொலியும்
சிந்தை யுவந்தவ ரிறையைப்போற்றிச் சிறந்த மிகுருபில் தானிருந்தே
மந்த ரக்கதிர் போலிலங்க மஹரிபுத் தொழு திருக்கும் போதில் 244

பனிரண்டாண்டு போன கப்பலை வரவழைத்த காரணம்

பெருக்கமாய் வந்து தொழுதோ ரெல்லாம் பேசா தெழுந்தவர் சார்பீலேகத்
திருக்க னுடையவன் குதுபொலியும் சிறந்த மனங்கனி லெண்ணலானு
ரிருக்குமிசுர் நாட்டார் சகலோர்களு மேழை மிசிக்கினே விசாரியாத
வுருக்கமதில்லாத் தீனேரென்றே யுடையோன் முஹியித்தீன் கோபமானார்

ஓங்கும் கோபத்தால் வானம் பூமி யுடையோ னருஷோடு குருசுலவ்கும்
பாங்காய் கிடுகிடுத் தலேயக்கண்டு படைத்த பெரியவன் சத்தமாக
தங்கள் மனதிலேகோபம் வேண்டாம் சங்கை பொருந்திய முஹியித்தீனே
கோன்கள் மிகப்போற்றும் தஸ்தகீரே குதுபுல் லகுத்தாபே யென்கனியே

சிந்தை துலங்கிய வணக்கஞ் செய்யும் சிறந்த பாத்திமாநாச்சியாருக்கு
யென்தன் மனம்போல நபியிறசூல் விசைந்து தரிசனங்கொடுத்தநாடு
வந்த கோபத்தைச் சபரு செய்வீர் வள்ளல் முஹியித்தீனவரே
யந்த மிலியவ னெடுசருந்தி அண்ணலே நீ விருமி னென்ருன். 247

ஜெகமேல் முஹியித்தீன் சபூறுசெய்து சிறந்த வாசத்தி னுடுகறிந்து
மகுமூ தவர்பேரர் வணக்கமாகி வாகா நடுச்சாம நேரமதிற்
ககன மிருந்தா னிறங்குமான கனத்த விருதெலா மெடுத்தணிந்து
சுகமதாய் பாதக் குறட்டிலேறித் துலங்கு முஹியித்தீ னடந்தாரப்போ. 248

நடந்த மிசுறுமா நகரமீதில் நகர சோதனே பார்க்கும்போதிலே
தடம்போல் மாடங்கள் மதிபோலாகச் சாரியாகவே யிலங்கக்கண்டார்
திடமா யொருவீட்டுக் கெழுகோடி சிறந்தங் கிலங்கிய மாளிகையும்
கடந்த கொடிக்கொறு ஓநாய் தன்னேக் கட்டியிருக்கிற விதமுங்கண்டார் 249

கண்ட ஓநாய்தான் கடிக்குமென்றே கருத்தில் நினேத்தார்கள் தஸ்தகீறும்
அண்டர்கோண் போற்றும் ஆதிசொல்வா னருமைதானுள்ள வெங்குதுபே
யென்று முடையவன் கிருபையருளிருக்க நாயும்மை கடிக்குமோதான்
மண்டல முள்ள மிசுறுபதி வள்ளலே பார்த்தங் கேகுமென்ருன் 250

சித்த மிகவுள்ள தஸ்தகீறும் சிறந்த வீதிகள் பார்க்கும்போதி
லொத்தைக் குரலான யொப்பாரியா யொருஅம்மை யங்கன மழுதிருந்தாள்
சத்தமாவதே சவமென்றுந் தனியோன் முஹியித்தீன் மனதிலெண்ணிச்
சுத்தமானவன் கிருபையாலே கண்ட சவனங்கள் தீர்ப்போமென்றும். 251

கவன மிகவைத்தே யழுதாள்மனை காதிர் முஹித்தீன் வந்தேசொல்வார்
தவனம் பெரிதாக விருக்குதம்மா தாயே கிழவிநீர் தண்ணீர் தாரும்
புவன மீதினில் மிஸ்கீன் தாயே பொறுக்கு திலைத்தாக மம்மையாரே
சுவனந் தருகுவா னாதிநாயன் துலங்கும் பாணியும் கொணர்மினென்றார். 252

அந்தமொழி கேட்டுங் கம்மையாளு மங்க மிகவாகவே கோபமாகி
யெந்தவூர் காணா மிஸ்கீனாரே யானா மழுகிற காலத்திலே
யிந்தச் சாமத்திற்றண்ணீர்கேட்க யார்கா னுமக்கித்த மதிசொன்னார்கள்
விந்தையாகிய மஸ்கீனாரே விளங்கு நீலாற்றுக் கேகுமென்றாள், 253

கவனுக்குதுபொலி துலக்கமாகச் சொல்லுவா ரப்போ தமுர்தம்போலே
தவனம் பெரிதம்மா விப்போதிலே தண்ணீர் கொண்டுவந்து தராவிட்டால்
புவனமீ துள்ள வுன்மனையிற் போட்ட முஸல்லாவில் நானிருப்பேன்
கவனமாகவே ஒப்பாரியிற் கணக்காய் வருஷங்க ளேழானாலும், 254

உந்தன் கரத்தாலே தண்ணீர்வாங்கி யுடல்தான் குளிரவே பசியுமாறி
யெந்தன் முசல்லாவு மெடுத்தேகுவே னில்லா திருக்கிலோகிழவியாரே
தந்திரங்களை யறிந்துபார்ப்போம் சலிப்பைநீ சொல்லி அழுமென்றாரே
அந்தமொழி கேட்டங் கம்மையாரு மருளுவா ளப்போ குதுபுபாலில். 255

வாது செய்துநீர் தண்ணீர்கேட்டீர் வருஷம் பன்னிரண்டு தான்சென்றாலு
மேதுக் காரண மோதினாலு முமக்குநான் தண்ணீர் தரவுமாட்டே
னேது மெனது குணபாகத்தை யிருந்து பாருங்கா ணறிவீரென்றும்
பூதலந்தனி லிருப்பவரே போதுமெனச்சொல்லி யழுதனளே, 256

அந்த நேரத்தி லகவல் கேட்ட அடுத்தமனையாளும் சமுகம்வந்தே
யெந்தவூர் பாவா மிஸ்கீனாரே யெழுந்தே யெனதுட மனையில் வாரும்
உந்தன் பசியாற்றி விடுவனென்றா ளுரைப்பார் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
யெந்தன் துணையான மயிலரசே யியம்புகிறேன் கேட்பா யோர்மையோடே.

மீரா முஹியித்தீன் தவனந்தீர விருத்தையாள்பனி கரத்திலீந்தாள்
நேராய் பசியாறி யானேகுவே னிகழ்த்தநீ வேண்டா நேரிழையே
பூராய் வருஷங்க ளேழானாலும் போட்ட முசல்லாவை யெடுக்கமாட்டேன்
தரா தரமுள்ள கிழவியாலே தண்ணீர் கொடுதாகந் தீரவென்றார். 258

அந்த நேரமே யடுத்த வீட்டா ளவள்தன் கரத்தாலே யொருபாத்திரம்
சத்தானெழிலாகத் தானெடுத்த தண்ணீர் கொண்டு வந்து கிழவிக்கீய
விந்தை யாகிய அம்மைவாங்கி மீறான் முஹியீத்தீன் கரத்திலீந்தே
யெந்தவூர் காணும் பரதேசியே யிந்தபிடிவாத முமக்கேனென்றாள். 259

திங்கள் வதனத்தார் முஹியித்தீனும் செப்புவா ரப்போ தருமையாக
வுங்கள் சலிப்பென்ன அம்மையாரே யுரையு மெனக் கேட்டார் குதுபுநாதர்

பங்கறை யான கிழவியாளும் பகருவா ளப்போ தழுகையோடும்
சிங்கை பொருந்திய வென்மகனும் சரக்கு மூந்நூறு பேருமாக 260

வங்கந்தனி லேற்றிக் கத்தாவாகி வாகாய்ச் சரக்கெல்லாம் விலைக்குவிற்றே
அங்கே யிருக்கின்ற சரக்குமேற்றி யாழிக்கடலிலே வருகும்போது
பொங்குந் திரையிலே வங்கந்தாழ்ந்து போய்ப் பனிரண்டு வருஷமாச்சு
தெங்கண் மகனுக்குப் பேசும்பெண்ணை யிரவில் கலியாண முடிப்பதாலே

அதினு லெனதுட விசனத்தாலு மழுகு மிரவிலே தண்ணீர் கேட்டீர்
மதியோ வுமதுட பிடிவாதமோ வையந் தனிலெந்த வூர்நீரென்றுள்
முதியாள் சொலுமொழி தன்னைக்கேட்டு முஹியித்தீனொலி யுரைசெய்வாரே
விதிதான் முடிந்திட்ட வுனதுமகன் விரும்பி வருவான் லுகறுக்குத்தில்

சுடிதில் நீயேகில் சபைமீதிலே கலியாணந் தன்னை நிறுத்துமென்றார்
அடிக்கும்படியாகச் சுல்தான்சொன்னு னருள்வை யாதொரு பயமில்லாமற்
றடஞ்சூழ் பகுதாது முஹியித்தீனின் றன்மே லாணைக ளிடுநீயென்ன
மடமா னுடநீயுந் தானேகென்று வள்ளல் முஹியித்தீ னுரைசெய்தாரே· 263

அந்நேரத்திற் கிழவி சொல்வா ளடுத்தவீட்டாளே யடிச்சண்டாளி
தண்ணீர் கொடுக்காத பிடிவாதத்தால் சதிகள் தான் செய்ய நினைத்தாரடி
பனிரண்டாண்டாகப் போனமகன் பாரில் வருவதுங் கேட்டரியோ
முனது மனமஃதுறுதியானு லுடனே யுரைசெய்வோ வாடியென்றுள், 264

சுதுமொழி கேட்டங் கடுத்த வீட்டாளியம்புவா ளப்போ துறுதியாக
நாத ரிவராகத் தோணுதம்மா நாமாளேகுவோ வாடியென்றுள்
காத லாகவே யிருபேர்களும் களரி தனில்வந்து பார்க்கும் போதில்
நீதர் சுல்தானும் சபையோர்களும் நிதியம் போலுள்ள மாப்பிள்ளையும் 265

ஏக கூட்டமா யிருக்கும்போதி லியம்பினுள் சலா மம்மையாரும்
வாகாப் பிரத்தியும் சபையோர்சொல்லி வந்ததேதெனக் கிழவியென்றார்
யூகமாகிய வென்துணைவ னருமையாய் வந்த மகளாருக்குத்
தாகமாய்வரு மெனதுமகன் றன்னை மணஞ் செய்ய முடிவு செய்தோம் 266

நாளை லுஹறுக்கு மகனும்வாரா னன்றுய்க் கலியாண முடிக்கவேணுங்
காளையாகிய வவன் றனக்குக் கருதி மணஞ்செய்யக் கூடாதென்றுள்
வாழும் சுல்தானும் சபையோர்களும் வைய மீதிது புதுமையென்றே
கோழை மனநீங்கி அம்மையாரைக் கொடுங்காணும் பூசை மோதினென்றார்

எடுத்தார் கசைதனை மோதியர்தா னியம்புவா ளப்போ தம்மையாருந்
தடஞ்சூழ் பகுதாதுத் தேசமாளும் சங்கை முஹியித்தீன் மேலாணையால்
அடிக்க வேண்டாங்க ளென்னைநீங்க ளவசிய மகன் வருவானென்றுள்
படித்தலம் புகழ் மிசுறுநாட்டார் பகருவா ரப்போ கோபமாக 268

நாதர் முஹியித்தீன் மேலாணைதா னவின்ற வசனத்தாலம்மையாரே
பாதுகார்த்திட வுனையுறையோன் பகரநீ கேளு தீர்மானங்க
ளேது வாய்மண நிறுத்திப் போட்டே மிப்போ துன்மகன் லுகரில்வந்தால்
மதிபோ லலங்கார மிகவுஞ்செய்து மணந்தான் செய்குவோ மகிழ்ச்சியாக. 269

விள்ளும்படி போல மகன்வாராவிட்டால் விளக்கமாகவே யூராரெல்லாம்
பள்ளி வாசலி லுனையழைத்தே படுகுழி வெட்டி யுன்னை நாட்டிக்
கள்ளி நீயென்றே யெல்லவரும் கல்லா லெறிந்துதான் கொல்வோமென்றே
விள்ளு மிதுசேதி தீர்மானித்து விளங்கும் சபையோர்க ளெழுந்தார்களே

அந்தநேரமே கிழவியாளு மலறி யழுதாளே தெருவீதியில்
விந்தை மிகக்காரி யடுத்தவீட்டாள் விசனந்தான் கேட்டு மதிமறந்தோ
மெந்த வகையாலே பனிரண்டாண்டி லிருந்த மகனிப்போ தான்வருவான்
சொந்தக் காரியாய் நீயிருந்தும் துன்பத்திற்கிடஞ் செய்தா யென்றே 271

வந்து மனைமீதி லொப்பாரியாய் மகன்தா னிறந்ததை மறந்துபோட்டுத்
தந்தை தாரையாய்க் கண்ணீர்விட்டுச் சலித்தே யம்மையாரழுகும்போதி
றந்த மிலிஹக்கன் கிருபையாலே யண்ணல் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
வந்து கடற்கரை தனிலே நின்று வணக்கந் தான் செய்தார் குதுபொலியும்.

எந்தன் றஹ்மானே யாகுதாயே யியம்புவேன் கேளுயா றஹீமே
சிந்தை யுவந்துதான் மிசுறுப்பதித் நெருவையான் பார்த்து வருகும்போது
விந்தையாகிய வொப்பாரியாய் விருத்தையாளுமே யழுதிருந்தா
ளந்த அழுகையின் சலிப்பைக்கேட்டேயவனிதனில் வாக்குக்கொடுத்ததாலே.

நிக்கா முடிவதை நிறுத்திவந்தாள் நேர்மையுட னுணை லுஹறுகத்தில்
ஹக்கனருளாலே கிழவிமகன் கலியாணம் செய்வது றுதியாகத்
தக்க பெரியோனே யவன்கப்பலும் ஜனங்கள் முந்நூறும் சரக்குகளும்
திக்கில் விளங்கவே நீ கொடுப்பாய் சிறந்த றஹ்மானே திருவொளிவே, 274

ஈதுவணக்கமாய் குதுபுசொன்ன வியல்பை யறிந்து தானுதிநாய
னேதுவா னப்போ தென்கனியே யுண்மை தவறுத முஹியித்தீனே
பூத லந்தனி லிறந்த பேர்கள் புவியில் வருகுவ தெங்குமுண்டோ
நீதரே நீவிர் நடவுமென்று னிக்கா முடிவது லுஹறுக்கென்றார் 275

வல்லோ னுரைசெய்தான் திரைமீதினில் வலைகள் தான்வீசி யமரோர்களே
சொல்லு மோருமச்சந் தோணுமாகிற் றுலக்குவேன் கப்பல் நானுமென்றான்
அல்லா வருளிய வசனங்கேட்க யமரோர் வலைவீசி யறுத்துப்பார்க்க
இல்லா ததினுலே வங்கத்தூசி யிறையோன் பாலவ ரியம்பும்போதில் 276

ஆதி பெரியவன் குதுபொலி லன்பாய்ச் சொல்லின லதனை கேட்டு
மோதுவாரப்போ முஹியித்தீனு முரிமையாகவே றஹ்மானே நீ
சீதம் பொருந்திய பகுதாதினிற் செப்பு மொழிபோலக் கேட்டகேள்வி
நீதமாகவே கொடுப்பா யென்று நிறைந்த வணக்கமோ டுரைசெய்தாரே. 277

அந்த மொழிகேட்டே யாதிநாய னவன்தன் குதறத்தாற் கடலைப்பார்க்க
விந்தை யாகிய வொருகப்பலும் விளங்கும் ஜனமுந்நூ றுடுசரக்கும்
சந்திப் பாகவே தானுதிக்கத் தனியோன் முஹியித்தீன் மனம்பூரிக்க
அந்த நேரமே யம்மையாரு மழுதே யொப்பாரி துடங்கினாளே. 278

பதம்.

ஆதி பெரியவனே நானழுதிருக்கையிலே அழுதிருக்கையிலே
பழுதில்லா தொரு குளிரும் வாசனை அளிமலர்ப்புயன்
கொண்டாரும் பாணியென்றார் யானும்சண்டாளி யானவருக்குத்
தண்ணீர் கொடுக்காமல் யானும்சொன்ன சடத்தை வார்த்தையினால்

சடத்தை வார்த்தையி லெடுத்திட அடுத்தபெற்றியாள் பிடித்திழுத்
தென்னை அழைத்தே யேகிடவும் சபையோர்முன் அகவல் நாளோதவும்
பன்னிரண்டு வருஷம் போனமகன் பாரினில்வருக பாரினில்வருக
ஆறினா லுண்டுந் தேறுதல்மொழி கூறிப்போனவர்

ஜெகந்தனிலிருப்பே யெந்தத் தேசத்துள்ளவரோ
விடியுநேரமாகுதே ஊரார்மிகருபி லழைக்க
மிகருபு முன்பாகப் படுகுழிவெட்டி விருத்தையாள் தன்னைப்
பெருத்தெறிவாரோ விதிகள் தானாச்சே யெந்தனுட மதிகளோவல்லோ

தொங்கல்.

என்னதான் செய்வேன் றஹீமேயென்று மிடைந்தே யழுகவே கிழவியாளும்
அன்ன காலையிற் றானகவே யழகாத்திரைமீதில் வங்கம்வந்தே
தன்னால் நீலாறும் வந்தேகப்பல் தகுந்த வேட்டை யெல்லாங் கொடிமுழங்க
மின்னும் பிரகாசக் கொடியிழுத்தே விளங்கும் நங்கூர மிறங்கினாரால் 279

அந்த மிலியவன் குதரத்தென்றே யனேக ஜனங்களும் கூட்டமானார்
வந்தோ ரனைவரும் கரையிலாகி மகிழ்ச்சி மிகவானார் மிசுருக்களுந்
தந்தை தாரையாயழுதிருந்த தாலகிழவியு மகனைக்கண்டே
யெந்தன் மகனாரே கண்மணியே யிடைந்த மனங்களு மகிழ்ந்தேனென்றாள். 280

வங்கந்தனில் வந்த முந்நூற்றவர்வாகா யவரவர் மனைகளானார்
சங்கையாகவே கிழவிமகன்தாயார் மனைவந்தே யிருக்கும்போது
செங்கை யுடராஜா சபையோர்களும் சிறந்த பெருக்கமாய் வந்து கூடி
இங்கு நடந்திட்ட காரணத்தை யியம்புக்கிழவியென் றவர்களோத 281

இரவிற்பாணிகேட் டியம்பினது மிரப்போர் போல்வந்த காரணமும்
வரிசையாகிய நாமங்களும் வழுத்தினா ளப்போ கிழவியாளும்
அறிவா லனைவரும் தேர்ந்துயர்தே யருள்வா ரனைவரு மிறையைப்போற்றித்
தறஜா வரிசையும் புகழோங்கிய தனியோன் முஹியித்தீன் மகிமையென்றார்

அண்ணலார்களும் சபையோர்களு மருளுவாரப்போ குதுபைபார்த்து
விண்ணோர் மிகப்போற்று மணிவிளக்கே மீரான் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
கண்ணின் மணியான தஸ்தகீறே காரண முள்ள சுடர்மணியே
மண்ணில் மீதி லுங்கள்பாத மார்க்கத்தார் காண்ப தெந்நாளோ. 283

ஹக்க னருள்பெற்ற முஹியித்தீனைக் கருதி யாவரு மிகவேபோற்றித்
தக்கோ னுதவியாற்புவியில்வந்த தழண்ட கிழவியின் மகனூர் தன்னை
மிக்கவுடைமக ளதிகம்பூண்டு விளங்குந் தெருக்களிற் பவனிவந்தே
நிக்கா முடித்தார்கள் லுகரூகத்தில் நேர்மையாகிய வசனம்போல. 284

இறந்த மையத் உயிர் பெற்ற காரணம்

ஈதிப் படிநிற்க முஹியித்தீனு மிலங்கும் விருதுகள் தனையணைந்தே
பாதகுறட்டின்மேல் நடந்துநாதர் பாங்காய் வருகவே நடுத்தெருவிற்
கோதையர் நாலு பெயர்கள் கூடிக் கூக்குர லாக அழுகக்கண்டார்
நீதர் தானேகி கயிர் தாவென்று நிகழ்த்தும் நேரத்தி லிளையமாது 285

தந்த தாரையாய்க் கண்ணீரோடத் தனது மனையேகிக் கயிர்வாரியே
முந்து முஹியித்தீன் கரத்திலீய மனையிலே நீங்க ளழுதீரென்றார்
சிந்தை விசனத்தின் மாது சொல்வாள் சிறந்த மிசுரினி லெளியோர் நாங்கள்
தந்தையார் மட்டுந் நாற்குமறைத் தாங்கி வளர்த்தார்க ளிதுவரையில் 286

இன்னாள் காலையில் மயக்கமுற்றே யிறந்தாற் தகப்பனூர் புவிமீதிலே
யென்ன செய்குவோம் நால்வரென்றே யிடைந்தே யழுகிறோம் நாங்களென்றாள்
அன்ன காலையில் குதுபுசொல்வார் அழுகாதீர் நீங்கள் மனத்திடைந்தே
தன்னு லுயிர் வந்தே யெழுந்திருப்பார் சங்கை யுடநீங்க ளிருங்களென்றார்

அந்நேரத்தி லிசுருயீலு மகவலறிந்தவர் வாணிலேகச்
சந்த்ர னமகான வெமனூனேரே சல்தி யாய்விடு முயிரென்றேத
வெந்த னிடந்தனில் கேட்கவேண்டாம் யாற ஹீமிடங் கேளுமென்றார்
தந்திர மென்ற வுமக்கென்றேதித் தனியோன் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்

எடுத்தங்கேவினார் கோடாலியோ டிலங்கும் ஜோட்டாவைச் சக்கரத்தைத்
திடத்தோ டவைகளு மிகவேகியேசினத்தே யெமனூரை யடிக்கும்போதி
லுடையோ னிடந்தனி லவரோதிட யோங்கி யொருசத்தம் வந்ததப்போ
தொடையில் மார்பின ரப்துல்காதிர் துலங்கு மி:தென்ன கோலமென்றே

என்ற னுதியே ஆலமீனே யெளிய குமர்நாலுந் தானிருக்கத்
தந்தை யுயிர்வாங்கத் தர்மமீதோ தக்க பெரியோனே நீயுமென்று
ரிந்த நாளினிற் சீமானுக்கோ யியல்பால் மணஞ்செய்ப லாமென்றுதத்
தந்தை யொளிவேணும் குமர்நாலுக்கும் சல்தி யாயுயிர் விடுநீரென்றார் 290

ஈது மொழிகேட்டங் கிறையவனும் யிசுறா யிலேநி யுயிர்விடென்றார்
ஏது வாகவு மவர்விடுத்தே யெழிலாய்க் குதுபையு மிகவும்போற்றிச்
சோதி பெரியவன் ககனிலானூர் துஞ்சுங் கிழவனு ரெழுந்த போதில்
மாதர் நால்வரு மகிழ்வுற்றேங்கி முஹியித் தீனொலி கிருபையென்றார் 291

அந்த நேரத்தில் முஹியித்தீனு மகவ லறிந்துதாம் நடக்கும்போது
விந்தையாகிய சோலைகளும் விளங்கும் மிசுறுமா நகரம் நீங்கி
வந்தார் குதுபுமே வனவாசத்தில் வாசங்கமகம கமகமென்ன
மந்திரம் போலே வளர்ந்தோங்கிய மரத்தி னிழலைக் கண்டிறங்கலானூர். 292

இறங்கிய முசல்லாவும் தான்விரித்தே யிறையோன் முஹியித்தீனப்துல்காதிர்
அரங்கண் பொருந்திய விருதையெல்லா மழகாக வைத்தே துயில்வதாஞர்
வரங்கடாகிய வொருசன்யாசி வானிற் பறந்தவள் வருகும் போது
மரமும் பூமியுங் கிடுகிடென்ன வந்தான் சண்டமா ருதத்தைப்போலே 293

மண்ட லத்தினி லிவஞரென்றே பகுதா தினிலுள்ளோர் பார்க்கும்நேரம்
கண்டார் சன்யாசியை மலைபோலவே காரணர்மனக் கோபமாகிச்
சண்ட மாருதம் போலேதாவச் சல்தியாய் விட்டார் கோடாலியை
யண்ட னடுங்கவே சோட்டாவையு மறுத்தங் கேவிஞர் சக்கரத்தை 294

பற்றி யடிக்கவே யாசாவையும் பாங்கா யேவிஞர் கயிறுனதை
சுற்றி நொறுக்கிற்றே கோடாலியும் சூழ்ந்தங் கிருந்ததே சோட்டாவுமே
சத்தங் கதறவே சன்யாசியும் தகர்த்து நொறுக்கிற்றே திருச்சக்ர
மெத்தி சையவன் வரும்படியா யிருத்த தேகயிர் மடவடத்தே 295

இந்த விதமாகச் சன்ஞசியை யியல்புகள் புரியவே விருதுகளும்
தந்தை தாரையாய்க் கண்ணீர் விட்டுச் சாற்றுவானப்போ கோபமீறி
யெந்த மடனுரு மெனக்கெதிரோ வென்ன கோலத்தி ஞயுதங்கள்
விந்தை யாகிய மலைதேவுக்கு விளங்குங் குருவென்று மறிந்திடாமல் 296

தரையி லெனை நீங்க ளடிக்கவேண்டாம் தாக்க லோதியே யடியுமென்றுன்
முறையாய் நொறுக்கியே யாயுதங்கள் முஹியித்தீஞெலி சமுகம்விட
மறையின் மலர்பாதங்கள் தனையுங்கண்டு மனது நடுங்கியே ரிஷியானவன்
துரையின் மகனெங்கேவந்தீரென்று துலங்கும் பாதத்திற் பணிந்து சொல்வான்

பதம்.

பூமிதனி லெந்த வொலிகளும் புகழ்வாசரே கதம்பணிந்த நேசரே [சிங்கமே
மானிலந்தனில்ஜீவ ஜெந்துவெல்லாம் வாழ்த்தும் தங்கமே யென்னைக்காக்கும்
கானகந் தனிற்றுயிலும் சேதிகள் கண்டறியேனே யிந்த மண்டலத்திலே
விந்தைசேர் வயல்சூழ் வகுதையில் மாதவா அருள்தந்த சாதகா
என்ன செய்குவே னேதுசெய்குவேனெங்கள் காதரே யிறையோன்றன்னேசரே
மன்னர் மணியே யுங்களாயுத வரலாற்றியேனே யிந்தவைய மீதிலே

தொங்கல்.

கோட்டியாகிய அடியினலேகுலுங்குதே தேகம் படபடத்தே
போட்ட அடிகளோ போதுமையா புதியோன் முஹியிததீ னப்துல்காதிர்
காட்டில் யானுமே வரவுமில்லை ககனமீதினிற் பறக்கமாட்டேன்
சாட்டாங்கம் செய்தே னுங்கள் பாதம் தயவருள் செய்வீர் குதுபேயென்றுன்

ஈதுமொழி கேட்டு முஹியித்தீனு மிருதயமீதில் தயவுண்டாக
ஆதி பெரியவன் சத்தமும்வந் தருமை மிகவுள்ள குதுபொலியே
யேது வாகவே குடுக்கைமீதி லிவனைப் பிடித்தங்கே யடக்கஞ்செய்வீர்
வாதுமிகச் சொல்வான் தேவுக்காக வையந் தனில்விட வேண்டாமென்றே

திட்டமாகிய வசனங்கேட்டுச் செப்புவா ரப்போ சன்யாசிக்கே
யொட்டு வாக்கியம் பேசாமல் நீ யுறுதியாகவும் குடுக்கை மீதிற்
பட்ட பாடுட னுழையு மென்றார் பகருவா ரப்போ ரிஷியானவன்
சூட்டி மலைபோலே யென்சடலம் குடுக்கை தனிலாக விதிவசமோ

எட்டிக் குடுக்கையைப் பார்க்கும் போதே ஈரல் கருகுதே தஸ்தகீரே
கெட்டியாகிய மலைத்தேவையும் கிளம்பியோர் பாலில் பிடித்துதாரேன்
அட்டியில் லாமல விடுங்களென்றே அழுதுங் குறைசெய்தான் சன்னாசுதான்
கட்டுங் கயிரென்று ரிஷியவனைக் கதற விருக்கியே துரும்பாக்கிட 301

அன்ன காலையில் குடுக்கைமீதி லவனும் புகுதவே மரத்தில்வைத்தே
மின்னும் விருதெல்லா மணைந்துநாதர் விரைவின் மலர்பாதங் குறட்டிலேறித்
தன்னால் நடதங்கே தஸ்தகீரும் சங்கையாகவே வருகும்போதில்
முன்னாற் கடல்வந்து தோற்றியதில் முஹியித்தீனொலி தானிறங்கி 302

மஹல்ல தீவுக்குக் கப்பலேறிய காரணம்

திரைமேல்முசல்லாப் பாய்தனை விரித்துச் சிறந்த பெரியவன் குதரத்தாலே
மருவி ஞசாக்கோல் பாய்மரமாய் விளங்கும் கயிரதை அமராக்கட்டி
வரியின் தோல்களைப் பாய்தூக்கியே வாச ருடசுக்கான் சக்கரமாய்க்
கரையில் நங்கூரங் கோடாலியாய்க் கப்பல் ஜோடித்தே முஹியித்தீனும் 303

அலீம்கா மென்றே நினைத்தாரப்போ வந்தேன் குதாவு மிறைநானென்றான்
ஆல முஹம்மது பேரனாரு மருமையுடன் கப்பற் றானேறியே
மேலோன் குதறத்தாற் காற்றுவீச விளக்குந் திரைமீதில் வங்கமோட
நாலாம் நாளினில் ஹூருலீன்களு நாதர் நபியுல்லா தேவியாரும் 304

வந்தங் கிறங்கினார் மணிகப்பலில் வசன மடமாது கதீஜாவுமே
சிந்தை யுவப்பான வஜீபனமும் சிறக்க முன்வைத்தார் பசியாறினார்
எந்தன் பேரரே யென்றுபோற்றி யிலங்குந் திருமாது ககனிலானார்
சந்தர வதனத்தா ரிறையைப் போற்றிச் சல்தியர யோடும் வங்கமீதில் 305

ஆதிபெரியவன் தனைத்தொழுதே யவன் தன் கிருபையா லிருக்கும் போது
நாதர் முஹம்மது தேவியாரும் நல்லோ ராயிஷா பீவீயுடன்
மாத ராகிய ஹூருலீன்களும் வந்தா ரொடுக்குடன் மணிகப்பலில்
நீதர் முஹியித்தீன் பசியாறியே நிகழ்த்துவா ரப்போது போற்றியார்பால் 306

எங்கள் முஹம்மது தேவியாரே யியம்புங் கரைசேரத் தூரமுண்டோ
தங்க ளமுதவாய்த் திறந்து சொல்லும் சங்கை பொருந்திய தாயேயென்றார்
திங்கள் வதனத்தா ரீ.:துசொல்லச் செப்புவா ரப்போ தமுர் தம்போலே
யெங்கள் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்க் கிலங்கு மலர்மாது நாளைச்சொன்னார்

செங்கை யுடைய நல் நவமணியே செல்வரே யென்றுங் ககனிலானார்
தங்க மயமான குதுபொலியுந் தனியோ னிபாதத்தர யிருக்கும் போதிற்

சங்கை யாகிய காற்றுவீசச் சார்ந்த திறையின் மேல் கப்பலோடப்
பாங்கா யப்பதத் தொருமடவாள் பாங்காய் வஜீபனங் கரத்திலேந்தி 308

வந்தார் ஸெயினபு நாச்சியாரும் வாசங் கமழ்ந்திட ஹூருலீன்களும்
அந்த மிலியுடன் இருபையாலே யழகா யிறங்கினூர் மணிக்கப்பலிற்
சந்த்ர வதனத்தின் குதுபொலியார் சமுகந் தனில் வைத்த வொடுக்கானதைச்
சிந்தை பூரிப்பாய் பசியாறியே செல்வ ரிருக்கின்ற நேரத்திலே 309

வள்ளல் முஹம்மது தேவியார்பால் வழுத்துவா ரப்போ தமுர்தம் போலே
வெள்ளி யிரவினி லொடுக்குமேந்தி விளக்க வருமான போற்றியாரே
யுள்ளது சொல்லு மஹல்லதீவுக் கின்னங் கரைசேரத் தூரமுண்டோ
விள்ளுவீ ரென்று தானுேதிட விளம்புவா ரப்போ நபிதேவியார் 310

எல்லாப் பறக்கத்தும் பெற்றபூவே யெங்கள் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
நல்லோர் நாச்சியார் வருவார் நாளை நவிலுவா ரப்போ துலைதூரத்தை
மல்லிகை வாச ரிருங்களென்று வானின் மதிபோல ககனிலானூர்
வல்லோன் குதரத்தாற் கப்பலோட வாகாய் பதினுறு நாளானபின் 311

திங்கட் கிழமையி லிரவானதில் சிறந்த பாத்திமா நாச்சியாரும்
சங்க மாகிய ஹூருலீன்களும் சாரி வெழுபதா யிரங்கள் சூழ
மங்கு லுதிக்கின்ற கதிர்கள் போல மாயா பரணத்தின் சோதிமின்ன
எங்கும் வாசனை கமகமென்ன விளங்கும் மரகதக் கிண்ணமேந்தி 312

வந்தே மணிக்கப்பல் மீதிலாகி வள்ளல் முஹியித்தீன் தமையும் போற்றி
எந்தன் மகனுரே யென்கனியே யிரஸூல் முஹம்மது பேரனுரே
சந்தர வதனத்தின் தயாபரரே தாங்கள் பசியாறு மெனப்பகர்ந்தார்
கந்தங் கமழ்வாச ரொன்றுக்ககுந்திக் கவலுவா ரப்போ முஹியித்தீனும் 313

எங்கள் மாதாவே நவமணியே யியம்பக் கேளுங்க ளொருவாசகம்
சங்கை யாகிய மஹல்லதீவு சார்ந்து கரைசேரத் துலைகளுண்டோ
திங்கள் முஹம்மது நபிமகளே செப்புவீரென்று குதுபோதிடத்
தங்க மயமான நாச்சியாருந் தனியோ னருளினு லுரைசெய்வாரே, 314

வெள்ளிக் கிழமையி னிரவானதில் மிகுந்த விருளுடன் புசலுங்காற்றும்
துள்ளி யடித்திடும் சுக்குருக்கடல் துலங்கும் படியான திரையினிலே
யுள்ள படியான ஊசிக்காந்த முயர்ந்த மலேரண்டாய் பிரிவுகாணும்
வள்ள லுடகப்ப லப்பாலோட மஹல்ல தீவுமே காண்பீரேன்ருர் 315

திங்கள் மணிமுத்து மாலேரண்டு சிறந்த முஹியித்தீன் கழுத்திலிட்டார்
செங்கை தனிலொரு கணையாழியுஞ் செல்வர் விரலினி லணிந்துமாதர்
மங்கு லுதிக்கின்ற மீன்கள் போலே விளங்கி னுரொரு தாம்பாலமுந்
தங்க மயமான வென்கனியே தகுந்த மலேத்தேவு வருகும் போது 316

இந்த தாம்பாள மெடுத்தெறிந்தா லிடைந்து தேவது கலங்குமென்ன
அந்த மிலிநபிகலியுமாளு ரவர்களுடமாலை கணையாழியும்

எந்த நாளினு மணிந்திருப்பீ ரெங்கள் முஹியித்தீனேயுமது
சிந்தை பூரிப்பா யிருமினென்றும் சிறந்த மயில்மாதா மிகவும் போற்றி 317

வந்தார் ககனமேல் நபிமகளார் வள்ளல் முஹியித்தீன் கப்பலோடச்
சிந்துந் திரைமீதி லிருபதாம் நாள் சிறந்த பெரியவன் குதரத்தாலே
அந்த விரை வினிற் புசலுங்காற்று மதிக விருளுமாய்க் கடல்மீதினிற்
சந்திப்பாய்வரு முக்கலாலே தனியோன் முஹியித்தீன் மணிக்கப்பலும் 318

மேலே யுயர்வது மலைபோலாக விளங்குந் திரைமீதில் வங்கமோடச்
சோலை பகுதாது முஹியித்தீனும் துலங்கும் மனதிலே பயமதானார்
ஆலம் படைத்திடு மாதிநாய னருளினா னப்போ குதுபொலிக்கே
தால மீதிலே தீனோரெல்லாம் தங்களுடநாமம் சொன்னாராகில். 319

ஏகிப் பறக்குமே புசலுங்காற்று மெல்லா மொலிமார்க்கு மேலொலியே
வாக ருடவங்கம் விரைந்தோடுமே மனதிற் பயவேண்டா மென்குதுபே
யூக மாகிய வசனங்கேட்டங் குவரி மேலாக வருகும்போதில்
ஏக னுரைபோல ஊசிக்காந்த மிலங்கு மலைரண்டாய்ப் பிரிவுகாண. 320

மல்லி மணவாச ருடையவங்கம் வாரி தனிலோடிக் கரையுங்கண்டே
நல்லோர் முஹியித்தீ னப்துல் காதிர் நாதரிறங்கியே மஹல்லத்தீவின்
வல்லோன் கிருபையால் விருதணைந்தே மலரின் பாதத்தைக் குறட்டிலேற்றிச்
ஸல்லல் லாநபிதிருப்பேரரும் சங்கை யாகவே நடக்கும் போதில். 321

மஹல்லத்தீவு மடத்தில் வந்திறங்கிய காரணம்.

காவுந் தருவளர் பூஞ்சோலையும் கதலி நாரத்தை மகிழ்தேக்குப்
பூவும் வாசனை கமகமென்னப் புதிய மடமென் றங் கெதிர்கண்டார்
மேவுந் தவத்தின ரதிலிறங்கி விரைசேர் முசல்லாவுந் தான்விரித்துச்
சோபித முள்ள விருதையெல்லாந் துலங்கும் படிவைத்தங் கிருக்குநேரம். 322

அன்ன காலையில் மஹல்லதீவு னரசன் மகளுடன் பாங்கிமாரு
மின்னு மாபர ணாதிபூண்டு விளங்கும் பகல்வத்தி போலாகவு
முன்ன மலர்ச்சோலை வாவிமீதில் முழுகித் தலைய∴ துவர்த்தும் போதிற்
றன்னா லாசியு மடத்தைபார்க்கச் சந்தர நுதயம்போற் குதுபைக் கண்டாள்.

எந்த னருமையின் பாங்கிமாரே யிந்தமடத்தினி லொருசந்யாசி
சந்தர னுதயம்போற் றோன்றுதடி தரணி தனிலுள்ள குலதெய்வமே
வந்தங் கிருப்போரைப் பாதம் போற்ற வாருங்கள் நீங்கள் தாதியென்று
அந்த நிமிஷமே மாதரெல்லா மருகிலே நிற்க வரசிசொல்வாள். 324

அம்மாளெனதுட பாங்கிமாரே யண்ணல் கழுத்திலே கிடக்குமாலை
இம்மாத்ரேமென்றே விலைகள் பார்த்தா லிந்தப்புவிகளும் காணாதெடி
செம்மல் விரலாழி யொன்றுக்கே தான் தீவார் மதிக்கவும் கூடாதம்மா [ருள்
எம்மாத்திரம் பேர்கள் பணிந்திட்டாலும் யாருக்கும் கைலாசம் கிடைக்குமென்

அன்ன காலையிற் பாங்கி மார்க ளரசி யுடன் வந்தே குதுபுபாலில்
மின்னு மலர்ப்பாதம் தன்னைப்போற்றி விளக்கந்தான் செய்வா ளரசன்மக
ளென்னு குலதெய்வ மணிவிளக்கே யிறையோ னருள்பெற்ற தயாபாரே
மண்ணி லந்தனி லுங்கள்பாதம் வணங்கி கைலாசபதி பெற்றோரும் 326

பதம்.

எங்கள் தெய்வமே சங்கை பொருந்திய விருதயக் கனியே
நவமணியே தவத்தங்கியே திருவே நீங்களெவ்விதம்
எவ்வித மிவ்விடம் வந்தீர் கனியே. 327

சங்கையாகிய ஊர்பேர் தனைத் தயவருள் புரிவீர்
கதந்தருவீர் மதவிளக்கும் தெய்வமே நாங்கள்
தையலாருமைப் பணிந்தோம் புவியில் 328

தொங்கல்.

மாதர் பணிந்தோதும் வசனங்கேட்டு மவுலுவா ரப்போ முஹியித்தீனும்
பூதல மீதி லூர்வாசிகள் புலங்கே ளுங்கள் திடமாகவே
சீதம் பொருந்திய பகுதாதினிற் சிறந்த முஹியீத்தீ னிவிடம் வந்தேன்
மாதரே யிந்த மஹல்லதீவு வரலா றேதுமென் றுரை செய்தார். 329

வரிசையாகிய் வசனங்கேட்டு மடமாரனு ரைசெய்வாள் வணக்கமாக
அறுபத்து நாலு தீவுக்கெல்லா மரசர் தானுகு மெனதுதந்தை
குருவதாகிய சன்னுசுடன் குவல யந்தனி லோர்மையாகப்
பெரியதாகிய மலையின் றேவைப் பிரியந்தான் கொண்ட விபரங்கேளீர் 330

எங்களுடதீவி லொரு கோவிலுமேது வாகவே தானிருக்கு
தங்கே மலைத்தேவுக் குயர்ந்தமேடை யழகு மிகுதமாயிருப்பதுண்டு
சங்கை யாவரு மலைத்தேவினைச் சாஷ்டாங்கஞ் செய்கிறா ரத்தேவுமே
திங் வதனமா ரொருமாதினைச் சிறைகள் வாங்குதே வருஷந்தோறும். 331

வருஷந் தவருமற் சிறைகொடுத்து மனக்கோ பம்வர மலைத்தேவுக்குங்
கருமை யபிஷேகந் தானுஞ் செய்ய ஐந்நூறு சன்னு சிருக்கிறார்கள்
பெருமை மிகவுண்டுந் தேவினுக்கும் பேசநா வுண்டோ குலதெய்வமே
யுருவையாய் நாங்கள் நடந்திட்டாலு முண்மை யுனுவில்லாமலைத்தேவயா. 332

அந்த மலைதேவுக்கறுபத்துநா லமைச்ச ருடசெல்வி சிறைகொடுத்தார்
ரிந்த நாளினிற் றேவுக்காக வென்னை சிறைவைக்க மனதெண்ணியே
மந்திரி மார்களுந் தந்தையாரு மனது வருத்தமோ டிருக்கிறார்கள்
சந்த்ர வதனத்தின் தயாபரரே தைய லென்னவிதி யிஃதோவென்றாள் 333

அன்னகாலையில் முஹியித்தீனு மருளுவா ரப்போ மகிழ்ச்சியாக
மன்னன் மகளாரும் பாங்கிமாரு மனைக ளேகென்றார் தஸ்தகீறுஞ்
சொன்ன வசனம்போற் றேகைமார்க டுலங்கு மவர்களின் மனைகள்சேர்ந்தார்
என்னு மிறைவன் கிருபையாலே யேகன் குதுபுதாமிருக்கும் போது. 334

மஹல்லத்தீவிற் கொய்யாக்கனி கொய்த

காரணம்.

வல்லோ னருள்பெற்ற முஹியித்தீனும் வாகாய் விருதெல்லா மெடுத்தணைந்தே
நல்லோர் பாதத்தின் குறட்டிலேறி நகர்சோ தனைப்பார்க்க வேண்டுமென்றே
ஸல்லல் லாநபி பேரனும் சங்கையாகவே வருகும்போதிற்
செல்லுஞ் சாலையிற் கொய்யாமரஞ் சிறந்த பெருகத்தின் கனியைக்கண்டார்

அண்டர் போற்றிடு முஹியித்தீனு மழகா யொருகனி கொய்தபோதில்
கண்ட யெகுதியு மோடிவந்து கனியேன் கொய்தீரென் றடிக்கலானன்
வண்டன் மறுபடி கரமோங்கையில் மரம்போ லவன்கையுமிருக்கையிலே
நின்று யோசித்தான் காவற்கார னீதர் மனக்கோப மிகுதமானர் 336

அண்ணல் முஹியித்தீன் கோபத்தாலே யவனி மலைகடல் விருட்சங்களும்
முன்னோர் பதியெல்லாம் கிடுகிடென்ன மேலோ னுட்சத்த முண்டாயின
கண்ணின் மணியான வென்குதுபே கல்புக் கனியான மணிவிளக்கே
எண்ணிமனதிலே கோபமான வியல்பை மகுபூலிற் பாருமென்றே. 337

இறையோனுரைகேட்டு முஹியித்தீனு மிலங்குமகுபூலி னெழுத்தைப்பார்க்கத்
தருவின் கனியொன்றைக் கொய்வாரென்றுந் தனித்து எகுதிவந் தடிப்பானென்
இறசூல் முஹம்மது நபிபேரு மிலங்கு மெழுதிருந் தழியக்கண்டே [றும்
மறையோர் மிகப்போற்றும் முஹியித்தீனும் வல்லோன் பரமென்று ஷுகூறு
[செய்தார்.

பொறுமை மிகவாகித் தஸ்தகீறு புதியோன் னவனுட பண்பாலென்றே
மரம்போ லிருக்கின்ற வெகுதிகையை வாசர் தடவியே நேர்த்தியாகித்
தருவின் கன்னிகொய்ய காரணத்தைத் தனியோன்குதுபெண்ணி நிற்கும்போதி
லரச ரிடம்வாரு நீரெனவே யதிரும்படி மடிபிடித்திழுத்தான். 339

மன்னர் மிகப்போற்றும் முஹியித்தீனும் வழுத்திஉ ரப்போ யெகுதியோடு
மென்றன் மடிபிடித் திழுக்க வேண்டாம் யானும் பகுதாது மிசிக்கினதும்
உன்னூர் நடப்புகள் யானறியே னொருவன் தோப்பென்று மறிந்திடாம
லென்னைப் படைத்த வனுடசோதனை யெகுதியே நீயு மடிவிடென்றார். 340

தால மீதுள்ள வெகுதிசொல்வான் தர்க்கம் சொன்றல் விடுவதில்லை
மாலா ரரசர்பால் வாருமென்றான் முஹியித் தீனொலி யுரைசெய்தார்கள்
மேலா யொருகனிக் கேழுகனி விலக்குவே னென்றன் மடிவிடென்றார்
சோலை தனில்நின்றே கொடுமினென்று துலங்குமடிவிட்டே யெகுதி நின்றான்.

சொன்ன பிரகார முஹியித்தீனுஞ் சோளிக்காவினிற் கனியெடுத்தே
மின்னுங் கரத்தினு லெகுதிக்கீய விளம்புவா னப்போ கோபமாக
இன்னு ஞமக்கிந்தக் கனிகளேந்திங் கெந்தக் காவினிற் கொய்தீரென் றன்
என்னும் பெரியவன் கிருபையாலே யிலங்குஞ் சோளியா தனைப்பாரென்றார்.

ஆலம் பதிணெண் ணுயிரமும் கண்டானுழிக் கடலேழும் வானபூமியும்
மேலா யிருக்கின்ற சோலைமீதில் விரும்பிக் கனிகொய்த காம்புங்கண்டான்
தூலந் தனிலுள்ள தெய்வமென்றே சாஷ்டாங்கஞ் செய்தே யெகுதிக்காபிர்
கால விதிதானே வுமையடித்தேன் கண்ணின் மணியான தயாபரரே, 343

எந்த னுடதெய்வ நீங்களாகு மெனக்கு மறுகதி புவியிலில்லை
யுந்தன் காரண மறிந்திடாம லோங்கி யடித்தேனே பாவியானும்
சிந்தை கலங்குதே மணிவிளக்கே தெய்வந் தனக்கெல்லாந் தவபதியே
எந்தன் பிழைபொறுத் தருளுமென்றே யெடுத்தா னேட்டமு மனைவிக்கோத

வந்து மனைமீதிற் காவற்காரன் வழுத்துவா னப்போமனையாளுக்கே
எந்தன் கண்ணுட்டி யிளங்குயிலே யிருக்கு நமதுட தோப்பானதில்
சந்த்ர வதனமா யொருசன்னுசு தாகத் துடனொரு கனியைக்கொய்தார்
அந்த நேரமே யானுமேகி யடித்தே னோரடி கரத்தினாலே 345

மரம்போ லெனதுகை நிற்கும்போது மடியைப் பிடித்தேனே மதியில்லாமல்
அறங்கள் பொருந்திய தவத்தினரு மழகாய்க்கனியேழு தருவேனென்று
ருரைபோல் கொடுமென்றே கனிகளேழு மொழுங்காயெனதுட கரத்திலீந்தார்
திறந்த கனிகொய்த தோப்பெங்கென்றே சிறந்த சோளியா தனைப்பாரென்றூர்

கண்டேனதிசயங் கண்ணுட்டியே கவலமுடியுமா விளமயிலே
மண்டல முள்ள தோப்புகளும் வானம்பூமியு மலைகடலதுந்
தண்டலை மீதிற் கொய்தகாம்புந் நான்கண்டு போற்றி வந்தேனென்றுன்
கொண்டாள் கோபம் யெகுதிமாது கூறுவாளப்போ தவனை நோக்கி. 347

எந்த வூருள்ள குலதெய்வமோ வேந்தா னவரைநீ யடித்தாய்பாவி
இந்த நாளினிற் மதிகெட்டோனே யியல்புதா னில்லா வெகுதியேநீ
யுந்தன் கரத்தைதான் காண்பியென்றே யோங்கித் தரித்தாளே வாளினாலே
தந்தை தாரையா யவனமுகத் தைய லெழுந்துதான் காவில்வந்தே 348

கனிகள் மிகக்கொய்தே யாறுதட்டிற் கல்பு குளிரவே யெகுதி மாது
மினிதாய் மலர்களு மேலேவைத்தே யெழுந்தான் கணவனு மைனருமாய்
மனதி லின்புற்றே குதுபைத்தேடி வந்தா னவளுட கண்ணீரோடக்
கனமும் பொருந்திய முஹியித்தீனைக்கண்டு மலர்ப்பாதம் பனிந்துசொல்வாள்.

பதம்.

எங்கள் தெய்வமே தங்கள் மேனியில்
எப்படி அடித்தான் மடிபிடித்தான் கடிமலரின்
தருவே நாங்கள் ஏழைகள் ஏழைகள் தனைக்காப்பீர் மதியே.

ஏழையென்னுடைய கணவன் செய்பிழை யெந்தலை விதியோ
அவன் பதியோ சுவனமதித்திருவே நான் என்செய்வேன்
என்ன செய்வேன் இருதயக் கனியே.

கஞ்சமாமுக வஞ்சிகணவனைக் கைதனைத் தறித்தேன்
புவிதனிலே தவந்தங்கிய தெய்வமே யென்னகாலமோ
காலமோ அறிகிலேனே வொளிவே.

பஞ்ச பாதகன் என்கணவன் குற்றம் பாலரே பொறுப்பீரே
வினை தவிர்ப்பீர் கனம் தங்கிய பதியேயிந்தப் பாரினிற்
பாரினிற் பலனருள்வீர் மணியே,

தொங்கல்.

இந்தவிதமாக வெகுதிமாதங் கிடைந்து மனம்வாடி யழுகும்போதி
லந்தமிலியுட முஹியித்தீனு மருமை யாகவு முறைசெய்தார்க
ளுந்தன் கணவரின் கரமானதை யோங்கும் வாளினுற் றறித்தாயென்ற
விந்தையாகிய வெகுதிகையை விளங்கும்படியாகப் பொருத்தினூர்கள். 350

அன்ன காலையில் யாவர்களு மருமை யாகவே கலிமாச்சொன்னூர்
தன்னூர் ரெழுகையு மற்றியல்புஞ் சங்கை யாகவே மிகப்போதித்து
மன்னர் மிகப்போற்று முஹியித்தீனும் வாகா யிஸ்லாத்தி லானபேரும்
என்னும் பெரியவன் கிருபையாலே யிலங்கு மணவந்தே யிருக்குநாளில். 351

மஹல்லத்தீவில் தேவைப் பிடித்துக் கூசிலடைத்த காரணம்.

காவு மிகவுள்ள மஹல்லதீவிற் கனக முடிமன்னன் வகடனையே
தேவு தனக்காகச் சிறைகொடுக்கத் தெருக்க ளலங்கார மிகவேசெய்து
பூவினுற் பந்த லொருசாரியும் புதிய காவணம் விருந்துகளும்
சோபிதஞ் செய்தே மணிமாடங்கள் துலக்கி ஐந்நூறு சன்னுசுடன். 352

அறுபத்து நாலு தீவார்களு மரசன் மணிமாடந் தனிலிருந்தே
திரையின் மணிமுத்தா யிலங்கு மான சிறந்த குயில்மாதை நீராட்டியே
கருமுகிற் கூந்தல் தனைவகிர்த்து கணக்க மணிமுத்து மாலைகோர்த்து
நிறையிற் கதிர்போலே துயிலுடுத்தி நீனிலம்புகழ் மாதினுக்கே 353

மதிபோற் றிலதமும் கெடுத்தாள்மாது வாசம் பரிமள மிகத்திமிர்ந்து
கதிரின் பிரகாசம் பளபளென்னக் கருத்து தனக்கான வயிரமிட்டாள்
நிதியி னுயிர்கதிர் மூக்குநத்து நேரிழைக் கான மணிமாலையும்
பதியிற் பகல்வற்றி போட்டதுபோற் பலவன்ன மாளி யணிந்தனளே 354

எழுந்தாள் சந்திரன் போலாகவே யிருந்தாள் பல்லக்கி லழகிலங்கக்
குளிர்ந்த மடமாதர் கவரி வீசக்கோதை மயிலாளு மிருக்கும்போது
பழுதில் லாதொரு மகனைநோக்கி பாரிலரசனுந் தேவியாரும்
விழுந்தங் கலரியே மனதுநொந்து விசன மிகவாகிப் புலம்பினூரே 355

அன்ன நடைமாதே யூர்வசியே யவனி தனில்வந்த கனிவர்க்கமே
இன்று லுன்னையே தேவுக்கீய விந்த விதிகளா வாங்கிவந்தோ

மென்ன காலமோ விளமயிலே யிலங்கும் படியான மதிமுகமே
நன்னிலை யுள்ள பாலகியேநாங்க ளுயிர்வைத்தா யிருக்கவேணும். 356

பதம்.

தங்கமே நீமயிலே தங்கமே நீகுயிலே தங்கமே
தங்கமே நீதங்கமே நீயென்கனியே யூர்வசி தங்கமேநீ,

சங்கையுள்ளமானே யிங்கிதத்தேனே திங்கள் முதத்தாளே பங்கயத்தின்பாவே
பங்கயத்தின் பாலகியே பாரிலுனக் கிதுவிதியோ

அன்னநடைமாதே யுன்னைவளர்த்தோமே யென்னுங்கதிர் போலேமின்னும்படி
மானேதுன்னுங் கதிர்மாதே யுன்னைவிதி வசமோ தேவருந்த

வஞ்சிக்கொடிமானே யின்சொல்லுந்தேனே கொஞ்சுங்கிளியாளேரஞ்சிதத்தின்
பாவை ரஞ்சிதமே யென்மயிலே நானுனையோ தானினைக்க

என்செய்குவோம்புவியில் என்மகளே யூகியுன்முகத்தைப் பார்த்தேயுருகிறேமே
யாங்களுருகிறேமே யுருகிறேமே யுலையிலிட்ட மெழுகதுபோல்.

தேவுவரும்போது நாவுளறுவரையோபாவினையோ தாகத்தேவருந்துமோதான்
தேவருந்த வுனைவளர்த்தோம் தெள்ளமுதமான கண்ணே.

பெற்றவயிறுதானும் பற்றியெறியுதே யெத்திசையில் நாங்கள் எப்போதுனைக்
எப்போதுனைக் காண்போமோதான் இளமயிலே யூர்வசியே[காண்போம்

தொங்கல்.

இந்த விதமாக விருபேர்களு மிடைந்து மிகவாடி யழுகும்போதில்
மந்திரிமாரோடி சன்னுசுகள் வாகா யமர்த்தியே மதிகளோதிச்
சந்த்ர னழகான பல்லக்குமேற் றையல் தனைவைத்துச் சகலோர்களும்
அந்தி சாயலா யெழுந்தார்பாதி லைந்நூறு சன்னுசு முன்பிலாக. 357

பேரி நவுரிகள் கிடுகி டென்னப்பிடியு மெக்காள மடமடென்னத்
தாரை முருசுகள் துந்துமியுந் தம்பூர் மேளங்கள் சொலித்துவர
வாரி முழக்கமாய் வருகும்போதில் வள்ளல் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
தெரிவதாகவே விருதணிந்து சிறந்த மலர்பாதக் குறட்டிலேறி· 358

வந்தார் முஹியித்தீ னுண்டகைதாம் வாரிபோ லான கூட்டத்தூட
சந்த்ர னுதயம்போற் முகமிலங்கத் தனியோன் குதுபொலி வருகுநேரம்
மந்த்ர மோதுஞ் சன்னுசுகள்தாம் வாகாதமை நோக்கி யுரைசெய்குவார்
எந்த நகரத்திலுள்ளவரோ யெங்கேதா னிப்போ வந்தார்களோ. 359

வானின் மதிபோலே மலர்முகமும் வாலகதிர் மேனித் திருவழகு
மேனர் சுவனத்தின் குலதெய்வமோ வென்றே மிகப்போற்றிச் சன்னுசெல்லா
மானர் தன்னையே பவனிச் சுற்றி மலையின் தேவுடகோவில் வந்தார்
வானின் கதிரவனடைந்த பிற்றை மத்தாப் புடனல்ல தீவெட்டியும். 360

சந்திப்பாகவே மிகவெளிரத் தைய லாளையங் கிறக்கிவைத்தே
வந்த சன்னுசு ஐந்நூற்றவர் மலைத்தே வுடகோயிற் ருன்புகுந்து
விந்தை யாகிய விளக்குகளும் விளங்கும்படியாக மிகபொருந்தி
யந்த சரகிடமுத்திருலே யழகாய் மணிமேடை சிங்காரித்தே 361

வாச மலர்களு மிகத்திமிர்ந்து மயிலார் தனையுமே யதின்மேல்வைத்துப்
பூசை பினர்சார மபிசேகமும் புகழ்ச்சி யாகவே மிகவுஞ்செய்தே
கூசலாகாமல் நரபலியாக் கொடுத்தார் துருவையி லைந்நூறுமே
ஹாஜத் தாய்நின்ற சன்னுசெல்லாம் கரத்தாற் கும்பிட்டே யுரைசெய்வார்கள்;

உந்தன் சன்னுசை மோதிடாதே யூரிலே வந்து சாடிடாதே
வந்த பெயர்களை நொறுக்கிடாதே மாடாகூடங்கள் தகர்த்திடாதே
யெந்த நாளிலும் தஞ்சமாக வெங்கள் தனைக்காப்பாய் மலைத்தேவையா
சொந்த அடிமைகள் தன்னைக்கார்த்துச் சுகமாய்ச்சிறைவாங்கிப் போவீரென்றே

பணிந்தே யனைவரும் வெளியிலாகிப் பாங்கா யுரைசெய்தார்சன்னுசெல்லாம்
அணியில் மிகநிற்கும் காவற்காரர் அடைப்பாய் கதவென்ருர் சகலோர்களும்
மணியின் மதிச்சோதி முஹியித்தீனும் வாசலருகாமை வருகும்போது
தொனியாயுரைசெய்தான் காவற்காரன் துலங்குஞ்சன்னுசே யெங்கேபோறீர்

காத லாகநீ ரேகிருலோ கனத்த மலைத்தேவு விடுகாதும்மை
யேது வாகவே திரும்புமென்றே யியல்பா யவனேதக் காவற்காரர்
ஆதி யருளாலே யவன்கண்ணுக்கங் ககவல் தெரியாமல் புகுந்தாரப்போ
போதர வுள்ள கதவடைத்துப் பூட்டினுன்ஜன மோட்டமானுர் 365

அந்நே ரத்தினிற் றீவோரேல்லா மவரவருட் மனைகள்சேர்ந்து
தன்னு லவரவர் கதவடைத்துச் சாஷ்டாங்கம் செய்தே யிருக்கும்நேரம்
மன்னர்கள் போற்று முஹியித்தீனோர் வல்லோன் கிருபையார் கோவில்மீதில்
மின்னு முசல்லாப் பாய்விரித்தே விருதெல்லாம் வைத்தே யிருக்கும்போது.

ராசன் மகளுமே கீழிறங்கி நாதர் முஹியித்தீன் சமுகம்வந்தே
வாசமலரடி தனைப்போற்றி வணக்கமாகவே யிருந்துவாடி
நேசர் முகனேக்கி கண்ணீரோட்டி நிகழ்த்திரு ளப்போ தூர்வசியும்
தேசந் தனக்கெல்லா மணிவிளக்கே தெய்வ சன்னுசே யெங்கேவந்தீர் 367

பதம்.

எந்தன் தெய்வமே யிந்நா லயத்தினி லெப்படி வரலா
மனமதியே கனந்தங்கிய திருவே நானேழையாள்
ஏழையாள் அறிகிலேனே கனியே.

தேசமீ துள்ள தெய்வங்கள் தாமென்றுந் தேவுதா னெண்ணுமோ
அதம்பண்ணுமோ பதந்தொழுமோ அறியேன் ததித்தருவே
தெருவே திருவடி மணியே:

மடத்தில் நான்கண்ட மன்னவர்க்கென் விதிவருகு மென்றறியேன்
புவிதனிலே தவந்தங்கிய சுயரேயெங்கள் வள்ளலே வள்ளலே
மணிவிளக்கே திருவே.
தீது செய்திடுந் தேவையடக்கிற் தேசங்கள் தனிலே
புவிமீதிலே தவங்களுண்டோ மதியோ யென்தன் சிந்தையிற்
சிந்தையிற் றியங்கிறேனே கனியே.

தொங்கல்.

அண்ட கோளங்களெட்டுத் தீவிலடங்கா மலைதேவுக் கெனைவளர்த்தா
ரொன்று யுங்கள் வளர்த்தாரென்று முலகந் தனில்மாது மறந்தேனில்லை
சண்டாள னை காவற்காரன் தள்ளி யடைத்தானே குலதெய்வமே
வண்டன் மலைத்தேவு முமதருமை வழிபா டறியுமோ கண்மணியே. 368

இருபேர் தனையுமே தேவுக்காக வேதக் கடவு ளெழுதினரோ
பொறுமை தானுள்ள நவமணியே போகநான் செல்ல வழியைக்காணே
மிருங்க நீஸ்பர னுண்டுவென்று ளியம்புவா ரப்போ முஹியித்தீனும்
வரையின் மலைத்தேவு நமதுபாலில் படும்பாட்டை யறிமினென்றார். 369

உரைகள் மிகவோதி முஹியித்தீனு முடையோன் வணக்கமா யிருக்குநேர
மிரையோ னருளினால் சுவனத்திருந்திறங்கினர் கோயிலி லிருமாதர்கள்
திருவின் முஹம்மது பேரர்கண்டு செப்புவா ரப்போ யிருபேர்கள்பால்
மருவின் குழல்மாதே நாமமென்ன மறியமாசியா நாங்களென்றார். 370

எங்கே யிரவினில் வந்தீரென விறையோன் குதுபொலி கேட்டபோதிற்
சங்கையாகிய மாதர்சொல்வார் றனியோ னுத்தாரங் கொடுத்தானிப்போ
தங்கு மலைதேவு வருகும்போதிற் சகல தீபமு மமர்ந்திடாம; [யென்றார்.
ளெங்கள் கரத்தாலேதூண்டச் சொன்னனிறையோன் முஹியித்தீன் கனியே,

அந்த மொழிகேட்டு முஹியித்தீனு மவன்ற னுதவியென் றிருக்குநேரம்
விந்தையாகிய மலைத்தேவது வீறிட்டெழுந்தது சத்தம் போட்டே
கந்த ரங்களும் கிடுகி டென்னக் கதறிவந்ததே மலையை நீங்கிச்
சந்திப் பாகிய மரங்களெல்லாம் தானே மிகச்சாய வரலானதே. 372

பதம்.

வருகுதே தேவு மலையைவிட்டும் வருகுதே தேவுமடமடத்தே வருகுதே தேவு
மண்டலங் கிடுகிட அண்டங்க ளதிரடக் கொண்டல் மிடிபோலே குமுறிய
சத்தமாய் வருகுதே தேவு

அறுபத்து நால்தீவுக் கதிகாரி நானென்று மைந்நூறு
சன்னசையடிக்கிறேன் பாரென்று வருகுதே தேவு
தூசிய தானது வானத்தி லேகிடச் சோலைமரங்களும்
தலைசுற்றி யாடிட வருகுதே தேவு

காட்டிலே மான்மறை கண்டதும் மோடிக் கதறிய சத்தமும்
பதறிய மேனியாய் வருகுதே தேவு

இறைச்ச லாகவே வருகும்போதங் கேங்கி யொருமூச்சு யெறிந்தநப்போ
பறிக்க லாகவே கதவைபூட்டும் பாவைய லலறியே மயங்கிவீழ்ந்தாள்
திருக்கண் ணுடையவன் முஹியித்தீனும் சிறந்த தாம்பலங் தனையெறிந்தே
சுருக்கில் விருதெலாமெடுத்தேவினுர் தொடர்ந்தங்கடித்த தேமலைத்தேவையே

சோட்டாத் தடியுமே சோலித்தடிக்கத் துலங்குங்கோடாலி புயத்தில்வாங்கக்
கோட்டி யாய்வருந் தேவானதைக் கொடுத்திற்றே பூசை திருச்சக்கரம்
காட்டா தடித்தே கோடாலியும் கதறிதேவது மயங்கிவீழ்கப்
பூட்டியாகவும் கயிருனது பிடித்தங் கிழுத்நதே மடமடத்தே 374

இந்த விதமான வடியினலே யேங்கி யழுததே தேவானது
தந்த தாரையாய்க் கண்ணீர்விட்டுச் சாற்று மதுதானும் கோபமாக
வெந்த வொலிமார்கள் வந்திட்டாலுமென்னே டெதிர்ப்பவ ருலகிலுண்டோ
அந்த மிலியருள் முஹியித்தீனு மவர்கள் தனக்குநா னடிமையென்றும் 375

எண்ணி மனதிலே தேவானது மியம்பு நேரத்தி லாயுதங்கள்
மண்ணில மீதிற் றேவானதை மாட்டுங் கோடாலி மடமடத்தே
தன்னுற் கதறவே யடத்திழுத்துச் சமுகங் கொண்டுவந்து விட்டபோதிற் [லும்
கண்ணுற் முஹியித்தீ னெலியைக்கண்டுகதங்கள் தான்போற்றி தேவுசொல்

எல்லா வொலிமார்க்கு மேலொலியா யிலங்கு முஹ்யித்தீ னப்துல்காதிர்
பல்லாயிரங்கோடி யுயிர்கள்யாவும் பாங்கா மிகப்போற்றி மணிவிளக்கே
வல்லோ னருள்பெற்ற தயாபரரே வாசம் பொருந்திய நவமணியே
சொல்லை யறிந்தாலு மிந்தப்பாதை துசமனெரு காலும் வரமாட்டேனே 377

பதம்.

வகுதை வாழும்பதிவிட்டேகி வந்த தறியேனே யெங்கள் வாசத்தருவே
ஆயுத மடிநான் பொறுத்திட ஆலமீதிலே யுங்களடிமை யேலுமோ
தங்க வாசரே யெனது தேகங்கள் தானுநோகுதே மனமீறியுருகுதே.

போதும்நான்பட்ட பாடுகளெல்லாம் புவியின்மீதிலே மன்னர்போற்றும்
கான்தீவிலே சிறைவாங்கிய குற்றம் சேரலாச்சுதே யென் திரேக நோகவே
வாடுதேமனந் தேடுதேகதம் வாக்கருள்புரிவீர் மேலர்வாசத் தருளே.

தொங்கல்.

ஈதுவசனமுந் தேவோதிட இறையோ னுரைசெய்தான் குதுபுபாலிற்
பூதலந்தனிற் பெரியோர்களைப் புகழால் மிகவேய்த்துப் போனதேவு
நாதரே கூசி லடையுமென்றே நவிலுவா ரப்போ முஹ்யித்தீனும்
ஏதும் பேசாமற் றேவேகீதா னிந்தக் கூசினில் நுழைகவென்ருர், 378

எட்டிக் கூசினைத் தேவுநோக்கி யிடைந்துங் கழுததே புலம்பியோதும்
குட்டி மலைபோல யென்சடலம் கூசிற் புகுதாதே தஸ்தகிரே
பட்ட பாடுக ளெனக்கேபோதும் பாலை வனம்போலே நாயகமே
அட்ட திசையிலே யுங்கள்பேரை யடியேன் மிகப்போற்றி யிருப்பேனென்ருன்.

ஈது மொழிகேட்டுக் குதுபொலியு மிருக்கென்று ரப்போ தேவானதை
யேதுவாகவே யாயுதங்களிருக்கத் தேவையுந் துருப்பாக்கியே
நாத ருடகூசாத் தனிலடைத்து நல்லோர் முத்திரை வைத்தபோதில்
மாத ராஸியா மறியம்பீவி வல்லோன் சுவனத்தின் பதியிலாளூர். 380

அங்நே ரத்தினி லரசமாது மாயாசந் தீர்ந்து தானெழுந்தே
யென்றுங் கிருபையாற் முஹியித்தீனு னிலங்குந் திருபாதந் தனைப்போற்றி
முன்னர் முஹம்மது நபிகலீமா முறையாய்த் திருத்தமா யுவந்தோதியே
தன்னுல் வணங்கியே யிறையைப்போற்றிச் சங்கையாகவே யிருக்குநேரம்,

அன்றங் கிரவுதான் விடிந்தகாலை யரசனேடு மற்ற ஜனங்களெல்லாங்
கண்டு பிரேதத்தை யடக்கவேண்டிக் கனத்த பெருக்கமா யெழுந்தபோதிற்
றுன்று மடவாள் புரவிகளும் சூழ்ந்து ஜனங்களும் சன்னுசுடன்
றென்றல் மிகவுள்ள கோவில்வந்தே சிறந்த அரசியைக் கண்டநேரம். 382

எடுத்தா ரோட்டங்கள் சகலபேரு மின்ன மலைத்தேவங் கிருக்குதென்றே
யுடுத்துந் துகில்மாது வெளியிலாகி யருமையாய் வந்தஜனத்தைக்கூவ
அடுத்த ரனைவோரும் வரவுகேட்க வரசி வகையாகவே வெடுத்தோதினள்
படைத்த பெரியவன் பவனிதென்றே பாங்கா யனைவருங் கோயிலாகி. 383

மல்லி மலர்வாசர் முஹியித்தீன் றம்மலரடிகளை யவர்கள்போற்றி
யெல்லாப் பறக்கத்தும் பெற்றபூவே யெங்கள் தனக்கெல்லாம் குலதெய்வமே
வல்லோ னருள்பெற்ற மணிவிளக்கே முஹியித்தீனெலி நாயகமே
நல்லோர் மதியமே வாங்களென்று நாடியழைத்தேகித் தவசில்வைத்தே, 384

தவசில் மிகவைத்தே மஹல்லதிவார் சாஷ்டாங்கஞ் செய்தேயுரைசெய்குவார்
புவியி லிருப்பது மெவிட நிங்கள் பெற்றதாய் தந்தை பேர்தானென்ன
தவமே யுரைசெய்வீர் தயாபரரே தங்கமேருவே நீங்களென்ருர்
நபியா முஹம்மது பேரனுரு நவிலுவர ரப்போ தவர்கள்பாலில். 385

நாம ளிருப்பது பகுதாதாகு நமது தகப்பனுர் அபுசாலிஹூ
பூமண்ட லந்தனி லெமதுநாமம் புதியோன் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
கோமான் முஹம்மது பேரராகும் குவலயமுள்ள குதுபென்ருேத
ஈமா னுறுதியாய் பாதம்போற்றி யியம்புவானப்போ மகாராஜனும் 386

பெரியோர் குலத்திலே யுதித்த கோவே பிரியமிகவுள்ள குலதெய்வமே
சிறைகள் வாங்கியே தேவானதைச் செல்வனுங் கூசி லடைத்ததாலே
தரைத் தலத்திலே ராஜராகத் தாங்க ளேயிருந் தாசாளுங்கள்
துரைத் தனத்தாருக் கருகாகவே சொன்னபடி கேட்டு நடப்போமென்றார். 387

சங்கையாயோதும் வசனங்கேட்டு தனியோன் முஹியித்தீனுரை செய்தார்கள்
தங்கு மலைத்தேவை பிடித்தடைத்துத் தலத்தில் ராஜாங்கம் வேணுமென்றே
இங்கு நினைத்து நான் வரவுமில்லை யியம்பு ராஜரே சகலோர்களே
யெங்கள் முஹம்மது கலிமாவோதி யிஸ்லாந் தானுக்க வந்தேனென்றார். 388

குதுபி னுரைகேட்டுச் சகலோர்களும் குணமா யுரைசெய்தா ரருமையாக
எது வயனேகத்தை மிகச்சொன்னலும் நாங்கள் தான்கேட்போம் குலதெய்வமே
புதின மாகிய கலிமாவினிற் பொருந்த வொருவருக்கு மனமானது
கெதியின் கயிலாசம் கொடுக்குமான கிருபையுடைய தெய்வ மனேகமுண்டும்.

எங்கள் மனையெல்லாம் புத்துகான்க ளிருக்குந் தெய்வங்க ளனேகமாகும்
சங்கையாகவே வணங்கிவாரோம் தப்பிதம்வரு மோசமென்றார்
திங்கள் முஹியித்தீ னிதுசொற்கேட்டு செப்பின ரப்போ தவர்கட்கெல்லா
முங்களுட புத்து கானையெல்லா முரிமையுடன்கொண்டு வாங்களென்றார்.

அந்த நேரமே தீவாரெல்லாமவரவர் தெய்வந் தனையெடுத்தே
வந்தார் சகலோரு முஹியித்தீன் பால் வைத்தா ரவரவர் புத்துகானைப்
பந்தி யாகவே வைத்தாரிரு பத்தை யாயிரங் கணக்காகவே
சந்திப் பானதிற் பெரும்புத்துக்கள் தயங்கு மைந் நூறு தானகுமே. 391

புத்துகான் சண்டை செய்த காரணம்.

ஈது படி நிற்கச் சகலோர்களு மியம்புவா ரப்போ முஹியித்தீனும்
ஏதுவா யுள்ள சிறுபுத்துகா னிருபத் தையாயி ரங்களுடன்
சாது வாகிய ஐந்நூரோடும் சண்டைக்கு விட்டே பார்ப்போமென்றார்
நாதருடமொழி தன்னைக்கேட்டு நவிலுவா ரப்போ மஹல்லதீவார், 392

உங்கள் மனம்போல சண்டையிட்டே யொருக்காலு நாங்கள் பார்த்தறியோம்
எங்கள் புத்துகான் சண்டைபார்க்க வின்ப மிகவானேம் நாங்களென்றார்
திங்கள் வதனத்தா ரிதனை கேட்டுச் செப்புவா ரப்போ திறையருளாற்
சங்க மாகிய புத்துகானே சல்தியாய் சண்டை செய்மி னென்றார், 393

இருபத்தி ஐயாயிரம்புத்துட னெதிர்த்ததே சண்டை யைந்நூறுபுத்தும்
திருப்தி யாகவே யொன்றுக்கொன்று சினந்தங் கடித்ததே பொறிபறக்க
வருத்தம் மிகவாகி மஹல்லதீவார் வழுத்துவா ரப்போ தவரவர்க
ளுகுத்தா யுயிர்பெற்றார் தெய்வமெல்லா முடைந்தாரே யிந்தச் சண்டைமீதில்

என்ன செய்குவோம் நாங்களென்று மிடைந்து மனம்வாடி யிருக்கும்போது
தன்னலே புத்து மொன்றுக்கொன்று சண்டை யதனலே தூளதாகி

முன்னுற்கிடப்பதை குதுபுநோக்கி முதலோன் குதறத்தாற்பார்க்கும் போதிற்
தன்னு லுடைந்தவை பொடியானதைத் தராதிபன் கண்டு சொல்லலானுன்

எந்தன் மகனுக்கு வயிற்றுவலி யிங்கு பனிரண்டு வருஷமாகத்
தந்தை தாரையாய்க் கண்ணீர்விட்டு தளம்புரு னெங்கள் குலதெய்வமே
இந்தா விருக்கின்ற மகனுருக்கே யிருக்கும் வலிதீர்ப்பீர் புவியிலென்ருன்
அந்த மொழிகேட்டு முஹியித்தீனு மருமையுட நல்ல புகறிணேயே. 396

எடுத்து நுனிக்கியே மகனுக்கிய வின்பமாயதை யறுந்து நேரங்
கடுத்த வலியது கதறிச்சொல்லும் ஹக்க னவனுட குதறத்தாலே
யெடுத்தேனு னேட்ட மிவனை விட்டே யிறையோன் முஹியித்தீன் மருந்தினலே
அடுத்த பேர்கள் யறிவீரென்றே யகவல் முனங்கியே ய.:தேகிட 397

கிஸ்தியி லேழுகடலுண்டாக்கிய காரணம்.

சரிதான் குலதெய்வமே மணிவிளக்கே சாற்றக்கேளுங்க ளொருகாரணம்
முரிமையா யுள்ள புத்துகான்க ளுடைந்து பற்பமாய் நீற்றுப்போனு
ரருமை மகனுர்தான் வயிற்றுவலி யதுவுந் தீர்ந்ததே மகிழ்ச்சியானேம்
தரையின் மீதினி லொருகாரணஞ் சங்கையுடன் காண்க வேணுமென்ருர். 398

கிஸ்தியதனுள்ளே கடலுண்டாகிக் கீர்த்தியாகவே முத்தெடுத்தால்
விஸ்தீன முள்ளதீவாரெல்லாம் விளம்புவோங் கலிமாவென்ருேதப்
பஸ்காரமான வசனங்கேட்டுப் பண்பார் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
நஸ்கார முள்ள கிஸ்திமீதி லடித்தா ராஸாவின்னுற் கடலெழுந்தே, 399

கண்ட காரணம் புதுமையென்றே கடலிற் கிஸ்தியை யசைத்துப்பார்க்க
அண்டர் புகழ்ந்தேத்த முஹியித்தீன மவர்களுட கிஸ்தி யசைந்திடாமற்
கொண்ட ஈமானுந் தீவாரெல்லாம் குதுபே மணிமுத்தைக் காணே மென்ருர்
தென்றல் மலக்குழ லரசமாது தேங்காய் போலாக வெடுத்தாள் முத்தை, 400

அன்னகாலையிற் கிஸ்திமீதி லைந்நூறு பாகக் கயிற்றை விட்டார்
முன்னுங் கடலிலே கயிறண்டாதால் முஹியித்தீனெலி பாதம்போற்றி
தன்னு ராசனும் கலிமாச்சொல்லச் சகல ஜனங்களு மிஸ்லாமானு
ரென்னும் பெரியவன் கிருபையாலே யில்மு போதித்தே சகலோருக்கும் 401

மார்க்க நெறிநீதம் ஹலாலானது மதிகள் போதித்தே புவிமீதினி
லேர்க்கை யுடனல்ல தொழுகைகளு மிலங்கும் மிகுராபும் குத்துபாவும்
தீர்க்க மிகவாகித் தீவாரெல்லாம் சிறந்த பெரியோனை மிகப்போற்றியே
மூர்க்க மாகிய குபிரை நீங்கி முஹம்ம திறசூலைப் போற்றிசெய்தார் 402

வருஷம் ரண்டாக முஹியித்தீனு மஹல்லதீவினி லிருந்து நாதர்
குருனும் ஆயத்து மறிவுகளும் குதாயி னருளாலே யவர்கட் கோதித்
தறஜா வரிசையு மிகவோங்கவே தனித்த வணக்கமா யிருக்கும் போதிற்
பெரியோனுரை செய்தான் கனியே நீவிற் பிரயாண மாகு பகுதாதென்றே, 403

அந்த நேரமே முஹியித்தீனு மருளினா ரப்போ சகலபேர்க்கும்
எந்தன் பகுதா துத்தேசமேக யானும் பயணமுந் தானே னென்றார்
சுந்தர வதனத்தா ருரையைக் கேட்டுச் சகல பேருடன் சுல்தான் சொல்வார்
மந்த ரம்புயத் திரசூலுல்லா வள்ளல் முஹம்மதின் பேரனாரே 404

எங்கள் தனக்கெல்லாந் தங்கமேரே யிலங்கு மதியான முஹியித்தீனே
தங்கள் பகுதாது தானேகிற் சார்ந்த முஸ்லிம்களென்செய்குவோம்
உங்கள் பாதத்தை நாங்கள் காணவுலகி லெவ்வளவு நாட்செல்லுமோ
சங்கை பொருந்திய தயாபரரே தாங்க ளமுதவா திறந்து சொல்வீர் 405

ஈது மொழிகேட்டு முஹியித்தீனு மியம்புவா ரப்போ சகலபேர்க்கும்
ஆதிபெரியவன் கிருபையாலு மருமை யாகிய இபாதத்திலுஞ்
சோதி துலங்குமே யெனைனினைத்தாற் றுலங்கப் பிரபையிற் காண்பீரென்றும்
பூதலந் தனிற் பறக்கத்தாகப் புதியோன் தொழுகையும் நோன்பானதும்· 406

ஈமானுடனே தா னிபாதத்தாகி யிலங்கும் ஸதக்காவும் கொடுத்து வாழ்மின்
கோமான் கிருபைதான் செய்வானென்றே குதுபு முஹியித்தீன் வாக்கோதியே
சீமான் தனத்துடனிருங்களென்று செல்வ ராயுக மெடுத்தணிந்தே
தாமா யிருக்கின்ற தேவின்கூசாத் தன்னை எடுத்துதா மெழுந்தாரப்போ. 407

அறுபத்துநாலு தீவார்களு மருமையாகவே பாதம் போற்றித்
திருவி னிறையவன் குதுபொழிமுன் சிறந்த காணிக்கை மிகவும் வைத்தார்
பெருகும் அஷறபி யிருலட்சங்கள் பெரியோன் குதுபுபா லினிலிருக்கும்
முரிமையாகவே குமராளிக்கு மொழுங்காய் வருகின்ற மிஸ்கின்கட்கும். 408

கரத்தால் மிகவள்ளிக் கொடுத்துநாதர் காசும் சரியாய் முடிந்தபின்னர்.
வரத்தோ ரேழைகள் மிகவுவந்தார் வள்ளல் பெரியவ னருளினாலே
அறத்தி னாசாவால் மணல்மீதிலே யடித்தா ரோரடி பிஸ்மிசொல்லித்
தரத்தி லொருலட்சங் காசுண்டாக தங்கள் மனம்போலே வெளியோர்க்கீந்தே

மலரின் பாதத்தின் குறட்டிலேறி வள்ளல் முஹியித்தீன் பயணமானார்
நலத்தோர் யாவரும் வாரிபோலே நாதர் சமுகத்திற் போற்றிவாழ்த்தத்
தலத்தி லிறையவன் குதரத்தாலே சந்தன மாரி கமகமென்னக்
குலத்தோர் யாவரும் புதுமையாகக் குதுபு திரைகட லிறங்கினாரே. 410

மதிபோ லழகான முசல்லாவையும் வாசர்விரித்துத்தா னதின்மேலாகக்
கதறி னாசாக்கோற் பாய்மரமாய் கம்ப ளிக்கயி றமருக்கட்டி
விதியின் மணிசுக்கான் சக்கரமாய் விளங்கு கோடாலி நங்கூரமாய்
அதிபனுட கப்பலிற் றானேறியே யண்ணல் முஹியித்தீனி ருந்தாரப்போ. 411

ஆதியருளாலே கப்பலோட அறுபத்து நாலு தீவு நீங்கி
மோது மதுசுக்குருக் கடலிலாக முழங்கி மலைகளோ மலைப்போலாக
வாது மிகவான தேவின் கூசைவா யாகக் கப்ப லணியத்திலே
நாதரும் வைத்தே யிருந்ததாலும் நளின மிகவுள்ள மலைத்தேவுதான். 412

சக்கிக் கடலிலே அவதியாகச் சண்ட மாருத மிகவாகிட
ஹக்கு பெரியவன் தன்னைக்கூவிக் கருத்தங் குரையாம லவனிருந்தான்
மிக்க அவதியா யிருக்குதென்றே மீரான் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
தக்க மிகசெய்யுந் தேவானதைச் சக்கிக் கடலிலே யெறிந்தாரப்போ. 413

மேலோன் கிருபையாற் கப்பலோடி விளங்கும் பதிமூன்றாம் நாளானதி
லால்மரக் கன்றார் கரையிலாகி வடைத்த சன்னூசை யெடுப்போமென்றே
மாலா விருதெல்லா மெடுத்தணைந் தவந்து சோலையி லிருக்கும்போது
மேலோன் முஹம்மது மகனார் வந்து விளம்புவா ரப்போ குதுபுபாலில். 414

எந்தன் மகனாரே யென்கனியே யிஸ்லா மாக்கியா வந்தீரென்றா
ரந்த நேரத்திற் குதுபோதுவா ரருமை தானுள்ள வென் தாயாரே
யெந்தன் பகுதாதுத் தேசமீதில் யானு மிருக்கையி லிறையோன் சொன்னா
னுந்தன் மனம்போல் கேட்ட கேள்வி யுலகந்தனிலியான் கொடுத்தேனென்றான்

தந்தா லுரைசெய்து மஹல்லதீ வைத்தனித்துற் றிஸ்லாத்தி லாக்குமென்றான்
வந்தேன் மிஸ்ருமா நகரமீதில் வயிற்றும் பசியுடனிருக்கும்போது
விந்தையாய் வந்த முஸ்லிம்களை விசாரி யாமலும் போகச் சொன்னா
னந்த நேரத்தில் நகரம்பார்த்தே னழுகக் கிருந்தாளே யொருகிழவி 416

தவன மிகுதென்றே நானுமேகித் தண்ணீ ரவளிடம் கேட்கும்போது
கவனி யாமலு மழுகச்சே நான்கப்பலுடன் ஜனங் கேட்பேனென்றும்
புவன மீதுள்ள மிசுறுபதிற் புழுங்கியழுதார்கள் குமரர்நால்வர்
கவன மாகநா னிருக்கும் போதிற் கடிதிற் கிழவனா ருயிர் வாங்கென்றான் 417

சோலைமீ துள்ள மஹல்லநீவிற் றுலங்கு மொருமடந் தனிலிருந்தேன்
மேலோ னுரைசெய்நான் வீதிபார்க்க விரும்பி யெழுந்துநா னேகும்போது
வாலத்திற் போலே கொய்யாக்கனி விளையுப்படி செய்தா னென்முன்னாலே
யேலாக் கனிகொய்தே,னென்னையிறையெகுதி தனையேவிய்டிக்கச்சொன்னான்.

சக்கிக் கடலில் வருகும்போது தனித்த அவுதிக ளானதினால்
மிக்க பெரியோனேயென்றுகூவி விளம்ப வேதொன்றும் சொன்னானில்லை
ஹக்க னெனைச் செய்த கோலங்களைக் கவலக் கூடுமோ மாதா வென்றார்
தக்க பெரியவன் சொல்வானப்போ சங்கை பொருந்திய நாச்சியாரே, 419

எந்த னருஷிலே முஹியித்தீனே யெழுப தாயிரம் வருடமட்டும்
சிந்தை யுவப்புடன் தாலாட்டினேன் செல்வ னெனதுட குதுபொலியே
மந்தவித மறிந்து மென்மே லநேக முரைத்தனர் கோபமாக
வெந்த னுத்தாரந் தனில்லாம லெடுத்தே னெறிந்தனர் தேவையென்றார். 420

ஆகையா லந்த னபிமகளே யதனா லவ்ரிடம் பேசவில்லை
பாக மாகிய வொடுக்கானதைப் பசிதா னாறிடச் சொல்மினென்றா
னேக னுரைபோலே மாதாவோத யிறையோன் குதுபொலி பசியாறினார்
யூக மாகிய நாச்சியாரு மும்மர் வானத்தி லேகினாரே. 421

மறைகளுண்டாகிய காரணம்

அந்தமிலி ஹக்கன் முஹியித்தீனு மகிமையுள்ள வணக்க மீதில்
வந்த வொருவேங்கை பாதம்போற்றி மவுலும் குதுபுதம் பாலில்நீவி
எந்தன் முகம்பாரு மணிவிளக்கே யெனக்கு வயிற்றிலோர் வலிதானுண்டுஞ்
சந்த்ர வதனரே தீர்த்தருள்வீர் சங்கை மிகவுள்ள குதுபென்றேத. 422

சுயத்தரிதுகேட்டு வேங்கைபாலிற் சொல்லுவா ரப்போ விலங்கினமே
வயிற்று வலியான மறுமந்தனை வழுத்துமெனக் கேட்டார் முஹியித்தீனும்
பயமு மிகவாகி நடுநடுங்கிப் பகருமவ் வேங்கை வணக்கமாகச்
ஜெயங்கள் பொருந்திய நவமணியே சிறந்த வொலிமார்க்கு மேலொலியே. 423

உங்கள் தமக்காக வொருவிடைய ஞெருமரை நேர்ந்து காட்டில் விட்டார்
எங்கள் ஜாதியார் கண்டோமாறு லிறையோன் முஹியித்தின் மறையீதென்றே
சங்கையுடன் போற்றி யிருந்தோம் நாங்கள் செய்யிது றசூலின் பேரனரே
தின்கும் படியான தீனில்லாமல் செகத்தில் நாற்பது நாளிருந்தோம். 424

ஆதி பெரியவ னுத்தாரத்தா லண்ணலே யுங்கள் மறையானதைப்
பூதலந் தனிற் றின்றநாளாய்ப் புன்மை மிகவாக வயிற்றுவலி
நாதரே யென்று வேங்கையோத நல்லோர் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
பாத மதிலே தடவும்போது பாங்காய் வலிதீர்ந்து வேங்கையேக. 425

அந்த நேரத்தில் முஹியித்தீனு மருளுவா ரப்போ தரதிபாலி
லெந்தன் ரஹ்மானே யாகுதாயே யெனது மறைக்கானவகை சொல்லென்றார்
சந்த்ர வதனத்தின் தயாபரரோ தாரே ஞெரு மறை யதனையென்றான்
சொந்த மறையுட தலைமுறையைத் துலங்கியான் பார்த்து கணக்கிடவே.. 426

வருகுங் கணக்கது மூன்றுலட்சம் வல்ல பெரியோனே கொடுவென்றேத
பெரியோ னுரைசெய்தா னென்குதுபே பிசலுங் காற்றிலுங் கொப்பத்திலு
மிறந்து போவதை கணக்குநீக்கி யிருலட்சமறை தருவேனென்றான்
கறந்த பால்போலே கொடுவென்றேத ஹக்கன் குதறத்தால் மறைமுன்னாக·

வாரீபோல் நிற்கு மறையைக்கண்டு முஹியித் தீனொலி யுரைசெய்குவார்
பாரில் பகுதாது வந்து சேரப் படைத்த வாவுந்தன் காவலென்றார்
நேரா யமரோரை யிறைவனேவ நிகழ்த்திற ரப்போ வானோர்களும்
மானுப் புகழோங்கு மாலமீனே வல்ல பெரியோனே யாகுதாயே· 428

வனத்தில் மறைமேய்த்தே யேகும்போது வழியிலொருமறை தவறிவிட்டால்
மனம்போ விருலட்ச மறையுங்கேட்பார் வள்ளல் முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
உனது பொறுப்பாக விருந்ததாற லும்பரேகிறேம் ரஹ்மானென்று
ரெனது பொறுப்பென்றங் கிறைவனேத விலங்கும் சமகாயில் புவியில்வந்தே

ஆயர் குலாம்போலே வடிவெடுத்தே யழகா மறையெல்லாம் மருங்கில்விட்டே
தூய னுதவியா லவரேகையிற் றுய்யோன் முஹியித்தீ னப்துல்காதிற்
தேயந் தனிலுள்ள சன்னுசான சிறந்த குடுக்கையும் தானெடுத்தே
காய னருளாலே விருதணிந்து நல்லோர் பாதத்தின் குறட்டிலேறி. 430

மிசுறூர்ப்பதிவந்த காரணம்

வந்தார் முஹியித்தீனப்துல்காதிர் வானத் தமரோர்கள் மிகப்போற்றியே
மந்த ரம்வளர் சோலைகளும் மலைகள் காடுகள் மிகநீங்கியே
சந்த்ர வதனத்தா மிசுறூரேகச் சந்தனமாறி கமகமென்ன
அந்த நேரத்தில் சுல்தானுட னனேக ஜனங்களும் வந்துகண்டார். 431

சங்கை யாகிய மலர்பாதத்தைச் சகலபேர்களு முத்தியிட்டே
திங்க ளழகான முஹியித்தீனை ச்சிறந்த பெருக்கமா யழைத்துவந்தார்
பங்கயக் கதிரரசர் வாழ்த்தத் துய்யோன் குதுபொலி நாயகமும்
எங்கும் வாசனை கமகமென்ன விளங்குந் தெருவீதி வருகும்போதில் 432

சுவனத் தரம்பை யருவந்துவாழ்த்தத் துய்யோன் குதுபொலி நாயகமுந்
தவன மாகவே தண்ணீர்கேட்ட தையற் கிழவியார் வீதிவந்தார்
மவுனந் தனிலேதான் மிகப்பிரித்து வந்தாள் கிழவி மகனுடனே
புவனந் தனக்கெல்லா மணிவிளக்கைப் போற்றி யிருபாத முத்தியிட்டே 433

அந்த மிலியுட குதுபொலியே யருமை மிகவுள்ள நவமணியே
யெந்த னுயிர்காத்துப் புவின்மீதி லெனது மகனையும் வரவழைத்தே
சிந்தை யுவப்பாக மணமுடிக்கச் செய்த நாதரே கண் மணியே
சந்த்ர வதனத்தின் தயாபரரே தனியோன் முஹியித்தீ னுண்டகையே 434

உங்கள் பாதத்தை யானுங்காண வுடையோ னிடத்திலே துவாவிரந்தேன்
தங்கமக மேரே யென்று போற்றிச் சார்ந்தாள் கிழவியு மனைமீதினிற்
றிங்கள் வதனத்தார் முஹியித்தீனும் சிறந்த தவிசில்வந் திருக்குநேர
மிங்கு மிருக்கின்ற பிணியாளுக ளேகமாய் வந்து பாதம் பணிந்தார். 435

சந்த்ரவதனத்தா ரிராஜாவானுற் றடவச் சகலோர்க்கும் பிணிதீரவே
வந்து சுலுத்தானு முவந்து போற்றி வாசர் தமையுமே யழைத்தேகியே
மந்த ரக்கதிர் விரிப்பில்லாத வணக்கமாய் நின்றே பசியாறின
ரந்த நேரத்தில் முஹியித்தீனை யழைத்துக் கதிர்சிம்மாசனத்தில் வைத்தார்,

ஈதுபடி நிற்க விறையவனு மியம்புவா னப்போ குதுபைநோக்கி
நாதர் பகுதாதுத் தேசமெங்கும் நல்லோ ரெனதுட கனியே யென்று
ரேது மொழிகேட்டு முஹியித்தீனு முரைத்தார் பகுதாதூர் பயணமென்றே
பூதல முள்ள மிஸ்ரூரெல்லாம் போற்றி மிகவைத்தார் காணிக்கைகள் 437

சுல்தா னவர்களு மனம்பூரித்தே துலங்குமுன் வைத்த அஷறபிகள்
குலத்தார் மிகவைத்த பொருள்களுடன் குவிந்ததே நாலுலெட்சமாகும்
நலத்தில் வருமான முஹியித்தீ னுட்டம் போலவே குமராளுக்குந்
தலத்தி லிருக்கின்ற மிசுக்கீன்கட்குஞ் சங்கை யாகவே கொடுத்தாரப்போ 438

கொடுத்து முடித்தபின் னிறையைப்போற்றிக் குணரத் தினமான தஸ்தகீர்தா
மெடுத்தேவிரு தெல்லாமணைந்து பின்னரிலங்கு பாதத்தைக்குறட்டிலேற்றிப்
படைத்த பெரியவன் கிருபையாலே பயணந்தான் கூறி சகலபேர்க்கும்
டத்த லாயினர் பலமரங்க ணண்ணுஞ் சோலைக டன்னைநீக்கி, 439

பகுதாதில்அபுசாலிஹும் பாத்திமாவும் முஹியித்தீனுண்ட கையை நினைத்து அல்லாஹு தஆலாவிடம் கூறியது

வருமந்நேரத்தில் பகுதாதினில் வாழ்ந்த தந்தையார் தாயாருமே
பெருகுந் தவமுள்ள குதுபைநாடிப் பெரியோ னிடஞ் சொல்லிக்கரமேந்தியே
பருமை மகனுரே யெங்கனியே யாதி யருள்பெற்ற முஹியித்தீனே
பொறுமை மிகவுள்ள தாயாபரரே பூமி தனில்வந்த மணிவிளக்கே. 440

பதம்

எந்தம் பாலரையு மவரருமையையு மிறையவ னறிவா னருள்புரிவான்
திருவருளே மகனே நாங்களெவ்வித எவ்விதனிமைக் காண்போம் புவியி
லறுபதாண்டிடும் பிள்ளையில்லாமல் நாங்களாதியை நினைத்து தினமுவந்து
உமைச் சுமந்து மகனே யிந்த ஆலத்திலுமையீன்றோம் பாலரே

எங்குந் துலங்கிய தங்கத்தின் மேருவை எப்போது நாங்கள் காண்போம்
துயர் தீர்ப்போம் மனதார்போ மிறையே யெங்கள் யாரஹீம் யாரஹீமே.
இறையவனே றஹ்மானே அஞ்சி மனங்களு மின்சொற் வணக்கமா
யாதியைக் கெஞ்சுகிறோம்.
மனமஞ்சுகிறோம் கனரஞ்சித மகனே யெங்க ளருமையி
லருமையி லுவந்த கண்ணே குதுபே.

தொங்கல்.

இந்த விதமாகத் தந்தைதாயா ரிலங்கு முகம்வாடி யழுகும்போது
வந்தார் மறைவாகச் சம்ஹாயிலும் பகுதா தென்னுஞ்சோலைக் கருகாமையி
லந்த நேரத்தி லபுசாலிஹங் கருளுவார் வந்தோர் தம்மைநோக்கி
யெந்த வூர்காணு மறைக்கோனுரே யாரு மரையி.: தென்று கேட்டார். 441

அன்ன காலையிற் சமகாயிலு மருளுவா நல்ல வமுதம்போல
மன்னர்கள் போற்று முஹியித்தீனும் வருகி றூரவர் மரைகளீதே
யென்னுந் தவத்தோரே மறையைப்பாரு மென்றே வானவர்க கனிலானூர்
தன்னின் மனதுள்ள விசனந்தீர்ந்தே சங்கையாகவே யிருக்கும்போதில். 442

மறுநாட் காலையில் முஹியித்தீனும் வந்தார் பகுதாதுத் தேசத்திலே
தறஜா மிகவர விறையருளாற் சந்தன மாரீ ஜொலித்திடவே
வரிசையாய் வந்தே தீனோரெல்லாம் வள்ளல் முஹியித்தீன் பாதம்போற்றி
பெரியோன் பறக்கத்தென் றனைவோர்களும் பிரிய முடனழைத் தவர்களேக

சங்கை யாகவே மனையில்வந்து தகுத்தி லிருந்தாரே முஹியித்தீனும்
திங்கள் வதனத்தின் மாதாபிதா சிறந்த மகனுரை மிகவும் போற்றி
யெங்கள் கனியான நவமணியே யிறையோனருள்பெற்ற தயாபரரே
யுங்கள் தீதாரைக்கண்டபோது யுடையோன் பறக்கத்தும் பெற்றோமென்றார்.

ஈதுபடி நிற்கச் சகலபேர்க்கு மியம்புவா ரப்போ முஹியித்தீனும்
பூதலமுள்ள மஹல்லதீவிற் புதுமையாகிய சேதியெல்லா
மோதினு ரப்போ குதுபுநாத ருடையோன் குதறத்தென் றவருங்கேட்கக்
கீதம் பொருந்திய குடுக்கைதனைத் திறந்தார் சன்னுசும் வெளியிலானூர். 445

வாசர் முஹியித்தீன் பாதம்போற்றிவழுத்தினூ ரப்போ கலிமாத்தன்னை
நேயர் பகுதாது மிகுருபுக்கே நேர்மை யுளமோதி னுகைவைத்துத்
தேசந் தனக்கெல்லா மணிவிளக்காய் சிறந்த முஹியித்தீ னப்துல்காதிர்
ஹாஷிம் குலத்திலே வளர்மதிபோல் ஹபீபு முஹம்மது தீன்வளர்த்தார், 446

பகுதாதினி லேதா னிருக்கும்நாளிற் படைத்த பெரியவன் கிருபையாலே
மிகுந்த பறக்கத்து மேன்மைகளும் விளங்கு மதிபோல வளர்ந்தேறவே
யுகந்த தொழுகையு நோன்பானது முடையோன் சதக்காவு மிகவோதியே
முஹம்மதி றசூலின் பேரரான முஹியித்தீனுலி மனந்துலங்க. 447

அந்த மிலிஹக்கன் கிருபையாலே ஆதி முஹம்மது நபியும்வாழி
சந்த்ர வதனத்தின் நாலுயார்கள் தவத்தினசுஹாபி மார்கள்வாழி
இந்த மணிமாலை படித்தபேரு மின்ப மாகவே கேட்டோர் வாழி
எந்த நாளிலுந் தீன் துலங்க விறையோன் தனையுமே யுவந்தோர்வாழி. 448

ஆமீன் ஆமீன் யாறப்பல் ஆலமீன்.

முஹியித்தீன் மாலை முற்றுப்பெற்றது.

எங்களிடம்:- இந்தப் புஸ்தகமும், இன்னும்

எல்லாவகையான ஜுஸ்வு வகைகளும், 5 ஜுஸ்வு குர்ஆன் 30 ஜுஸ்வு குர்ஆன் வகைகளும் எஸ்ஸர்னல் குர்ஆன் மற்றும் அறபுத்தமிழ் கித்தாபுகளும், தஸ்பீஹ் மணி களும் ரேஹால் பலகைகளும், சுர்மா, ஹாஜீ துண்டுகள், தொழுகை விரிப்புகள் (முஸல்லா) துணி தொப்பிகள், பர் தொப்பிகள், மற்றும் இஸ்லாமிய தமிழ் நூல்களும், மொத்த மாகவும், சில்லரையாகவும், வியாபாரிகளுக் கும் மதரஸாக்களுக்கும் மலிவான விலையில் நேரிலும் V.P.P. மூலமும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் உங்களுக்கு எதுதேவையானாலும் ஒருமுறை எங்க ளிடம்தொடர்பு கொள்ளும்படி அன்புடன் வேண்டுகிறோம்

தங்களின் நல்லாதரவை என்றும் நாடும்
தங்களன்புள்ள
நிர்வாகி:-

அல்-அமீன் புக் டிப்போ

38, தாசில்தார் பள்ளிவாசல் தெரு, மதுரை-1

கனி பிரிண்டர்ஸ், மதுரை-625001.